

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Quart període

Número 341
18 de juny de 2014

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ	3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
1.01. Lleis i altres normes	3.10.25. Propostes de resolució
1.01.01. Lleis	—— Proposta de resolució sobre les rotondes de la carretera C-55 d'accés al pla de les Vives I, de Sant Vicenç de Castellet Tram. 250-01075/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
—— Llei de modificació de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular Tram. 202-00013/10 Aprovació p. 3	—— Proposta de resolució sobre el manteniment del metge en les unitats d'atenció mèdica urgent i de les unitats de suport vital avançat a Calella i Blanes Tram. 250-01076/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
3. TRAMITACIONS EN CURS	—— Proposta de resolució sobre la privatització dels serveis de control i vigilància perimetral dels centres penitenciaris Tram. 250-01077/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma	—— Proposta de resolució sobre el poblat ibèric de Burriac, a Cabrera de Mar Tram. 250-01078/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
3.01.01. Projectes de llei	—— Proposta de resolució sobre el servei de transport interurbà entre Mataró i Barcelona i Mataró i la Universitat de Bellaterra Tram. 250-01079/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
—— Projecte de llei de l'acció exterior de Catalunya Tram. 200-00009/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat p. 6	—— Proposta de resolució sobre la reobertura del servei d'atenció continuada i d'urgències del CAP Jaume I, de Montcada i Reixac, i la recuperació dels horaris del servei d'oficina de farmàcia d'aquest municipi Tram. 250-01080/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
—— Projecte de llei de creació de l'impost sobre les emissions contaminants d'òxids de nitrogen a l'atmosfera que produeix l'aviació comercial, de l'impost sobre la producció termonuclear d'energia elèctrica per la seva incidència en el medi ambient i de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera Tram. 200-00016/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat p. 6	—— Proposta de resolució de rebuig del projecte d'execució i declaració d'utilitat pública de la línia elèctrica entre Adrall i la frontera d'Andorra de Red Elèctrica de Espanya Tram. 250-01081/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
—— Projecte de llei de cooperatives Tram. 200-00020/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat p. 6	—— Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Mediterrània, de Viladecans Tram. 250-01082/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
3.01.02. Proposicions de llei	
—— Proposició de llei del règim especial d'Aran Tram. 202-00055/10 Pròrroga del termini per a proposar compareixences p. 6	
—— Proposició de llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern Tram. 202-00056/10 Text elaborat per la Ponència p. 6 Tramitació pel procediment d'urgència p. 31 Termini de presentació d'esmenes a la totalitat p. 31	
3.01.03. Decrets llei	
—— Decret llei 2/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona Tram. 203-00012/10 Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat p. 32 Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries p. 35	

Proposta de resolució sobre el garantiment de la dotació necessària de personal per a atendre els jutjats de violència de gènere

Tram. 250-01083/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el trasllat del Laboratori Clínic Barcelonès Nord i Vallès Oriental del CAP Doctor Robert, de Badalona

Tram. 250-01084/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre la dotació dels mossos d'esquadra amb pistoles immobilitzadores Taser

Tram. 250-01085/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre l'aprovació d'uns nous protocols per als operadors del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112

Tram. 250-01086/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre la base de dades del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112

Tram. 250-01087/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el garantiment de la viabilitat de l'empresa Expafruit, de Sant Boi de Llobregat

Tram. 250-01088/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el trasllat de la festa de la Comunitat Autònoma de Catalunya al 23 d'abril

Tram. 250-01089/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el trasllat de la festa de la Comunitat Autònoma de Catalunya al 23 d'abril

Tram. 250-01090/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre la retirada d'una litografia de l'exposició «1714. Memòria gràfica d'una guerra» i sobre la destitució de la comissària d'aquesta exposició i del comissari dels actes del Tricentenari del 1714

Tram. 250-01091/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre la retirada d'una litografia de l'exposició «1714. Memòria gràfica d'una guerra» i sobre la destitució de la comissària d'aquesta exposició i del comissari dels actes del Tricentenari del 1714

Tram. 250-01092/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre les inversions a la regió sanitària de Girona

Tram. 250-01093/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre la participació dels representants dels treballadors en el Consell d'Administració de l'Institut d'Assistència Sanitària

Tram. 250-01094/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit dels serveis bàsics d'aigua, electricitat, gas i transport

Tram. 270-00010/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat p. 40

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'economia del tercer sector

Tram. 302-00174/10

Presentació p. 41

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació actual del Cos de Mossos d'Esquadra

Tram. 302-00175/10

Presentació p. 41

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la violència que generen els grups radicals i els organitzats

Tram. 302-00176/10

Presentació p. 42

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural

Tram. 302-00177/10

Presentació p. 43

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la reconfiguració del mapa comunicatiu

Tram. 302-00178/10

Presentació p. 44

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a garantir la viabilitat i l'estabilitat de les entitats socials

Tram. 302-00179/10

Presentació p. 48

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Projecte de llei orgànica per la qual es fa efectiva l'abdicació de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de Borbó

Tram. 302-00180/10

Presentació p. 51

4. INFORMACIÓ

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació p. 51

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx del conseller d'Empresa i Ocupació al conseller de la Presidència

Tram. 330-00060/10

Presentació p. 56

Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat per la vicepresidenta del Govern

Tram. 330-00061/10

Presentació p. 57

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT
O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

— **Llei de modificació de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular**

Tram. 202-00013/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió núm. 34, 11.06.2014, DSPC-P 64

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda l'11 de juny de 2014, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals referent a la Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular (tram. 202-00013/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 1/2006, DEL 16 DE FEBRER, DE LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR

PREÀMBUL

En l'actualitat, tant la comunitat jurídica com la política reconeixen la iniciativa legislativa popular com un mecanisme de participació ciutadana en l'activitat legislativa, entenent per això la capacitat que determinats ordenaments jurídics donen a un conjunt de ciutadans per tal que puguin activar i instar la discussió, amb la possibilitat que se'n derivi l'aprovació d'una llei.

La iniciativa legislativa popular és un valor afegit al sistema de democràcia parlamentària, ja que la complementa i la fa més rica, per tal com permet que determinades demandes socials que, per les raons que sigui, no queden recollides en l'agenda política puguin arribar al Parlament, puguin ésser-hi discutides i, en última instància, aprovades.

Des de fa anys, els estudis sobre democràcia i crisi de representació tendien a subestimar la democràcia directa. No obstant això, en els últims temps i, especialment, des del sorgiment del fenomen anomenat *moviment 15-M*, s'ha fet palesa la necessitat que les institucions polítiques evolucionin cap a nous mecanismes de participació si no volen caure en el descrèdit absolut davant dels ciutadans. L'expressió de la sobirania popular per mitjà de la representació exclusiva dels

partits polítics, sense cercar alternatives fora d'aquest marc a la crisi de representació, és un model esgotat.

Malgrat que en els últims temps aquesta necessitat de recerca de nous models és més incisiva, en diverses ocasions els diferents grups polítics ja han manifestat la voluntat d'acostar més l'acció política als ciutadans. Una d'aquestes ocasions va ésser quan es va impulsar i aprovar la Llei 2/1995, del 23 de març, de la iniciativa legislativa popular, i posteriorment, la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular, la qual recollia tota l'experiència acumulada durant la vigència de la Llei 2/1995 i les manifestacions fetes per les entitats impulsores, que durant aquells anys van anar fent aportacions que van permetre una millora legislativa substancial.

Així doncs, des de l'any 1995 han estat vint-i-sis les iniciatives legislatives populars que el Parlament de Catalunya ha tramitat. Quan la iniciativa legislativa popular és acceptada a tràmit per l'òrgan legislatiu, s'obre un termini per a presentar-hi esmenes a la totalitat. Aquestes esmenes a la totalitat signifiquen el posicionament tecnicopolític respecte a l'oportunitat o no de tramitar la iniciativa. Un cop finit aquest termini, la iniciativa legislativa popular resta pendent d'ésser debatuda en sessió plenària.

Segons l'article 72 del Reglament del Parlament, l'ordre del dia del Ple és fixat pel president del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus. És a dir, són aquestes dues institucions les que determinen la inclusió dels assumptes en l'ordre del dia de les sessions plenàries.

Per tant, quan es produeix la comunicació de la comprovació i el recompte de les signatures, i la Mesa del Parlament accepta a tràmit la iniciativa i la publica en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, la titularitat de la iniciativa passa a ésser de la cambra. Des d'aquell moment, la comissió promotora en perd el control i, per tant, són el president i la Junta de Portaveus els qui decideixen la conveniència o no de debatre la iniciativa en el Ple. És a dir, els promotors de la iniciativa queden a l'expectativa dels criteris d'oportunitat dels òrgans de govern parlamentaris, a diferència del que pot succeir en les proposicions de llei, ja que, tal com determina l'article 27 del Reglament del Parlament, la Junta de Portaveus està constituïda pels portaveus dels grups parlamentaris, i són aquests els qui, en virtut de l'article 72 del Reglament, fixen l'ordre del dia del Ple. Per tant, és el mateix portaveu del grup qui pot donar trasllat al president i a la resta de la Junta de la necessitat o l'interès del col·lectiu que representa sobre la inclusió d'un determinat assumpte en la següent sessió plenària, fet que no passa en el cas de la iniciativa legislativa popular, que es troba desproveïda de representació davant aquests òrgans decisoris.

Amb aquesta llei s'intenta fer un pas més enllà demostrant que la participació ciutadana és una peça clau en

el funcionament del sistema democràtic i que el Parlament de Catalunya creu en aquest paper decisiu que té el ciutadà. Per això es proposa d'incloure la necessitat de fixar un termini de quatre mesos, per tal que les iniciatives legislatives, un cop hagin finit els tràmits parlamentaris pertinents, siguin incloses automàticament en l'ordre del dia de la sessió plenària i, d'aquesta manera, no es deixi llur inclusió a l'arbitri dels òrgans de govern del Parlament.

D'altra banda, l'experiència de tramitació de les iniciatives legislatives populars també posa en relleu la necessitat de reforçar la intervenció dels promotors en el debat de totalitat, com també en la tramitació posterior de les iniciatives que superin aquest debat. Per això, aquesta llei reconeix als promotors noves facultats d'actuació i intervenció, especialment en el treball de les comissions legislatives.

Un altre aspecte que és important d'aclarir a l'efecte de la tramitació de les iniciatives legislatives populars és el de l'eventual afectació del pressupost vigent en el moment de llur tramitació. Per tal d'evitar que això pugui impedir la tramitació de la iniciativa, es proposa la inclusió d'un mecanisme automàtic per a diferir l'entrada en vigor de la llei a l'exercici pressupostari següent.

Una altra novetat destacable de la llei és que estén la funció d'assessorament que els serveis jurídics del Parlament ja feien respecte a les comissions promotores a totes les fases de la tramitació de la iniciativa, i no només a la fase de presentació, com actualment estableix la llei.

Finalment, cal destacar el fet que sigui el Parlament qui dicti, en el termini de sis mesos a comptar de la publicació d'aquesta llei, les instruccions pertinents per a garantir l'aplicació de la signatura electrònica a la presentació de les iniciatives populars. Amb el compliment d'aquest requisit, es facilita notablement l'exercici d'aquest dret de participació ciutadana.

Aquesta llei consta de quatre articles, una disposició transitòria i una disposició final. Els quatre articles modifiquen l'article 14 i la disposició addicional primera de la llei de la iniciativa legislativa popular i hi afegeixen dues disposicions addicionals i una disposició final.

ARTICLE 1. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 14 DE LA LLEI 1/2006

Es modifica l'article 14 de la llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular, que resta redactat de la manera següent:

«Article 14. Tramitació de la proposició de llei

»1. La tramitació parlamentària s'ha de fer d'acord amb el que estableixen els preceptes del Reglament del Parlament que regulen el procediment legislatiu, sens perjudici de les especialitats que estableix aquesta llei.

»2. El debat de totalitat de la proposició de llei ha de tenir lloc en el termini de quatre mesos a comptar de l'endemà de la comunicació de la Junta Electoral a la Mesa del Parlament a què es refereix l'article 12.3. La Mesa del Parlament ha de comunicar a la comissió promotora les dates d'inici i de finiment del termini.

»3. Si en el debat es defensen esmenes a la totalitat, el representant de la comissió promotora té dret a intervenir després que ho hagin fet els grups parlamentaris que han presentat esmenes. Aquests grups parlamentaris poden tornar a intervenir després que ho hagi fet el representant de la comissió promotora.

»4. Un cop tingut el debat de totalitat, si s'aprova de tramitar la iniciativa legislativa, la comissió promotora pot participar en la tramitació davant la comissió parlamentària corresponent per mitjà de les actuacions següents:

»a) Ésser escoltada en els termes que el Reglament del Parlament estableix per a les compareixences de les organitzacions i els grups socials, abans que s'obri el període de presentació d'esmenes a l'articulat.

»b) Proposar compareixences de persones i entitats en el tràmit a què es refereix la lletra a. Aquestes compareixences han d'ésser sotmeses a votació de la comissió legislativa corresponent.

»c) Designar un representant perquè assisteixi a la primera reunió de la ponència nomenada per la comissió.

»d) Participar, per mitjà del seu representant, en les reunions de la ponència per a assessorar-la quan aquesta li ho requereixi.

»5. Un cop dictaminada la proposició de llei en comissió, el debat en el Ple comença amb la intervenció dels promotors de la iniciativa.

»6. Els serveis del Parlament han de facilitar a la comissió promotora la informació i la documentació que tingui relació directa amb la iniciativa legislativa o amb la seva tramitació. Així mateix, els serveis jurídics del Parlament han d'assessorar la comissió promotora amb relació al compliment dels requisits formals durant tota la tramitació de la iniciativa legislativa. El representant de la comissió promotora ha de presentar les sol·licituds d'informació i assessorament davant la Secretaria General del Parlament.

»7. Als efectes del que estableixen els apartats anteriors, la comissió promotora ha de designar un representant i un suplent mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió. El representant i el suplent han d'ésser membres de la comissió promotora.

»8. La comissió promotora pot fer arribar a la Mesa del Parlament propostes o queixes relatives a la tramitació de la iniciativa. La Mesa, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, ha de respondre a la comissió en el termini de quinze dies a partir de la recepció de les dites propostes o queixes.»

ARTICLE 2. MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ
ADDITIONAL PRIMERA DE LA LLEI 1/2006

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 1/2006, que resta redactada de la manera següent:

«Primera. Signatura electrònica en la presentació de la iniciativa

»El Parlament, per tal de facilitar la signatura electrònica en la presentació de la iniciativa legislativa popular, ha de dictar les instruccions pertinents per a garantir l'eficàcia i la seguretat d'aquest mitjà telemàtic en el termini de sis mesos a comptar de la publicació d'aquesta llei.»

ARTICLE 3. ADDICIÓ DE DUES DISPOSICIONS
ADDITIONALS A LA LLEI 1/2006

S'afegeixen dues disposicions addicionals, la tercera i la quarta, a la Llei 1/2006, amb el text següent:

«Tercera. Afectació pressupostària

»1. Si la proposició de llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment de la seva tramitació parlamentària, la llei resultant de la iniciativa legislativa popular no pot entrar en vigor, en la part que comporti la dita afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent o, si escau, fins a un altre de posterior, si així ho determina la mateixa proposició de llei.

»2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, la Mesa del Parlament ha de trametre la iniciativa legislativa popular al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies.

»3. Si el Govern considera que es produeix afectació pressupostària, la Mesa del Parlament ha d'admetre a tràmit la proposició de llei en els termes que estableix l'apartat 1. Si el Govern no es pronuncia en el termini de vuit dies, el silenci s'entén en el sentit que no hi ha afectació pressupostària.

»Quarta. Criteris per al còmput del termini per a tenir el debat de totalitat

»1. Si el termini a què es refereix l'article 14.2 fineix entre períodes ordinaris de sessions, el debat de totalitat ha d'ésser inclòs en l'ordre del dia del primer ple ordinari del període de sessions següent.

»2. Si el termini a què es refereix l'article 14.2 fineix quan el Parlament està dissolt, es rehabilita automàticament un nou termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la constitució del nou Parlament. En aquest cas, la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha d'obrir un nou termini de presentació d'esmenes a la totalitat.»

ARTICLE 4. ADDICIÓ D'UNA DISPOSICIÓ FINAL
A LA LLEI 1/2006

S'afegeix una nova disposició final primera a la Llei 1/2006. Les antigues disposicions finals primera i segona passen a ésser, respectivament, la disposició final segona i la disposició final tercera. La nova disposició final primera té el text següent:

«Primera. Modificació del Reglament del Parlament

»D'acord amb el principi d'autonomia parlamentària, el Parlament ha de fer les modificacions necessàries en el seu Reglament per tal que la tramitació de les iniciatives legislatives populars es faci d'acord amb el que estableix aquesta llei. També ha d'adoptar les mesures necessàries per a difondre el contingut de les iniciatives legislatives populars i per a promoure la participació ciutadana durant llur tramitació parlamentària.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA. TERMINI PER A LA
SUBSTANCIACIÓ DE LES INICIATIVES LEGISLATIVES
POPULARS QUE ESTAN EN TRÀMIT EN EL MOMENT
DE L'ENTRADA EN VIGOR D'AQUESTA LLEI

1. Les iniciatives legislatives populars que estiguin en disposició d'ésser objecte d'un debat de totalitat en el Ple del Parlament en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de substanciar en el termini de sis mesos a comptar de l'endemà de la seva entrada en vigor. A les iniciatives que ja hagin superat el debat de totalitat, se'ls aplicarà el que estableix aquesta llei d'acord amb llur estat de tramitació.

2. En el còmput del termini a què es refereix l'apartat 1 només es tenen en compte els períodes ordinaris de sessions.

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 11 de juny de 2014

El secretari segon Pere Calbó i Roca	La presidenta del Parlament Núria de Gispert i Català
---	--

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI
I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

— **Projecte de llei de l'acció exterior de Catalunya**

Tram. 200-00009/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 69952; 69960).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 19.06.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

— **Projecte de llei de creació de l'impost sobre les emissions contaminants d'òxids de nitrogen a l'atmosfera que produeix l'aviació comercial, de l'impost sobre la producció termonuclear d'energia elèctrica per la seva incidència en el medi ambient i de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera**

Tram. 200-00016/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 69961).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 4 dies hàbils (del 23.06.2014 al 27.06.2014).

Finiment del termini: 30.06.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

— **Projecte de llei de cooperatives**

Tram. 200-00020/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 69962).

Pròrroga: 5 dies hàbils (del 26.06.2014 al 02.07.2014).

Finiment del termini: 03.07.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

— **Proposició de llei del règim especial d'Aran**

Tram. 202-00055/10

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70574).

Pròrroga: 3 dies hàbils (del 25.06.2014 al 27.06.2014).

Finiment del termini: 30.06.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

— **Proposició de llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern**

Tram. 202-00056/10

Text elaborat per la Ponència

Reg. 70228 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DE LA COMISSIÓ D'AFERS INSTITUCIONALS

La Ponència de la Comissió d'Affers Institucionals, nomenada el 8 de febrer de 2013 i integrada pels diputats Lluís M. Corominas i Díaz i Antoni Font Renom, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Pere Bosch Cuenca i Gemma Calvet i Barot, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Capdevila Tatché, en substitució de Jaume Collboni Cuadrado, i Juli Fernandez Iruela, en substitució de Joan Ignasi Elena Garcia, del Grup Parlamentari Socialista; Pere Calbó i Roca i Sergio Santamaría Santigosa, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis i Joan Mena Arca, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Jordi Cañas Pérez i Carina Mejías Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i Quim Arrufat Ibáñez i David Fernández i Ramos, del Grup Mixt, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 14 de febrer; 1, 8 i 15 de març; 5, 12 i 19 d'abril; 3, 13, 17 i 24 de maig; 7, 14 i 21 de juny; 5, 12 i 19 de juliol; 13 i 20 de setembre; 11 i 18 d'octubre; 15 i 22 de novembre, i 13 de desembre de 2013, i 10 i 17 de gener; 7, 14 i 21 de febrer; 7 i 21 de març; 11 i 22 d'abril; 9 i 30 de maig, i 11 de juny de 2014. Han assessorat la Ponència el lletrat Antoni Bayona Rocamora i l'assessora lingüística Marta Payà Canals, i l'ha assistida la gestora parlamentària Laia Grau i Figueras.

Als efectes del que disposa l'article 117 i concordants del Reglament del Parlament, la Ponència proposa la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE TRANSPARÈNCIA,
ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1. Les administracions públiques i les institucions i els organismes públics en general tenen atribuïts funcions, activitats i serveis per a complir finalitats d'interès públic en benefici del conjunt dels ciutadans.

En un context d'estat democràtic i de dret, tots els poders públics tenen la legitimitat que els dona la participació ciutadana en la seva configuració (de manera directa o indirecta), la qual cosa obliga a donar compte a la ciutadania, d'acord amb el principi de responsabilitat, de la seva activitat i de la gestió dels recursos públics que s'han posat al seu abast.

Les exigències de l'actuació de les administracions amb ple sotmetiment a la llei han estat especial objecte d'atenció per part del legislador des de fa anys, per tal de garantir el compliment del principi de legalitat i la possibilitat que els ciutadans disposin de mecanismes de protecció per a la tutela dels drets i interessos. La lluita contra les immunitats del poder ha estat especialment eficaç en aquest àmbit amb l'adopció de mesures legislatives que permeten controlar la subjecció a la llei i al dret de l'activitat administrativa.

Tanmateix, aquesta constatació no és possible fer-la sobre altres aspectes essencials de l'organització i el funcionament de l'Administració pública, que incideixen directament sobre la seva qualitat democràtica en tant que afecten el coneixement per part de la ciutadania de les dades i de la informació de què disposen les administracions i els poders públics, que són determinants per a la seva presa de decisions i que els ciutadans també han de conèixer per tal de poder avaluar les actuacions públiques i garantir un exercici del poder públic responsable.

Des d'aquesta perspectiva, adquireixen especial rellevància principis com són el de transparència, accés a la informació pública i bon govern, com a principis bàsics que permeten mesurar la qualitat democràtica del funcionament de les administracions públiques. I també la té el de govern obert, com a concepte que permet aprofitar els avantatges dels mitjans electrònics per a configurar un sistema de relacions entre les administracions i la ciutadania més interactiu i més participatiu.

Aquests principis no han estat objecte fins ara d'un tractament legal clar i definit que comporti la seva traducció en drets i obligacions jurídiques. Per aquesta raó, era necessari que el Parlament assumís aquest repte per tal de donar resposta a una demanda social que cada cop exigeix una major transparència sobre el funcionament de les administracions i els processos de presa de decisió, incloent-hi el reconeixement d'un dret ampli d'accés a la informació pública, així com una major participació en la presa de decisions.

Aquesta llei vol donar compliment a aquesta demanda social mitjançant la concreció i el desenvolupament d'aquests principis, amb voluntat d'estendre el seu àmbit d'aplicació a tots els organismes públics de Catalunya, tinguin o no caràcter administratiu. Al mateix temps, l'establiment d'uns drets i unes obligacions jurídiques correlatives obliga també a la seva protecció amb uns mecanismes de garantia que la mateixa llei estableix, per tal que no quedin com a mers principis programàtics.

2. La llei té com a principal àmbit subjectiu d'aplicació les administracions públiques de Catalunya, noció que inclou l'Administració de la Generalitat i els ens locals, així com tots els organismes i entitats de naturalesa administrativa dependents o vinculats a aquestes administracions.

Tanmateix, atesa la diversitat de les organitzacions administratives i el fet cada cop més estès que activitats públiques o d'interès públic siguin desenvolupades per agents privats, la llei també amplia el seu àmbit aplicatiu a les persones privades que exerceixen aquestes activitats, sens perjudici que en aquests casos el compliment de les obligacions de transparència i informació es faci efectiu per mitjà de les administracions públiques responsables del servei o de tutelar-lo. També, des de la perspectiva privada, la llei regula el Registre de grups d'interès amb la finalitat que els ciutadans puguin identificar les persones que actuen com a tals i conèixer les relacions que tenen amb l'Administració en defensa d'interessos concrets, així com les regles ètiques a les quals han d'ajustar el seu capteniment.

Finalment, cal destacar que la llei desplega també els seus efectes sobre totes les altres institucions públiques que no són administracions públiques en la part que realitzen funcions administratives per raó del seu funcionament o en els aspectes institucionals respecte dels quals es considera també exigible un deure de transparència i informació. Aquesta subjecció a la llei no es pot fer, però, sense tenir en compte l'autonomia organitzativa de què disposa la majoria d'aquestes institucions, que és especialment important en el cas del Parlament de Catalunya, amb relació al qual s'estableix un règim especial d'aplicació d'acord amb la seva pròpia normativa interna.

3. La regulació de la transparència en l'activitat pública és un dels pilars bàsics de la llei. Aquesta regulació entén la transparència com una obligació a càrrec de l'Administració, que ha de facilitar de manera proactiva —és a dir, sense necessitat de demanda expressa— la informació sobre dades i continguts de diversa naturalesa que són referencials respecte de la seva organització, funcionament, presa de decisions més importants i la gestió dels recursos públics. D'aquesta manera es dona compliment al mandat de l'article 71.4 de l'Estatut d'autonomia, que obliga l'Administració de la Generalitat a fer pública la informació necessària perquè la ciutadania en pugui avaluar la gestió.

La llei determina d'una manera molt àmplia els diversos continguts de l'obligació de transparència (informació institucional i organitzativa, gestió econòmica i pressupostària, informació de rellevància jurídica, programació i planificació, contractació pública, activitat subvencional, etc.), i les regles a les quals resta sotmesa, especialment aquelles que han de garantir el seu fàcil accés, consulta i comprensió, la seva neutralitat, la seva actualització, així com els límits que deriven de la protecció d'altres drets.

Requereix una menció especial la creació del Portal de la Transparència, que és l'instrument bàsic i general per a facilitar a la ciutadania la informació de forma integrada de totes les administracions públiques. Aquest portal es configura com una plataforma electrònica de publicitat a internet, que permet l'accés a tota la informació disponible i que conté els enllaços amb les seues electròniques de les administracions i entitats que s'hi integren.

4. L'accés a la informació pública constitueix el segon eix bàsic de la llei. La regulació que introdueix la llei modifica substancialment el règim vigent fins ara en aquesta matèria, fins al punt de convertir aquest accés en un veritable dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació pública, entesa aquesta en sentit ampli, com tota aquella que ha estat elaborada per la mateixa Administració i també aquella que té en el seu poder com a conseqüència de la seua activitat o l'exercici de les seues funcions.

El dret d'accés és un dret que complementa la informació que el ciutadà pot obtenir per via de la transparència. Tanmateix, atesa la seua configuració com a dret subjectiu, la llei regula les condicions del seu exercici, el qual es verifica mitjançant un procediment específic que intenta garantir al màxim possible la seua efectivitat. En aquest sentit, s'estableix el principi d'interpretació restrictiva dels seus límits, d'accés parcial si és possible, d'absència d'interès i de motivació en la demanda d'accés, i el silenci positiu en el cas de manca de resolució dins de termini.

En aquest cas té una rellevància especial el sistema de garanties que s'estableix. Davant el règim ordinari dels recursos administratius, la llei ha optat per un procediment *ad hoc* de reclamació, que es basa en la creació d'un òrgan independent i professionalitzat, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, que serà l'encarregat de resoldre els conflictes i configura al mateix temps una línia doctrinal sobre l'aplicació dels límits que poden excloure o restringir el dret d'accés. La llei determina que aquesta comissió pugui adoptar les seues decisions en forma de resolució o bé mitjançant acord de mediació, si les parts en conflicte així ho demanen i ho accepten.

Pel que fa als límits que poden condicionar el dret d'accés a la informació pública, la llei els determina de manera objectiva, atenent sempre a la protec-

ció d'altres drets o interessos que cal preservar d'acord amb l'ordenament jurídic. Òbviament, en la majoria dels casos la llei ha d'utilitzar conceptes jurídics indeterminats per a expressar-los, però una possible extralimitació en la seua aplicació pot ser compensada en aquest cas per la intervenció de la comissió independent encarregada de resoldre les reclamacions.

5. El desenvolupament de l'activitat política i administrativa posa en relleu l'existència de persones i organitzacions que, de manera lícita, porten a terme activitats susceptibles d'influir en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques en benefici i interès d'altres persones o organitzacions.

Aquesta és una realitat que no es pot evitar, però sí que es pot fer més transparent mitjançant l'adopció de mesures legals. En aquest sentit, la llei crea el Registre de grups d'interès, amb la finalitat de donar coneixement públic de les persones que realitzen l'activitat d'influència o intermediació, i estableix les obligacions a les quals resten subjectes els grups d'interès, entre les quals destaquen la d'acceptar i complir un codi de conducta que ha d'assegurar que l'activitat desenvolupada davant les autoritats, els càrrecs públics i els funcionaris respecti sempre el marc legal.

6. Una societat democràtica i la necessitat que els interessos públics siguin servits amb objectivitat, neutralitat i imparcialitat obliga que el capteniment dels servidors públics, especialment els alts càrrecs, s'ajusti a uns paràmetres que garanteixin el compliment d'aquests principis.

En aquest sentit, la llei estableix els principis de bon govern que ho han de fer possible, els quals han de ser desenvolupats mitjançant codis ètics i de bona conducta. L'establiment d'aquests codis es complementa amb el principi de publicitat de les activitats, béns i interessos dels alts càrrecs i l'obligació d'observança del règim d'incompatibilitats. Una altra mesura a destacar és l'obligació de donar publicitat als criteris d'acord amb els quals es designen els alts càrrecs, atenent a la seua competència, qualificació i experiència professional. Aquests requeriments estan en sintonia amb les polítiques de lluita contra la corrupció impulsades per la Unió Europea i països del nostre entorn.

El concepte de bon govern es projecta també sobre els requeriments objectius que s'han de donar perquè l'activitat pública es porti a terme en les millors condicions i garanteixi uns serveis públics de qualitat. Una bona administració requereix l'establiment d'uns estàndards mínims de qualitat i una definició clara de les condicions d'accés als serveis i dels drets i deures dels usuaris i de l'Administració. La figura de les cartes de serveis s'estableix com un instrument essencial en aquest sentit, i es configura amb valor reglamentari als efectes de la seua vinculació i exigència de compliment. Les mesures de bona administració es complementen amb l'establiment d'un sistema d'avaluació

permanent dels serveis i amb el reconeixement del dret de la ciutadania de formular propostes i suggeriments.

També cal destacar, per la seva importància, les mesures de simplificació normativa i participació en l'elaboració de disposicions reglamentàries, participació que incorpora el dret de proposar iniciatives de regulació. La simplificació ha de tenir un doble objectiu segons la Llei: d'una banda, evitar la proliferació innecessària de regulacions i, de l'altra, fer una tasca de consolidació normativa que ordeni i faciliti el coneixement del dret vigent. L'establiment de mecanismes d'avaluació de l'aplicació de les normes ha de contribuir també a aquesta tasca de simplificació.

7. La facilitat d'interrelació entre l'Administració i la ciutadania que afavoreixen els mitjans electrònics permet implementar el govern obert, entès com un sistema d'actuació i gestió dels afers públics que fa possible un diàleg permanent entre l'Administració i els ciutadans, la participació i la col·laboració d'aquests en la definició de les polítiques públiques i una millor transparència en el retiment de comptes i l'exigència de responsabilitats.

La Llei estableix diverses mesures per a fomentar el govern obert i per a garantir-ne l'efectivitat, especialment pel que fa al dret dels ciutadans de presentar propostes i fer suggeriments, amb l'obligació de l'Administració de donar-los una resposta motivada, així com l'obligació d'establir procediments participatius en la definició de les polítiques públiques de més rellevància. Tanmateix, pel que fa als instruments concrets de participació ciutadana, cal tenir present que la seva regulació ha de ser un dels continguts de la Llei que desenvolupi l'article 122 de l'Estatut i també de la normativa sectorial reguladora de les diferents activitats públiques.

8. Les novetats que incorpora la Llei amb relació al marc jurídic vigent, en els diferents àmbits que regula, i la naturalesa de les seves disposicions plantegen la necessitat d'establir uns mecanismes de garantia per a reforçar-ne el contingut jurídic i obligacional. Sense un sistema de garanties hi hauria el risc de convertir la Llei en una declaració de principis o bones intencions, a causa del caràcter innovador de la Llei, que fa que la normativa vigent no pugui donar una resposta adequada a aquest requeriment, en perjudici de l'eficàcia de la norma.

Per aquesta raó, la Llei estableix un règim administratiu de recursos i reclamacions, preveu la intervenció del Síndic de Greuges i de l'Oficina Antifrau de Catalunya i, de manera especial, incorpora un règim sancionador detallat i precís que compleix en aquest àmbit la funció que el dret sancionador administratiu, l'únic sobre el qual té competència la Generalitat, compleix amb relació a altres regulacions administratives.

El sistema de garanties es completa amb l'establiment d'un procediment d'avaluació externa del compliment

de la Llei, que s'encarrega a una institució independent com és el Síndic de Greuges. Aquesta tasca avaluadora es porta a terme mitjançant un informe general anual, sens perjudici dels informes específics que es puguin fer amb relació a organitzacions concretes o a àmbits materials concrets.

9. Amb aquesta llei, en definitiva, es pretén introduir un canvi en la cultura administrativa per tal que la ciutadania pugui tenir un coneixement i una informació àmplia de l'organització interna de l'Administració, dels elements més determinants d'acord amb els quals pren les decisions i dels motius que justifiquen la seva actuació, incloent-hi els compromisos econòmics que això comporta.

La transparència i el dret d'accés a la informació pública es consoliden, així, com a eines determinants del control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica.

D'altra banda, les mesures de bon govern i de govern obert han de complir el doble objectiu d'assolir el major grau d'exigència en el compliment de les obligacions de servei públic per part de les persones que assumeixen aquesta responsabilitat, d'una banda, i afavorir una major participació i compromís de la ciutadania en la definició de les polítiques públiques, de l'altra.

Aquesta llei també té la voluntat de ser la norma referencial en les matèries que regula. Per aquesta raó, tot i que no té un rang normatiu especial, el mateix legislador ha volgut emfatitzar aquesta voluntat mitjançant una disposició que defineix de manera expressa el caràcter transversal i de comú denominador normatiu de la Llei, així com el principi d'interpretació conforme amb el seu contingut respecte d'altres lleis més sectorials, llevat que aquestes estableixin excepcions clares i expresses en sentit contrari.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

1. Aquesta llei té per objecte:

- a) Regular i garantir la transparència de l'activitat pública.
- b) Regular i garantir el dret d'accés dels ciutadans a la informació pública.
- c) Establir els principis de bon govern als quals han d'ajustar la seva actuació els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració i les altres persones a les quals s'aplica aquesta llei.
- d) Implementar el govern obert i fomentar la participació i la col·laboració ciutadanes.
- e) Regular el règim de garanties i responsabilitats per l'incompliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei.

2. Les disposicions d'aquesta llei tenen per finalitat establir un sistema de relació entre els ciutadans i l'Administració pública fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.

ARTICLE 2. DEFINICIONS

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Transparència*: l'acció proactiva de l'Administració de donar a conèixer, amb caràcter permanent i actualitzat, la informació relativa als seus àmbits d'actuació, mitjançant els instruments de difusió que permetin el més ampli i fàcil accés i la millor comprensió de la informació als ciutadans i facilitin la seva participació en els assumptes públics.

b) *Dret d'accés a la informació pública*: el dret subjec-tiu que es reconeix als ciutadans per a sol·licitar i obtenir la informació pública en els termes i les condicions que regula aquesta llei.

c) *Bon govern*: els principis i les regles sobre la qualitat dels serveis i el funcionament de l'Administració pública i els principis ètics i les bones pràctiques d'actuació als quals han d'ajustar la seva actuació els alts càrrecs de l'Administració, els càrrecs directius i la resta de personal al servei de l'Administració pública, amb l'objectiu d'assolir la major transparència, qualitat i equitat en el seu funcionament.

d) *Govern obert*: les mesures per a establir una relació i un diàleg permanent i bidireccional entre l'Administració i els ciutadans amb relació a la definició i l'aplicació de les polítiques públiques i per a implementar i desenvolupar els instruments de participació i col·laboració ciutadana en els assumptes públics.

e) *Administració pública*: les administracions públiques, els organismes i els ens públics a què es refereix l'article 3.1 i 3.2.a i b, sens perjudici de l'aplicació de la Llei a les altres institucions i persones físiques i jurídiques privades en els termes que estableix l'article 3.2.e, 3.3 i 3.5.

ARTICLE 3. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei és aplicable a l'Administració de la Generalitat i als ens que integren l'Administració local a Catalunya.

2. També és aplicable:

a) Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, fundacions del sector públic, entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què es refereix l'apartat 1, els col·legis professionals i les corporacions de dret públic i als consorcis o altres formes associatives en què participa alguna o algunes d'aquestes administracions.

b) A les universitats públiques de Catalunya.

c) A les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per al seu funcionament o realització de les seves activitats.

d) A les persones físiques o jurídiques que realitzen activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal.

e) Als grups d'interès, en els termes que determina el títol IV.

3. En el cas de les lletres c i d de l'apartat 2, el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han de donar trasllat a l'Administració de la informació relativa a les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les que quedin dins l'àmbit de la supervisió i el control de l'Administració quan es tracti de serveis d'interès general o universal. També han de donar trasllat de les retribucions percebudes pels seus càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats realitzades per compte de les administracions públiques supera el 25% del volum general de l'empresa.

4. Els municipis poden complir les obligacions de transparència i les que deriven del dret d'accés a la informació pública, de forma associada o mitjançant fórmules de cooperació establertes amb els ens locals supramunicipals o amb l'Administració de la Generalitat, si per raons de capacitat o eficàcia no les poden complir directament.

5. Els títols II i III d'aquesta llei també s'apliquen al Parlament de Catalunya, al Consell de Garanties Estatutàries, al Síndic de Greuges, a la Sindicatura de Comptes, al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, a l'Oficina Antifrau de Catalunya, al Consell Econòmic i Social, a l'Autoritat de Protecció de Dades de Catalunya i als altres organismes públics de naturalesa no administrativa, amb relació a les seves activitats subjectes a dret administratiu, així com també en les matèries a què es refereix la disposició adicional cinquena.

6. En qualsevol cas, les obligacions de transparència que estableix el títol II d'aquesta llei també són aplicables als partits polítics i associacions i fundacions vinculades, a les organitzacions sindicals i empresarials, així com a les entitats privades que perceben durant el període d'un any subvencions o ajuts públics d'una quantitat superior a 100.000 euros, o en el cas que com a mínim el quaranta per cent dels seus ingressos anuals tinguin aquesta procedència, sempre que superin els 5.000 euros.

ARTICLE 4. PERSONES RESPONSABLES DE L'APLICACIÓ DE LA LLEI

1. Són persones responsables del compliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei els alts càrrecs al servei de la Generalitat i de l'Administració local de Catalunya, el personal al servei de l'Administració pública i les altres persones obligades al seu compliment d'acord amb el que determina aquesta llei.
2. Tenen la condició d'alts càrrecs al servei de la Generalitat els que determina la llei reguladora del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat. Tenen la condició d'alts càrrecs de l'Administració local, als efectes d'aquesta llei, els representants locals i els titulars dels òrgans superiors i directius, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local. També tenen la condició d'alts càrrecs els titulars o membres dels òrgans de govern i els càrrecs directius dels altres organismes públics a què es refereix l'article 3.
3. La normativa reguladora de l'organització administrativa ha de determinar, amb claredat i precisió, les autoritats i els òrgans responsables del compliment dels deures i les obligacions que estableix aquesta llei.

TÍTOL II. DE LA TRANSPARÈNCIA

CAPÍTOL I. TRANSPARÈNCIA EN L'ACTIVITAT PÚBLICA

ARTICLE 5. DISPOSICIONS GENERALS

1. L'Administració pública ha d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar als ciutadans el coneixement de la informació pública.
2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, l'Administració pública ha de garantir la transparència i la comprensió de la informació pública mitjançant un sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic.
3. El sistema ha de permetre un accés fàcil i gratuït dels ciutadans a la informació pública, amb la finalitat de promoure el seu coneixement informat i la seva participació i col·laboració responsable en els assumptes públics.
4. El sistema es fonamenta en el Portal de la Transparència, que és l'instrument bàsic i general per a donar compliment i efectivitat a les obligacions de transparència que estableix la Llei. El Portal de la Transparència també ha d'incloure el Registre de grups d'interès, regulat pel títol IV d'aquesta llei.
5. El Portal de la Transparència és organitzat i gestionat per l'Administració de la Generalitat, i també integra la informació de les administracions locals i de les administracions i entitats incloses a l'article 3.2.a, b i e. Les administracions locals i les altres administracions i entitats poden crear els seus propis portals

de transparència, sens perjudici de la integració de la seva informació en el Portal de la Transparència de la Generalitat. El Govern de la Generalitat ha d'establir per decret els criteris de coordinació necessaris per a assegurar i mantenir actualitzada aquesta integració.

6. El Portal de la Transparència i els altres portals que es puguin crear d'acord amb el que estableix l'apartat 5 s'han de configurar com una plataforma electrònica de publicitat a internet, han de ser fàcilment identificables i han de contenir l'enllaç amb les seues electròniques de les administracions públiques o entitats corresponents. El seu desenvolupament també ha de garantir el compliment de les recomanacions de la Web Accessibility Initiative (WAI) per a facilitar-hi l'accés a les persones amb discapacitat.

ARTICLE 6. OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA

1. Per a l'efectivitat del principi de transparència, l'Administració pública està obligada a adoptar les actuacions següents:

- a) Difondre, de manera veraç i objectiva, la informació pública d'interès general perquè els ciutadans puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'Administració pública i exercir el control de la seva actuació.
- b) Garantir que aquesta informació es difon de manera constant i s'actualitza permanentment, amb indicació expressa de la darrera data d'actualització i de la nova data d'actualització quan sigui possible.
- c) Organitzar la informació de manera que sigui fàcilment accessible i comprensible per als ciutadans i que faci possible una consulta àgil i ràpida.
- d) Ordenar temàticament la informació per tal que la seva localització sigui fàcil i intuïtiva. Aquesta ordenació s'ha de fer, com a mínim, amb criteris temàtics i cronològics, i incorporant-hi índexs o guies de consulta.
- e) Utilitzar formats informàtics per a facilitar la consulta que siguin fàcilment comprensibles i que permetin la interactuació i la reutilització.

2. Les obligacions de transparència establertes per aquesta llei tenen la consideració de mínimes i generals, i s'entenen sens perjudici de les que pugui establir de manera més àmplia i específica la legislació sectorial.

3. Les administracions públiques han d'establir procediments d'avaluació del compliment de les obligacions de transparència, basats en indicadors objectius. En els procediments d'avaluació s'ha de garantir la participació d'experts independents i dels ciutadans.

ARTICLE 7. LÍMITS A LES OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA

1. Són aplicables a les obligacions de transparència els mateixos límits que aquesta llei estableix per al dret

d'accés a la informació pública en el títol III i, de manera especial, els relacionats amb la protecció de dades de caràcter personal.

2. En tot cas, el principi de transparència s'ha d'interpretar i aplicar de manera preferent, de manera que qualsevol limitació a la seva aplicació s'ha de fonamentar en un límit o una excepció expressament establerts per una norma amb rang de llei.

CAPÍTOL II. PUBLICITAT ACTIVA

ARTICLE 8. INFORMACIÓ SUBJECTA AL RÈGIM DE TRANSPARÈNCIA

1. L'Administració pública, en aplicació del principi de transparència, ha de fer pública la informació relativa a:

- a) L'organització institucional i l'estructura administrativa.
- b) La gestió econòmica, comptable, pressupostària i del patrimoni.
- c) Les decisions i actuacions d'especial rellevància jurídica.
- d) La plantilla i la relació de llocs de treball i el règim retributiu.
- e) Els procediments administratius relacionats amb l'exercici de les seves competències.
- f) Els contractes i convenis.
- g) Les convocatòries i l'atorgament de les subvencions i els ajuts públics.
- h) Els informes i estudis.
- i) Els plans, programes i memòries generals.
- j) La informació estadística.
- k) La informació geogràfica.
- l) Les matèries i actuacions la publicitat de les quals s'estableixi per norma.
- m) Qualsevol matèria que es consideri d'interès públic.

2. La informació pública relativa a les matèries anteriors ha de comprendre totes les dades i els documents amb l'abast i la precisió que determinen els articles següents.

ARTICLE 9. INFORMACIÓ INSTITUCIONAL I ORGANITZATIVA

1. La informació institucional i organitzativa ha d'incloure:

- a) La descripció de l'organització de l'Administració i dels organismes i ens públics vinculats o dependents, així com de les societats i fundacions públiques i els consorcis dels quals l'Administració forma part.

b) L'estructura organitzativa interna de l'Administració i dels organismes i entitats a què es refereix la lletra a, amb la identificació dels seus responsables.

c) Les funcions desenvolupades, amb indicació de l'ens, l'entitat o l'òrgan que les exerceix en cada cas.

d) La relació de llocs de treball del personal funcionari, laboral i eventual, així com la plantilla i la relació de contractes temporals i els interinatges no vinculats a cap lloc de treball de la relació de llocs de treball.

e) La relació d'alts càrrecs.

f) Les llistes que es puguin crear per a accedir als processos de formació i promoció.

g) La relació dels llocs ocupats per personal professional adscrit pels adjudicataris de contractes signats amb l'Administració que, en virtut del contracte, realitzi una activitat, un servei o una obra amb caràcter permanent en una dependència o un establiment públic. Aquesta informació també ha d'incloure el règim de dedicació i retributiu d'aquest personal, així com les tasques desenvolupades per aquestes persones.

h) Els convenis, acords i pactes de naturalesa funcional, laboral i sindical.

i) El catàleg dels serveis prestats, les cartes de serveis existents i la informació sobre els resultats de les avaluacions de qualitat i de la incidència social de les polítiques públiques.

j) Els acords relatius a la creació, la participació i el funcionament dels ens públics, les societats i fundacions públiques, els consorcis i altres entitats vinculades a l'Administració pública.

2. La informació organitzativa també ha d'indicar el nombre d'alliberats sindicals existents en l'àmbit de l'Administració i els ens que en depenen, amb indicació dels sindicats corresponents, els costos que els alliberaments generen a l'Administració i el nombre d'hores sindicals utilitzades.

ARTICLE 10. INFORMACIÓ DE RELLEVÀNCIA JURÍDICA

1. La informació de rellevància jurídica ha d'incloure:

a) La normativa aprovada per l'Administració pública i la informació sobre l'avaluació posterior derivada de la seva aplicació. Aquesta normativa ha d'incloure els formats originaris i les versions consolidades en el cas de normes que hagin tingut modificacions.

b) Les directives, instruccions, circulars i respostes a consultes plantejades que tinguin especial incidència sobre la interpretació i l'aplicació de les normes.

c) Els procediments d'elaboració normativa en curs, amb indicació del seu estat de tramitació.

d) Les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius, ai-

xí com la documentació originada pels procediments d'informació pública i participació ciutadana.

e) El catàleg actualitzat de tots els procediments administratius, amb indicació dels que estan disponibles en format electrònic, el sentit del silenci administratiu i els recursos que es poden interposar amb relació a les resolucions que hi posen fi.

f) Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics.

g) Els actes que hagin estat objecte d'un procediment de revisió en via administrativa.

h) Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública.

i) Els dictàmens de la Comissió Jurídica Assessora i dels altres òrgans consultius.

2. En el cas de les lletres *f*, *g*, *h*, *i*, la informació no ha d'incloure les dades o referències personals.

ARTICLE 11. TRANSPARÈNCIA EN LA GESTIÓ ECONÒMICA I PRESSUPOSTÀRIA I EN LA PATRIMONIAL

1. La transparència en la gestió econòmica i pressupostària ha d'incloure:

a) El pressupost, amb la descripció de les partides pressupostàries anuals i les dades de la seva execució, de manera que se'n pugui conèixer el grau d'execució amb caràcter trimestral, i de la seva liquidació.

b) Les retribucions, indemnitzacions i dietes, les activitats i els béns dels membres del Govern, dels alts càrrecs de l'Administració pública i del personal directiu dels ens públics, les societats, les fundacions i els consorcis, i les indemnitzacions que han de percebre quan deixin de desenvolupar el càrrec.

c) Les resolucions dictades per l'òrgan competent per a instruir i resoldre els expedients relatius a les declaracions d'activitats, patrimonials i d'interessos dels alts càrrecs i a la inscripció en els registres corresponents, en aplicació de la normativa sobre incompatibilitats dels alts càrrecs.

d) La informació general sobre les retribucions, indemnitzacions i dietes percebudes pels empleats públics, agrupada en funció dels nivells i els cossos existents.

e) El cost de les campanyes de publicitat institucional.

2. La transparència en la gestió patrimonial ha d'incloure:

a) La informació sobre les dades més rellevants de l'inventari general del patrimoni pel que fa als béns immobles de domini públic i patrimonials i als béns mobles d'especial valor.

b) La informació econòmica relativa a la gestió del patrimoni.

ARTICLE 12. TRANSPARÈNCIA EN MATÈRIA DE PROGRAMACIÓ I PLANIFICACIÓ I EN LA SEVA AVALUACIÓ

1. L'Administració ha de fer públics els plans i els programes anuals i pluriennals, i de caràcter general o sectorial, que estableixen les directrius estratègiques de les polítiques públiques.

2. La informació ha d'incloure, com a mínim, les actuacions a realitzar, els mitjans a utilitzar per a l'execució dels plans i els programes, els terminis de compliment, la memòria econòmica i els estudis i informes tècnics justificatius.

3. La informació també ha d'incloure els criteris i la metodologia per a avaluar el compliment dels plans i els programes i el resultat de l'avaluació, un cop executats.

4. A més dels plans i els programes a què es refereix l'apartat 1, la transparència en aquest àmbit també ha d'incloure el pla territorial general, els plans territorials parcials, els plans directors territorials, els plans territorials sectorials, els plans directors urbanístics, els plans d'ordenació urbanística municipal, el pla d'espais d'interès natural i els altres plans i programes que s'hagin d'elaborar en compliment d'una norma amb rang de llei o la publicació dels quals sigui obligatòria.

5. La transparència en matèria de plans i programes també inclou les seves modificacions i s'ha de complementar amb la informació econòmica, geogràfica i urbanística, d'elaboració pròpia o externa, que les administracions hagin utilitzat per a la seva elaboració i per a l'avaluació de la seva execució.

CAPÍTOL III. TRANSPARÈNCIA EN LA GESTIÓ ADMINISTRATIVA

ARTICLE 13. TRANSPARÈNCIA EN LA CONTRACTACIÓ PÚBLICA

1. La transparència en l'àmbit dels contractes subscrits per l'Administració pública s'aplica a tots els contractes compresos en la legislació sobre contractes del sector públic, i ha d'incloure:

a) La informació sobre les entitats i els òrgans de contractació, amb indicació de la seva denominació exacta, les dades de contacte telefònic i les adreces postals i electròniques.

b) La informació sobre les licitacions en tràmit, que ha de comprendre com a mínim el tipus de contracte, el seu objecte, el contingut econòmic, els plecs de clàusules administratives i les condicions d'execució.

c) La informació sobre els contractes programats.

d) Els contractes adjudicats, amb indicació de l'objecte, l'import de la licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a contractar i la identitat de l'adjudicatari i els acords i informes tècnics del procés de contractació. Aquesta informació ha d'estar actualitzada i tenir com a referent, com a mínim, els darrers cinc anys.

e) Les modificacions contractuals, les seves pròrrogues i les licitacions anul·lades.

f) Les dades del registre oficial de licitadors i empreses classificades.

g) Els acords i criteris interpretatius dels òrgans consultius de contractació.

h) La relació de preguntes i respostes a les consultes més freqüents en matèria de contractació.

2. La informació en matèria de contractació pública ha de constar en un espai diferenciat del Portal de la Transparència, configurat com una plataforma electrònica de publicitat específica en aquest àmbit.

3. L'Administració pública ha de donar publicitat de manera constant i actualitzada a les dades estadístiques sobre els percentatges i el volum pressupostari dels contractes adjudicats d'acord amb cadascun dels procediments establerts per la legislació de contractes del sector públic. També ha de donar publicitat al volum pressupostari contractat pels diferents adjudicataris en els darrers cinc anys.

4. En els contractes de gestió de serveis públics i de concessió d'obres públiques, s'han de fer públics per a facilitar-ne el coneixement als usuaris:

a) Les condicions i obligacions assumides pels gestors amb relació a la qualitat, l'accés al servei i els requisits de prestació del servei.

b) Els drets i els deures dels usuaris.

c) Les facultats d'inspecció, control i sanció que pot exercir l'Administració amb relació a la prestació del servei.

d) El procediment per a formular queixes o reclamacions.

ARTICLE 14. TRANSPARÈNCIA DELS CONVENIS DE COL·LABORACIÓ

1. La transparència en l'àmbit dels convenis de col·laboració inclou tots els convenis subscrits entre l'Administració i les persones privades i públiques.

2. La informació ha d'incloure, en tot cas, la relació dels convenis vigents, amb indicació de la seva data, les parts que els signen, el seu objecte, els drets i les obligacions de qualsevol mena que generin i el termini de vigència.

3. També queden incloses en l'obligació de transparència les modificacions que es puguin produir en algun

dels paràmetres de l'apartat 2 i la data i forma en què s'ha produït la modificació, així com la informació relativa al compliment i l'execució dels convenis.

ARTICLE 15. TRANSPARÈNCIA DE L'ACTIVITAT SUBVENCIONAL

1. En matèria de subvencions i ajuts públics, l'obligació de transparència inclou:

a) La relació actualitzada de les subvencions i altres ajuts que l'Administració pública tingui previst convocar durant l'exercici pressupostari, amb indicació de l'objecte o la finalitat i amb la descripció de les condicions per a ser-ne beneficiari.

b) Els objectius a efectes d'utilitat pública o social que la subvenció a la línia d'ajut pretén assolir, així com els efectes que la mesura de foment pugui produir en el mercat, si escau.

c) Les subvencions i els ajuts públics atorgats, amb indicació de l'import, l'objecte i els beneficiaris. Aquesta informació inclou les subvencions i els ajuts compresos en la legislació de subvencions, ha d'estar actualitzada i tenir com a referent temporal els darrers cinc anys. També ha d'incloure les subvencions atorgades sense publicitat i concurrència quan aquests requisits s'hagin exceptuat en els casos legalment establerts.

d) La informació relativa al control financer de les subvencions i els ajuts públics atorgats.

2. Les bases reguladores de la concessió d'ajuts i subvencions públics que es puguin atorgar per un import superior a 10.000 euros han d'incloure l'obligació dels beneficiaris, quan siguin persones jurídiques, de comunicar a l'Administració pública la informació relativa a les retribucions dels seus òrgans de direcció o administració, a l'efecte de fer-les públiques. En els supòsits legals en què no s'apliqui un procés de concurrència per a atorgar els ajuts o les subvencions, aquesta obligació l'ha d'incloure igualment l'acte o el conveni corresponent.

CAPÍTOL IV. REUTILITZACIÓ DE LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 16. REUTILITZACIÓ DE LA INFORMACIÓ

1. Els ciutadans poden reutilitzar la informació pública posada a la seva disposició, dins els límits establerts per la normativa sobre reutilització de la informació del sector públic.

2. La reutilització pot tenir qualsevol objectiu lícit i, de manera especial, permet reproduir i divulgar per qualsevol mitjà les dades objectes d'informació pública i crear productes o serveis d'informació amb valor afegit basats en aquestes dades.

ARTICLE 17. CONDICIONS I MODALITATS PER A LA REUTILITZACIÓ

1. La reutilització de la informació pública és lliure i no està subjecta a restricció, llevat dels supòsits en què per via reglamentària se sotmeti a l'obtenció de llicència de reconeixement de *creative commons* per raó de la tutela d'altres drets o béns jurídics, o amb la sollicitud prèvia de l'interessat.
2. El Portal de la Transparència ha d'especificar el tipus de reutilització aplicable a la informació que conté. També ha d'incloure un avís legal sobre les condicions de la reutilització.
3. En qualsevol cas, la reutilització de la informació pública ha de garantir que el contingut de la informació no sigui alterat i que no se'n desnaturalitzi el sentit, i ha de citar la font i indicar la data de la darrera actualització.

TÍTOL III. DE LA INFORMACIÓ PÚBLICA

CAPÍTOL I. ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 18. DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.
2. L'exercici d'aquest dret no queda condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma.
3. El dret d'accés a la informació pública es pot exercir a partir dels setze anys.

ARTICLE 19. CONCEPTE D'INFORMACIÓ PÚBLICA

1. S'entén per *informació pública* la informació elaborada per l'Administració pública i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.
2. El dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en què aquesta informació hagi estat elaborada o es conservi.
3. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública, d'acord amb el que estableix aquest títol. Amb aquesta mateixa finalitat, també han d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat i que permeti la interoperativitat entre les administracions.

CAPÍTOL II. LÍMITS I ACCÉS PARCIAL A LA INFORMACIÓ

ARTICLE 20. PRINCIPIS GENERALS

1. El dret d'accés només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis.

2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han de ser sempre interpretades restrictivament i aplicades en benefici d'aquest dret, i no es poden ampliar per analogia.

3. L'aplicació dels límits al dret d'accés ha d'indicar sempre els motius concrets que la justifiquen en cada cas. La motivació ha d'explicitar el límit que concorre i raonar degudament la seva aplicació en el cas concret.

4. Els límits al dret d'accés a la informació pública tenen la naturalesa de conceptes jurídics indeterminats, i l'Administració no disposa de discrecionalitat en la seva aplicació.

5. L'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública s'ha de fer sempre d'acord amb els principis d'igualtat i d'interdicció de l'arbitrarietat.

6. El dret d'accés a la informació pública es garanteix d'acord amb el que estableix aquesta llei i, especialment, per mitjà dels instruments que estableix el capítol IV d'aquest títol.

ARTICLE 21. LÍMITS AL DRET D'ACCÉS

1. El dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit quan el seu coneixement o la seva divulgació suposi un perjudici per a:

- a) La seguretat pública.
- b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.
- c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei.
- d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva.
- e) Els drets dels menors d'edat.
- f) Els drets fonamentals de la persona reconeguts i emparats per la Constitució.
- g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.
- h) Els interessos públics o privats protegits expressament per la llei.

2. El dret d'accés també pot ser denegat o restringit quan la informació tingui la condició de protegida, si així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.

3. En qualsevol cas, té la condició de protegida la informació que afecti els menors d'edat, el coneixement o la divulgació de la qual pugui condicionar en el futur el lliure desenvolupament de la seva personalitat. En aquest supòsit, es pot denegar l'accés a la informació, llevat que es pugui garantir el caràcter anònim de la informació i sens perjudici del que estableixen els articles següents.

ARTICLE 22. PROPORCIONALITAT I TEMPORALITAT

1. L'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública ha de ser sempre proporcional al seu objecte i finalitat de protecció i atendre sempre a les circumstàncies del cas concret, especialment a la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

2. Els límits del dret d'accés es consideren temporals si així ho estableix la llei que els regula i mentre es mantinguin les raons que en justifiquen l'aplicació.

ARTICLE 23. PROTECCIÓ DE LES DADES ÍNTIMES I DE LA PRIVACITAT

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública que continguin dades íntimes o afectin la vida privada de les persones són denegades, llevat que l'afectat o els afectats hi consentin.

2. El consentiment ha de ser exprés i constar per escrit, i ha d'acompanyar la sol·licitud. En cap cas no es pot demanar a l'Administració pública que requereixi el consentiment dels afectats.

3. Als efectes d'aquest article, es consideren privades, en qualsevol cas, les dades relatives a la ideologia de les persones, l'afiliació política i sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut, la sexualitat, la situació familiar i la percepció d'ajuts per motius de vulnerabilitat social.

ARTICLE 24. PROTECCIÓ DE DADES PERSONALS

1. Les sol·licituds d'accés a la informació que continguin dades personals no incloses en l'article 23 han de ser ateses quan es tracti d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. Tanmateix, es pot denegar l'accés si l'Administració considera que concorren circumstàncies especials en el cas concret que justifiquin la prevalença de la protecció de les dades sobre l'interès públic en el coneixement i la divulgació de la informació.

2. En els altres casos, les sol·licituds d'accés han de ser ateses quan l'Administració consideri que el coneixement i la divulgació no perjudica cap dret protegit, amb la ponderació prèvia dels possibles conflictes d'interessos.

3. Les sol·licituds d'accés que es refereixin a una informació pública que només contingui dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb el que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

ARTICLE 25. ACCÉS PARCIAL A LA INFORMACIÓ

1. Quan siguin aplicables alguns dels límits establerts en els articles anteriors, la denegació de l'accés a la informació només afecta la part corresponent de la

documentació i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta.

2. Si la restricció d'accés només permet la consulta d'una informació distorsionada, sense sentit o que pot donar lloc a equívocs, l'Administració, amb l'audiència prèvia de l'interessat, pot denegar íntegrament la sol·licitud.

3. També es pot denegar l'accés parcial en les casos en què, pel volum de la informació requerida o per la naturalesa especialment complexa d'aquesta, la tasca de selecció documental o d'eliminació de dades resulti notòriament desproporcionada o gravosa per al servei públic.

4. En el cas d'accés parcial, l'Administració ha de garantir sempre, pels mitjans més adients, la reserva de la informació afectada per les limitacions legals.

CAPÍTOL III. EXERCICI DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ**ARTICLE 26. REQUISITS DE LES SOL·LICITUDS D'INFORMACIÓ PÚBLICA**

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'indicar expressament:

a) La identitat del sol·licitant.

b) La informació precisa a la qual es vol tenir accés, sense que calgui indicar un document o expedient concret.

c) La forma o el format mitjançant el qual es prefereix tenir accés a la informació.

d) Una adreça de contacte, preferentment electrònica, que serveixi per a les comunicacions entre el sol·licitant i l'Administració, als efectes de la sol·licitud.

2. Amb caràcter potestatiu, el sol·licitant pot exposar els motius que justifiquen l'exercici del dret d'accés. L'absència de motivació no pot ser en cap cas causa per a denegar la sol·licitud. En aquest cas, la resolució ha de tenir en compte els motius del sol·licitant, especialment si és denegatòria.

ARTICLE 27. PRESENTACIÓ DE LES SOL·LICITUDS

1. Les sol·licituds es poden presentar per qualsevol mitjà, inclosos els mitjans electrònics, sempre que permetin deixar constància dels requisits a què es refereix l'article 26.

2. En el cas de sol·licituds formulades per mitjans electrònics, es pot utilitzar la signatura electrònica o directament una adreça de correu electrònic, d'acord amb els requisits que s'estableixin per reglament.

3. Les sol·licituds d'informació s'han d'adreçar a l'entitat o l'òrgan administratiu que disposi de la informació.

ARTICLE 28. SOL·LICITUDS AMB CONTINGUT IMPRECÍS

1. Si la sol·licitud d'informació es formula en termes imprecisos o massa genèrics, l'Administració ho ha de fer saber al sol·licitant perquè concreti i especifiqui la informació a la qual vol tenir accés. Aquest tràmit suspèn el termini per a resoldre.

2. L'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant amb la finalitat que pugui concretar la petició.

3. Si aquest tràmit de subsanació no és complert pel sol·licitant dins el termini establert, que no pot ser inferior a deu dies, se'l considera desistit del procediment i s'arxiva l'expedient.

4. L'arxiu de l'expedient no exclou el dret de presentar una nova sol·licitud que compleixi els requisits establerts per aquesta llei.

ARTICLE 29. INADMISSIÓ DE SOL·LICITUDS

1. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública quan:

a) Es refereixin a informació exclosa del dret d'accés en els termes establerts per aquesta llei.

b) Es dirigeixin a una entitat o un òrgan administratiu que no disposi de la informació.

c) Es puguin considerar un abús de dret perquè són desraonades o repetitives.

d) Es formulin en termes excessivament genèrics, sens perjudici d'aplicar el que estableix l'article 28 quan sigui possible.

e) Es refereixi a notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol documentació interna de treball sense rellevància o interès públic.

f) Calgui una tasca d'elaboració o de reelaboració complexa per a obtenir el resultat informatiu que es demana. En aquest cas, la informació es pot donar en forma desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant.

g) La informació es troba en fase d'elaboració i s'ha de fer pública d'acord amb les obligacions de transparència del títol II, abans del termini de tres mesos.

h) La informació s'ha de fer pública per determinació legal.

2. Tampoc no són admeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent.

3. La inadmissió de les sol·licituds ha de ser motivada i comunicada al sol·licitant.

4. Quan sigui aplicable el que estableix la lletra a de l'apartat 1, l'Administració ha d'indicar prèviament a l'interessat les limitacions que consideri aplicables i donar-li audiència dins un termini de cinc dies. Aquest tràmit suspèn el termini per a resoldre.

ARTICLE 30. DERIVACIÓ DE LES SOL·LICITUDS

1. En el supòsit de l'article 29.1.b, l'entitat o l'òrgan administratiu ha de derivar la sol·licitud d'informació a l'entitat o l'òrgan que disposi de la informació, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui.

2. Si l'entitat o òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se li ha de donar trasllat per via electrònica, si és possible, o s'ha d'informar el sol·licitant sobre l'administració a la qual es considera que s'ha d'adreçar per a exercir el dret d'accés.

ARTICLE 31. AFECTACIÓ DE DRETS O INTERESSOS DE TERCERS

1. Si la sol·licitud d'informació pot afectar drets o interessos de tercers d'acord amb el que estableix aquesta llei, se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud i tenen un termini de deu dies per a alegacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució. Aquest tràmit només s'ha de fer quan els tercers estiguin identificats o siguin fàcilment identificables.

2. El tràmit d'alegacions suspèn el termini per a resoldre. Si el tercer no formula alegacions s'entén que no s'oposa a l'accés a la informació sol·licitada.

3. El trasllat de la sol·licitud als tercers ha d'indicar la identitat de sol·licitant i, si escau, els motius de la sol·licitud.

ARTICLE 32. COMPETÈNCIA PER A RESOLDRE

1. En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, la competència per a resoldre les sol·licituds d'accés a la informació correspon als òrgans superiors jeràrquics dels serveis o les unitats que disposen de la informació, d'acord amb el que estableixin les normes reguladores de l'organització administrativa.

2. En l'àmbit de l'Administració local, la competència per a resoldre es determina d'acord amb les normes organitzatives pròpies i, si no n'hi ha, correspon a l'alcalde o el president, o en l'òrgan en què aquests deleguin.

3. En el cas de les sol·licituds adreçades a organismes autònoms, entitats de dret públic, societats i fundacions públiques, consorcis i universitats públiques, la competència correspon al seu òrgan de direcció i de govern.

4. En el cas de les institucions i els organismes a què es refereix l'article 3.5, la competència per a resoldre

les sol·licituds d'accés a la informació correspon als seus òrgans de representació o direcció.

ARTICLE 33. TERMINI PER A RESOLDRE

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública s'han de resoldre dins el termini d'un mes, a comptar des del dia següent a la recepció de la sol·licitud. Aquest termini es pot prorrogar, com a màxim, fins a un termini igual a la meitat de l'inicial, si ho justifiquen el volum o la complexitat de la informació requerida. La pròrroga i els seus motius han de ser comunicats a l'interessat.

2. Els terminis a què es refereix l'apartat 1 ho és per a resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a l'interessat.

3. Aquest termini només pot quedar en suspens en els casos establerts expressament per aquesta llei i per la legislació general sobre règim jurídic i procediment administratiu.

ARTICLE 34. RESOLUCIÓ

1. La resolució s'ha de formalitzar per escrit i s'ha de notificar al sol·licitant i, si escau, als tercers afectats que hagin comparegut en l'expedient.

2. La resolució és estimatòria de la sol·licitud, llevat que sigui aplicable algun dels límits establerts per la llei. En aquest cas, estima parcialment la sol·licitud si és possible, o la desestima íntegrament.

3. Si la resolució és estimatòria i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu un cop la resolució sigui ferma en via administrativa.

4. Són motivades les resolucions que:

- a) Desestimem totalment o parcialment la sol·licitud.
- b) Estimem la sol·licitud malgrat l'oposició de tercers.
- c) Estableixim com a forma d'accés un format diferent al demanat.

5. Excepcionalment no hi ha obligació de motivar si la mera indicació de l'existència o no de la informació pot suposar incórrer en alguna de les limitacions del dret d'accés. En aquest cas, la motivació ha de fer constar aquesta circumstància.

6. Si es denega l'accés a la informació per l'aplicació dels límits derivats de la protecció dels drets de propietat intel·lectual o industrial, la motivació ha d'incloure la referència a la persona titular d'aquests drets, si és coneguda.

7. La notificació de la resolució ha d'indicar les vies específiques de recurs i reclamació establertes per aquesta llei.

8. Quan s'estimi la sol·licitud i no s'hagi produït oposició de tercers, la resolució pot ser substituïda per una

comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació o bé se li facilita directament.

ARTICLE 35. SILENCI ADMINISTRATIU

1. Si l'Administració no resol i notifica dins el termini establert, la sol·licitud s'entén estimada, llevat que una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimatori, total o parcial, amb relació a una determinada informació.

2. Quan es produeix el silenci administratiu estimatori l'Administració està obligada a facilitar l'accés a la informació pública en el termini que estableix l'article 36, a comptar des del moment en què ho demani el sol·licitant.

3. La denegació d'accés a la informació quan legalment s'ha produït silenci estimatori pot donar lloc a l'exigència de responsabilitat d'acord amb el que estableix el títol VII.

ARTICLE 36. ACCÉS A LA INFORMACIÓ

1. En els supòsits d'estimació total o parcial de la sol·licitud d'accés, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat en el format demanat, dins el termini de trenta dies.

2. No obstant, l'Administració pot modificar el format d'accés amb relació a la sol·licitud quan:

- a) Existeixi una alternativa més econòmica, sempre que això no perjudiqui l'accés al sol·licitant.
- b) La informació hagi estat difosa o publicada provisionalment en una altra forma o format i s'hi pugui accedir fàcilment. En aquest cas, s'ha d'indicar al sol·licitant la font d'informació.
- c) Es consideri raonable utilitzar un format diferent al demanat i es justifiqui.
- d) El format demanat pugui ocasionar la pèrdua o un perjudici del suport que conté la informació.
- e) No sigui tècnicament possible fer una còpia en un format determinat.
- f) La modalitat d'accés demanada pugui afectar els drets de propietat intel·lectual.

3. La modificació del format respecte del sol·licitat ha de ser considerada en la resolució mitjançant la qual s'estima la sol·licitud d'accés, indicant el format o formats alternatius que es poden utilitzar.

ARTICLE 37. GRATUÏTAT I CONTRAPRESTACIONS

L'accés a la informació és gratuït quan es consulti en el lloc on es troba dipositada o, si existeix en format electrònic, es lliura per correu electrònic. L'expedició de còpies i la transposició a formats diferents a l'original poden quedar subjectes a contraprestació eco-

nòmica, sempre que aquesta no excedeixi el cost de l'operació.

CAPÍTOL IV. GARANTIES DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 38. RECURS ADMINISTRATIU

1. Les resolucions expresses o presumptes dictades d'acord amb el que disposa aquest títol poden ser objecte de recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que les ha dictat.

ARTICLE 39. COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les resolucions expresses o presumptes de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició, poden ser objecte de reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol.

2. La Comissió compleix les seves funcions amb plena independència orgànica i funcional sense estar sotmesa a instruccions jeràrquiques de cap mena.

3. La Comissió exerceix les seves funcions per mitjà d'actes i acords de caràcter tecnicjurídic, que en cap cas no poden expressar criteris d'oportunitat o de conveniència.

ARTICLE 40. COMPOSICIÓ I DESIGNACIÓ

1. La Comissió és integrada per cinc membres, designats pel Parlament de Catalunya per majoria de tres cinquenes parts dels diputats, entre persones que acreditin que compleixen els requisits establerts per aquest article. A aquest efecte, els candidats han de comparèixer prèviament a la seva designació davant la comissió parlamentària corresponent per tal de ser avaluats amb relació a les condicions requerides per al càrrec.

2. Els membres de la Comissió han de ser experts en la matèria i elegits entre juristes especialistes en dret públic o tècnics en matèria d'arxius o gestió documental de competència i prestigi reconegut, tots ells amb més de deu anys d'experiència professional.

3. Els membres de la Comissió exerceixen el seu càrrec en règim de dedicació exclusiva i els són aplicables les normes sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

ARTICLE 41. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

1. La Comissió s'adscriu al departament de la Generalitat que es determini per decret del Govern, el qual ha de dotar-la dels mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de les seves funcions. L'adscripció

departamental de la Comissió i la dotació de mitjans ha de respectar, en tot cas, la independència orgànica i funcional de la Comissió.

2. L'organització i el funcionament de la Comissió s'han d'establir per reglament. Abans de la seva aprovació per Decret el Govern ha de trametre el projecte al Parlament, als efectes que estableix l'article 149 del Reglament del Parlament. El Parlament s'ha de pronunciar sobre la proposta presentada pel Govern i, si escau, pot formular recomanacions amb relació al text. En el cas que aquestes es refereixin a aspectes relatius a la garantia de la independència orgànica i funcional de la Comissió, són vinculants per al Govern.

ARTICLE 42. PROCEDIMENT DE RECLAMACIÓ

1. La reclamació s'ha d'interposar dins el termini d'un mes des de la notificació de la resolució a què es refereix l'article 39.1 o de la desestimació del recurs de reposició, si escau.

2. La reclamació es pot tramitar mitjançant un procediment de mediació o d'un procediment ordinari amb resolució.

3. Si la denegació de l'accés a la informació s'ha produït per motius derivats de drets de terceres persones, se'ls ha de donar trasllat de la reclamació perquè puguin participar en el procediment.

4. S'aplica el procediment de mediació si la seva utilització és acceptada per totes les parts afectades. La Comissió ho ha de comunicar a totes les parts per tal de demanar-ne el consentiment. Si ho accepten totes les altres parts, l'Administració no es pot oposar al procés de mediació. El procediment de mediació suspèn el termini per a resoldre.

5. L'acord fruit de la mediació ha de ser aprovat pel reclamant, l'Administració afectada i, si escau, pels tercers que hagin comparegut en el procediment. Aquest acord posa fi al procediment i en cap cas no pot ser contrari a l'ordenament jurídic.

6. Si no s'accepta la mediació o no s'assoleix un acord en el termini d'un mes des de la seva acceptació, la reclamació es tramita mitjançant un procediment amb resolució de la Comissió, d'acord amb les normes reguladores dels recursos administratius.

7. La Comissió, d'ofici o a instància de part, pot demanar els informes o les dades que consideri necessaris per a facilitar el procés de mediació o per a fonamentar la resolució.

8. Quan la denegació s'hagi fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió demanarà informe a l'Autoritat de Protecció de Dades, el qual haurà de ser emès en el termini de quinze dies.

9. Si transcorre el termini de dos mesos des de la presentació de la reclamació i no es dicta i notifica la resolució, es pot entendre desestimada. Aquest termini

pot ser ampliat per la Comissió fins a un màxim de quinze dies més, quan s'hagi fet ús del que preveuen els dos apartats anteriors. Aquesta decisió haurà de ser notificada a totes les parts abans que conclogui el termini per a resoldre.

10. Les resolucions de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública posen fi a la via administrativa i es poden impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

ARTICLE 43. EXECUCIÓ DELS ACORDS DE MEDIACIÓ I DE LES RESOLUCIONS

1. Si s'assoleix un acord en el procediment de mediació, aquest ha d'establir el termini de compliment i, si escau, les condicions en què s'ha de fer efectiu l'accés a la informació pública. Si l'Administració no compleix l'acord en el termini establert, l'interessat ho pot posar en coneixement de la Comissió perquè en requereixi el compliment. La desatenció del requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitat d'acord amb el que estableix el títol VII.

2. Les disposicions establertes per l'apartat 1 també són aplicables a les resolucions dictades per la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública quan reconeixin el dret d'accés a la informació pública.

3. L'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions realitzades per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió.

ARTICLE 44. MEMÒRIA DE LA COMISSIÓ

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'elaborar anualment una memòria de les seves activitats, que ha de ser presentada al Parlament i a l'organisme avaluador a què es refereix el títol VIII.

TÍTOL IV. DEL REGISTRE DE GRUPS D'INTERÈS

ARTICLE 45. CREACIÓ DEL REGISTRE

1. L'Administració de la Generalitat, els ens locals i els organismes públics a què es refereix l'article 3.2.a i b han de crear el Registre de grups d'interès.

2. El Registre té com a finalitat la inscripció i el control de les persones i les organitzacions que treballen per compte propi i participen en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques en defensa d'interessos de terceres persones o organitzacions.

ARTICLE 46. PRINCIPIS GENERALS

1. El Registre ha de ser públic, i les seves dades disponibles, per mitjà del règim de transparència establert

per aquesta llei, que obliga els titulars del Registre a difondre el seu contingut.

2. L'establiment i el funcionament del Registre han de respectar els principis de proporcionalitat, igualtat i no-discriminació.

3. La creació del Registre no pot impedir ni restringir l'exercici dels drets que legalment corresponen a les autoritats o els càrrecs públics o són inherents al mandat parlamentari o dels càrrecs electes.

ARTICLE 47. PERSONES I ACTIVITATS INCLOSES EN EL REGISTRE

1. S'han d'inscriure en el Registre de grups d'interès les persones i les organitzacions, independentment de la seva forma o estatut jurídic, que en interès d'altres persones o organitzacions duguin a terme activitats susceptibles d'influir en l'elaboració de lleis, normes amb rang de llei o disposicions generals o en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques.

2. També s'hi han d'inscriure les plataformes, xarxes o altres formes d'activitat col·lectiva que, tot i no tenir personalitat jurídica, constitueixin *de facto* una font d'influència organitzada i desenvolupin activitats remunerades incloses en l'àmbit d'aplicació del Registre.

3. L'àmbit d'aplicació del Registre inclou totes les activitats realitzades amb la finalitat d'influir directament o indirectament en els processos d'elaboració o aplicació de les polítiques i la presa de decisions, amb independència del canal o mitjà utilitzat. En tot cas, aquestes activitats abasten els contactes amb autoritats i càrrecs públics, diputats, funcionaris i personal al servei de les institucions, així com les contribucions i la participació voluntàries en consultes oficials sobre propostes legislatives, normatives, actes jurídics o altres consultes.

ARTICLE 48. PERSONES I ACTIVITATS EXCLOSES DEL REGISTRE

Queden excloses del Registre les activitats relatives a la prestació d'assessorament jurídic o professional vinculades directament a defensar els interessos afectats per procediments administratius, les destinades a informar un client sobre una situació jurídica general, les activitats de conciliació o mediació realitzades en el marc de la llei, o les activitats d'assessorament realitzades amb finalitats informatives per a l'exercici de drets o iniciatives establertes per l'ordenament jurídic.

ARTICLE 49. CONTINGUT DEL REGISTRE

1. El Registre de grups d'interès ha d'incloure:

a) Una relació, ordenada per categories, de persones i organitzacions que treballen per compte propi amb la finalitat de participar en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques.

b) La informació que han de subministrar, especialment amb relació a les seves activitats i amb el seu finançament.

c) Un codi comú de conducta.

d) El sistema de control i fiscalització, que ha d'establir els mecanismes de denúncia aplicables en el cas d'incompliment del que estableix aquesta llei o del codi de conducta.

2. El Registre ha de donar publicitat a les actuacions realitzades pels grups d'interès, especialment a les reunions i audiències amb autoritats, càrrecs públics, membres electes o diputats, i a les comunicacions, els informes i altres contribucions realitzades amb relació a les matèries tractades.

ARTICLE 50. OBLIGACIONS DELS DECLARANTS

1. La inscripció en el Registre de grups d'interès comporta les obligacions següents:

a) Acceptar que la informació proporcionada es faci pública.

b) Garantir que la informació proporcionada és completa, correcta i fidedigna.

c) Complir el codi de conducta.

d) Acceptar l'aplicació del règim de control i fiscalització i les mesures corresponents, en el cas d'incompliment del codi de conducta o del que estableix aquesta llei.

2. Els declarants han d'informar les institucions de les seves activitats, dels clients per als quals treballen i de les percepcions econòmiques que reben.

ARTICLE 51. CONTINGUT MÍNIM DEL CODI DE CONDUCTA

El codi de conducta ha d'incloure, com a mínim:

a) El nom i les dades del declarant que el subscriu.

b) L'entitat o l'organització que representa o per la qual treballa, i els interessos objectius o fins que persegueixen els seus clients.

c) El compromís de no obtenir ni tractar d'obtenir la informació o decisions de forma deshonestament.

d) El compromís de proporcionar, en el moment de la inscripció en el Registre i posteriorment, informació actualitzada i no enganyosa.

e) El compromís de no incitar, per cap mitjà, autoritats, càrrecs públics, diputats o funcionaris a infringir la llei o les regles de comportament establertes pel codi de conducta.

f) El compromís d'acceptar i complir les mesures adoptades en el cas d'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta.

ARTICLE 52. MESURES APLICABLES EN CAS D'INCOMPLIMENT

1. L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta pot donar lloc a la suspensió temporal de la inscripció en el Registre o la seva cancel·lació, si l'incompliment és greu.

2. La suspensió i la cancel·lació comporten la denegació d'accés a les oficines i els serveis de les institucions i els organismes públics de les persones afectades i, si escau, de les organitzacions a les quals pertanyen.

3. Qualsevol persona està legitimada per a presentar una denúncia fonamentada en fets materials, si sospita que les persones o les organitzacions compreses en aquest títol incompleixen les obligacions establertes per la llei o pel codi de conducta.

4. El procediment de tramitació de les denúncies i d'investigació l'han de portar a terme els responsables del Registre i ha de garantir, en tot cas, l'audiència de l'afectat.

ARTICLE 53. DESPLEGAMENT NORMATIU D'AQUEST TÍTOL

Per reglament s'ha de regular la classificació de les persones i les organitzacions que s'han d'inscriure en el Registre, la informació requerida als declarants, el contingut detallat del codi de conducta i el procediment d'investigació i tramitació de les denúncies.

TÍTOL V. DEL BON GOVERN

CAPÍTOL I. CODI DE CONDUCTA DELS ALTS CÀRRECS

ARTICLE 54. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Les disposicions d'aquest capítol són aplicables als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració local de Catalunya i dels altres organismes públics inclosos en l'article 3.

2. Als efectes d'aquest títol, tenen la consideració d'alts càrrecs les persones que determina l'article 4.2.

ARTICLE 55. PRINCIPIS D'ACTUACIÓ

1. Els alts càrrecs han d'ajustar la seva actuació als principis ètics i les regles de conducta següents:

a) El respecte de la Constitució, l'Estatut i el principi de legalitat en general.

b) El respecte i la protecció dels drets fonamentals i les llibertats públiques i dels drets estatutaris.

c) La transparència de les activitats oficials, dels actes i decisions relacionats amb la gestió dels assumptes públics que tenen encomanats i de la seva agenda oficial, als efectes de publicitat del Registre de grups d'interès, establert pel títol IV.

d) La imparcialitat en la presa de decisions, amb garantia de les condicions necessàries per a una actuació independent i no condicionada per conflictes d'interessos.

e) La igualtat de tracte dels ciutadans, evitant qualsevol mena de discriminació i arbitrarietat en la presa de decisions.

f) L'ajustament de la gestió i l'aplicació dels recursos públics a la legalitat pressupostària i a les finalitats per a les quals han estat previstos.

g) El retiment de comptes i la responsabilitat per les actuacions pròpies i dels òrgans que dirigeixen.

h) L'exercici del càrrec amb dedicació absoluta, d'acord amb el que estableix la legislació sobre incompatibilitats.

i) L'exercici del càrrec en benefici exclusiu dels interessos públics, sense realitzar cap activitat que pugui entrar-hi en conflicte.

j) La utilització de la informació a què tinguin accés per raó del càrrec en benefici de l'interès públic, sense obtenir cap avantatge propi o aliè.

k) El compromís general i directe per la qualitat dels serveis sota la seva responsabilitat i el compliment dels drets dels usuaris.

l) La bona fe.

m) L'exclusió de qualsevol obsequi de valor, favor o servei que se'ls pugui oferir per raó del càrrec o que pugui comprometre el desenvolupament de les seves funcions.

n) El deure d'abstenir-se d'intervenir en els assumptes de la seva competència quan concorri algun dels supòsits que estableix la llei.

2. En els plecs de clàusules contractuals i en les bases de convocatòria de subvencions o ajuts, les administracions i els organismes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han d'incloure els principis ètics i les regles de conducta als quals han d'adequar la seva activitat els contractistes i les persones beneficiàries, i han de determinar els efectes del seu eventual incompliment.

3. El Govern de la Generalitat i els ens locals han d'elaborar un codi de bona conducta dels alts càrrecs. Els codis han de concretar i desenvolupar els principis d'actuació a què es refereix l'apartat 1, establir-ne altres d'addicionals, si escau, i determinar les conseqüències del seu incompliment, sens perjudici del règim sancionador establert per aquesta llei.

ARTICLE 56. INCOMPATIBILITATS I DECLARACIONS

1. Els alts càrrecs estan subjectes al règim d'incompatibilitats i a les obligacions de declaració d'activitats, patrimonial i d'interessos establerts per la legislació específica.

2. El Registre de declaracions d'activitats és públic. L'accés als registres de les declaracions dels béns patrimonials i d'interessos es regeix per la seva normativa específica; tanmateix, s'ha de fer pública una declaració que indiqui la situació patrimonial dels alts càrrecs sense incloure, però, les dades referides a la seva localització i les que siguin necessàries per a salvaguardar la privacitat i la seguretat dels seus titulars.

ARTICLE 57. PUBLICITAT DE LES CONDICIONS D'ACCÉS

1. L'Administració pública ha d'informar sobre els criteris d'acord amb els quals es produeix la designació d'una persona per a ocupar un alt càrrec. A aquests efectes, ha de fer públic el currículum amb els mèrits professionals i tècnics del nomenat.

2. Els nomenaments d'alts càrrecs s'han de fer atenent a criteris de competència professional, entre persones amb qualificació i experiència en el desenvolupament de llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada.

CAPÍTOL II. DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ I A UNS SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT

ARTICLE 58. PRINCIPIS GENERALS

Els ciutadans tenen el dret a una bona Administració, i els drets a accedir i gaudir d'uns serveis públics de qualitat reconeguts, amb caràcter general, per la legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya i, específicament, per les lleis reguladores de les diferents activitats públiques.

ARTICLE 59. CARTES DE SERVEIS

1. L'Administració pública ha de garantir la prestació dels serveis de la seva competència en unes condicions mínimes i raonables de qualitat, i ha d'incloure cartes de servei en el marc regulador dels serveis públics bàsics, les quals han d'establir, com a mínim:

- a) L'organització i la forma de gestió del servei.
- b) La identificació del responsable o els responsables de la gestió.
- c) Els estàndards mínims de qualitat del servei desglossats, si escau, per categories de prestacions, així com els indicadors i instruments per a mesurar-ne l'aplicació.
- d) Les condicions d'accés.
- e) Els drets i deures dels usuaris.
- f) El règim econòmic aplicable, amb indicació de les taxes i els preus públics que siguin aplicables, si escau.
- g) Les vies de reclamació utilitzables.
- h) Les vies utilitzables perquè els usuaris puguin obtenir informació i orientació amb relació al servei públic.

2. Les cartes de servei tenen naturalesa reglamentària i han de ser aprovades per decret del Govern o per ordre del titular del departament corresponent. El seu contingut és vinculant per a l'Administració i els usuaris, i pot ser invocat en via de recurs o reclamació.

3. El que estableix aquest article és aplicable als serveis públics que són competència de la Generalitat, dels municipis de gran població i dels consells de vegueria. Els consells comarcals han d'aprovar cartes dels serveis de competència municipal que gestionin, d'acord amb el que determini la Llei de governs locals de Catalunya.

ARTICLE 60. AVALUACIÓ PERMANENT DELS SERVEIS PÚBLICS

1. Els usuaris tenen dret a ser consultats periòdicament i reglamentàriament sobre el grau de satisfacció pel que fa als serveis públics i les activitats gestionades per l'Administració pública.

2. L'Administració responsable del servei ha d'establir la periodicitat de la consulta, així com els indicadors aplicables a l'enquesta. Les consultes s'han de fer preferentment als usuaris del servei, sens perjudici que puguin tenir abast general en el cas dels serveis bàsics.

3. El Portal de la Transparència és l'instrument que s'ha d'utilitzar normalment per a fer l'enquesta i per a rebre les opinions dels usuaris. A aquest efecte, s'ha d'establir una adreça electrònica específica, de la qual s'ha de fer publicitat en l'àmbit general i en els centres i espais on es presta el servei.

ARTICLE 61. DRET A FORMULAR PROPOSTES I SUGGERIMENTS

1. Els ciutadans tenen dret a formular propostes d'actuació o millora i suggeriments amb relació al funcionament dels serveis públics.

2. Les propostes i els suggeriments es poden formular per mitjà del Portal de la Transparència, amb el corresponent mecanisme d'interacció vinculat al catàleg dels serveis públics a què es refereix l'article 9.1.i, o per qualsevol altre mitjà que escullin els ciutadans.

3. L'Administració pública ha de donar publicitat a les propostes i els suggeriments rebuts, i ha de reconèixer i fer públiques les iniciatives ciutadanes l'aplicació de les quals comporti una millora substancial dels serveis públics.

CAPÍTOL III. MILLORA DE LA QUALITAT NORMATIVA

ARTICLE 62. PRINCIPIS GENERALS

1. L'Administració pública ha d'exercir la seva iniciativa normativa de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible

i fàcil de conèixer i comprendre pels ciutadans i els agents socials.

2. Només s'ha de promoure la iniciativa normativa quan hi hagi una causa d'interès general que ho justifiqui.

3. Les iniciatives normatives s'han de referir a sectors materials o finalitats homogenis, han de ser clares i han de ser coherents amb la resta de l'ordenament jurídic.

4. Les iniciatives normatives han d'optar per les mesures menys restrictives per als drets dels ciutadans, sempre que permetin obtenir el mateix resultat per a l'interès general.

5. Els principis anteriors són aplicables a l'exercici de la potestat reglamentària i a l'elaboració de projectes de llei.

ARTICLE 63. SIMPLIFICACIÓ I CONSOLIDACIÓ NORMATIVA

1. L'Administració pública ha d'exercir la seva iniciativa legislativa de manera que l'aprovació de la nova norma comporti normalment una simplificació de l'ordenament jurídic vigent.

2. Per tal de facilitar el coneixement del dret vigent, l'Administració ha d'elaborar textos consolidats de les normes quan s'hagi produït la seva modificació. Les versions consolidades tenen valor informatiu i han d'indicar clarament la seva naturalesa i quines són les normes que es consoliden.

ARTICLE 64. MILLORA DE LA REGULACIÓ

1. En l'elaboració de les memòries d'avaluació i impacte que poden produir les normes, l'Administració pública ha d'aplicar els instruments d'anàlisi que siguin més adients per a mesurar els efectes de la nova regulació i evitar que es generin obligacions o despeses innecessàries o desproporcionades respecte dels objectius d'interès general que es volen assolir.

2. L'Administració pública ha de desenvolupar mecanismes d'avaluació de l'aplicació de les normes per tal de verificar-ne el grau de compliment, la necessitat i l'actualitat, i avaluar, si escau, la conveniència de la modificació per raó de noves necessitats econòmiques o socials sobrevingudes.

3. S'ha de garantir la participació dels ciutadans en l'elaboració de les memòries d'avaluació i impacte i en el procés d'avaluació de l'aplicació de les normes.

4. Amb caràcter previ a la seva aprovació, l'Administració pública pot promoure proves pilot per a verificar la idoneïtat de les noves mesures reguladores. Aquestes proves pilot s'han d'aplicar mitjançant convenis subscrits amb les entitats representatives dels sectors afectats, amb els efectes i les condicions que determini el conveni.

TÍTOL VI. DEL GOVERN OBERT

CAPÍTOL I. PRINCIPIS GENERALS

ARTICLE 65. CONCEPTE DE GOVERN OBERT

1. S'entén per *govern obert* el capteniment de la gestió i de l'actuació de l'Administració pública fonamentat en els principis següents:

- a) El diàleg permanent entre l'Administració pública i els ciutadans.
- b) La presa de decisions públiques tenint en compte les necessitats i les preferències manifestades pels ciutadans.
- c) La participació i la col·laboració ciutadana en la definició de les polítiques públiques més rellevants, de caràcter general i sectorial.
- d) La transparència i la informació pública com a marc de referència per a l'efectivitat del govern obert.
- e) La millora contínua de la qualitat dels serveis.
- f) L'avaluació permanent de la gestió administrativa i dels processos de participació, per mitjà d'indicadors objectius en l'establiment dels quals cal garantir la participació d'experts independents i dels ciutadans.
- g) El retiment de comptes i l'assumpció de responsabilitat davant els ciutadans derivada de les decisions adoptades.

2. L'Administració pública ha d'impulsar el govern obert per mitjà de mecanismes i instruments que permetin la interrelació i el contacte bidireccional, basats preferentment en l'ús de mitjans electrònics i les noves tecnologies de la comunicació.

ARTICLE 66. MESURES DE FOMENT DEL GOVERN OBERT

1. Els ciutadans poden intervenir, individualment i col·lectivament per mitjà d'entitats de caràcter representatiu, en la definició i l'aplicació de les polítiques públiques.
2. L'Administració pública ha de fomentar la participació i la col·laboració dels ciutadans en la presa de decisions públiques i en el seguiment i l'avaluació de la seva aplicació.
3. Els instruments i les formes de participació i col·laboració ciutadana han de ser difosos mitjançant el Portal de la Transparència i els altres canals de difusió que en permetin el coneixement més ampli possible.
4. Els instruments de participació s'han d'adreçar al conjunt de la ciutadania, i l'Administració ha de posar a la seva disposició les eines de formació adequades per a la seva utilització. També es poden adreçar als sectors de la ciutadania i d'entitats directament afectades per les polítiques públiques.

ARTICLE 67. GARANTIES PER A L'EFECTIVITAT DEL GOVERN OBERT

1. El govern obert permet als ciutadans i a les entitats, amb caràcter general, presentar propostes, fer suggeriments i expressar opinions a l'Administració pública sobre qualsevol assumpte de la seva competència, amb l'obligació de l'Administració de donar al ciutadà una resposta motivada.

2. L'Administració pública ha d'establir procediments de participació i col·laboració ciutadanes en el cas de l'elaboració de plans i programes de caràcter general i en la definició de les polítiques públiques més rellevants.

3. En els supòsits de l'apartat 2, s'han de complir els requisits següents:

- a) Donar informació amb antelació suficient de les propostes sotmeses a la consideració dels ciutadans.
- b) Subministrar la informació relativa a les propostes que sigui necessària per a la seva deguda valoració, de forma adequada, sistemàtica i intel·ligible.
- c) La consideració per part de l'Administració del resultat del procés participatiu, en el moment de la presa de decisió.
- d) La informació als ciutadans que han participat en el procés de les decisions adoptades i dels motius que les justifiquen.

4. Queden excloses de l'àmbit d'aplicació dels apartats 2 i 3:

- a) Les actuacions que s'acordin tramitar o aprovar amb caràcter d'urgència.
- b) Les actuacions que tinguin com a únic objectiu la seguretat pública.
- c) Les actuacions el contingut de la qual pugui comportar l'aplicació dels límits establerts per aquesta llei per a l'accés a la informació pública.

ARTICLE 68. INSTRUMENTS DE PARTICIPACIÓ I COL·LABORACIÓ CIUTADANES

Els procediments de participació i col·laboració ciutadanes són els que estableixen, amb caràcter general, la legislació de règim jurídic i procediment administratiu i la legislació de règim local, i els que regula la llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, sens perjudici dels que es puguin establir específicament per llei amb relació a una determinada actuació o decisió política.

CAPÍTOL II. PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN L'ELABORACIÓ DE DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 69. PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN L'ELABORACIÓ DE LES NORMES

1. Els ciutadans tenen dret a participar en les iniciatives normatives que promogui l'Administració pública mitjançant la presentació de propostes i suggeriments. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la seva importància o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des del moment inicial de la tramitació del procediment administratiu.

2. Per a facilitar la participació, els òrgans encarregats de la tramitació del procediment han de publicar en el Portal de la Transparència la seva iniciació, la versió inicial del projecte normatiu i la documentació complementària que l'acompanyi, i ha de donar informació sobre l'estat de la tramitació. Sempre que sigui possible s'ha d'incentivar aquesta participació mitjançant la comunicació a les entitats representatives dels col·lectius directament afectats per la iniciativa.

3. Els ciutadans poden trametre les seves propostes i suggeriments abans del tràmit d'audiència i informació pública. Aquesta participació no els atribueix per ella mateixa la condició d'interessats, però l'Administració ha de fer-ne una valoració general, que s'ha de publicar en el Portal de la Transparència.

4. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici dels tràmits d'audiència i d'informació pública establerts per la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu i la legislació de règim local.

ARTICLE 70. DRET A PROPOSAR INICIATIVES NORMATIVES

1. Els ciutadans legitimats per a promoure la iniciativa legislativa popular tenen dret a presentar a l'Administració pública propostes d'iniciativa normativa de caràcter reglamentari.

2. Les propostes s'han de referir íntegrament a competències de l'Administració pública a la qual s'adrecen, i no poden correspondre a matèries excloses per la llei reguladora de la iniciativa legislativa popular de Catalunya.

3. Les propostes han de complir els requisits que s'estableixin per reglament i han de tenir el suport de, com a mínim, quinze mil signatures.

4. L'òrgan competent per a iniciar el procediment administratiu ha de valorar la proposta pel que fa a la necessitat de la norma, els seus costos, l'oportunitat de la regulació per a l'interès públic i els seus efectes sobre el sector i els interessos concernits, i ha d'adoptar una decisió en el termini de tres mesos. Si en aquest ter-

mini no s'adopta i es notifica la resolució, la proposta s'entén desestimada per silenci administratiu.

5. La resolució ha d'exposar els motius pels quals la proposta és acceptada o rebutjada, i s'ha de comunicar als proponents.

6. La decisió sobre la proposta només pot ser objecte de recurs fonamentat en la vulneració dels elements reglats aplicables a l'exercici del dret, però no pel que fa a l'oportunitat de la decisió d'iniciar o no la tramitació de la iniciativa.

TÍTOL VII. DEL SISTEMA DE GARANTIES

CAPÍTOL I. RECURSOS I RECLAMACIONS

ARTICLE 71. RECURSOS

1. Contra els actes de l'Administració pública que vulnerin els drets reconeguts per aquesta llei es poden interposar els recursos administratius establerts per la legislació de la Generalitat sobre règim jurídic i procediment administratiu i per la legislació local aplicable als ens locals de Catalunya.

2. Els recursos també es poden interposar contra les omissions imputables a l'Administració pública que suposin l'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei. Als efectes de recurs, l'omissió s'imputa a l'òrgan responsable del compliment de l'obligació.

3. Els recursos d'alçada, quan es tracti d'actes o omissions imputables a òrgans que, per la seva naturalesa, no posin fi a la via administrativa, s'han d'interposar davant de la persona titular del departament competent en matèria d'Administració pública.

4. Contra els actes que posin fi a la via administrativa o que resolguin els recursos administratius, es pot interposar un recurs contenciós administratiu d'acord amb el que estableix la legislació reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

ARTICLE 72. RECLAMACIONS AMB RELACIÓ AL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les resolucions expresses o presumptes dictades amb relació al dret d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació, en els termes que estableix el capítol IV del títol III.

2. Els actes dictats per la Comissió de Reclamacions són impugnables en via contenciosa administrativa.

ARTICLE 73. RECLAMACIONS CONTRA ACTUACIONS O OMISSIONS D'ENTITATS DE DRET PÚBLIC, SOCIETATS I FUNDACIONS PÚBLIQUES I CONSORCIS

1. Contra els actes i les omissions de les entitats i els organismes a què es refereix l'article 3.2 realitzades

en l'exercici de funcions públiques o sotmeses a tutela administrativa, es pot formular directament una reclamació davant l'òrgan competent sota l'autoritat del qual exerceixi la seva activitat.

2. La resolució de la reclamació s'ha de resoldre i notificar dins el termini de tres mesos, i exhaureix la via administrativa.

3. Si es tracta d'actes o omissions que afecten el dret d'accés a la informació pública, s'aplica el que estableix el capítol IV del títol III.

ARTICLE 74. RECLAMACIONS CONTRA ACTUACIONS O OMISSIONS D'ALTRES ORGANISMES PÚBLICS

1. Contra els actes i les omissions de les institucions i els organismes a què es refereix l'article 3.5, es poden interposar els recursos o les reclamacions que determinen les seves pròpies normes reguladores.

2. Si aquesta normativa no ho determina, es pot formular una reclamació davant l'òrgan superior responsable de les decisions de naturalesa administrativa de la institució o l'organisme i, un cop exhaurida aquesta via, un recurs contenciós administratiu d'acord amb el que estableix l'article 1.a de la llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. El termini per a formular la reclamació inicial i per a resoldre-la és el que estableix la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu per al recurs d'alçada.

ARTICLE 75. ACTUACIÓ DEL SÍNDIC DE GREUGES, DE LA SINDICATURA DE COMPTES I DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

1. El Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i l'Oficina Antifrau de Catalunya vetllen pel compliment de les obligacions i dels drets establerts per aquesta llei, d'acord amb les funcions que tenen atribuïdes per les seves lleis reguladores.

2. Sens perjudici dels recursos i les reclamacions que es puguin interposar contra els actes expressos o presumptes que impedeixin o limitin, totalment o parcialment, els drets reconeguts per aquesta llei o les omissions produïdes derivades d'obligacions establertes per l'Administració pública, els ciutadans afectats poden adreçar una queixa al Síndic de Greuges o adreçar-se a l'Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb el que determinen les lleis reguladores d'aquestes institucions.

3. La intervenció del Síndic de Greuges o de l'Oficina Antifrau no suspèn els terminis per a la interposició dels recursos o reclamacions administratius o contenciosos administratius procedents.

CAPÍTOL II. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 76. PRINCIPIS GENERALS

1. L'incompliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei per part de les persones que en són responsables comporta l'aplicació del règim sancionador regulat per aquest capítol.

2. El règim sancionador d'aquest capítol no s'aplica quan els fets puguin ser constitutius d'infracció penal i quan, d'acord amb la llei, pugui ser aplicable un altre règim de responsabilitat administrativa o de naturalesa jurisdiccional, sempre que es doni també identitat de subjecte i fonament.

3. En tot allò que no determina aquest capítol són aplicables els principis i les regles generals sobre l'exercici de la potestat sancionadora i el procediment sancionador, establerts per la legislació bàsica i per la legislació de la Generalitat en matèria de règim jurídic i procediment administratiu comú.

ARTICLE 77. INFRACCIONS MOLT GREUS

1. Constitueixen infraccions molt greus en matèria de transparència:

a) L'incompliment de les obligacions i els deures de publicitat establerts pels capítols II i III del títol II aplicant de manera notòriament injustificada els límits a què es refereix l'article 7.

b) L'incompliment per les persones físiques o jurídiques de les obligacions establertes per l'article 3.3.

2. Constitueixen infraccions molt greus amb relació al dret d'accés a la informació pública:

a) Donar informació parcial, o ometre o manipular informació rellevant amb l'objectiu d'influir en la formació de l'opinió ciutadana.

b) Impedir o obstaculitzar deliberadament l'accés a la informació en el cas de resolució estimatòria i en els casos establerts pels articles 35 i 43.

c) Facilitar informació relativa a dades íntimes i de la privacitat.

3. Constitueixen infraccions molt greus en matèria de bon govern:

a) L'adopció de decisions o mesures manifestament contràries a la Constitució o a l'Estatut.

b) Els actes i les omissions que vulnerin el contingut essencial dels drets i les llibertats públiques.

c) Les decisions, actuacions i omissions realitzades amb finalitat discriminatòria, per raó de qualsevol circumstància personal o social.

d) L'incompliment públic i notori de les funcions inherents al càrrec.

e) L'incompliment per part de les persones físiques o jurídiques dels principis i les regles de conducta a què es refereix l'article 55.2.

f) L'incompliment per les persones i organitzacions que tinguin la condició de grups d'interès de les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta que els sigui aplicable, d'acord amb el que determina el títol IV.

ARTICLE 78. INFRACCIONS GREUS

1. Constitueix una infracció greu en matèria de transparència l'incompliment, total o parcial, dels deures i les obligacions que estableix el títol II i altres que puguin establir expressament altres lleis quan l'incompliment no es pugui considerar una infracció molt greu.

2. Constitueixen infraccions greus amb relació al dret d'accés a la informació pública:

- a) Donar informació parcial o incompleta.
- b) Facilitar intencionadament informació sotmesa a l'aplicació dels límits establerts per aquesta llei, llevat dels esmentats per l'article 77.2.c, en perjudici de tercers.
- c) Ometre el tràmit d'audiència dels tercers afectats per les sollicituds d'accés a la informació pública, quan aquests tercers estiguin clarament identificats.
- d) Desestimar sense motivació les sollicituds d'accés a la informació pública.
- e) Facilitar deliberadament la informació en un format o unes condicions que n'impedeixin o en dificultin notòriament la comprensió.
- f) Condicionar l'accés a la informació al pagament d'una contraprestació en els supòsits d'accés gratuït.
- g) Exigir sollicitud prèvia o l'obtenció d'una llicència tipus per a reutilitzar la informació pública quan aquest requisit no sigui exigible.
- h) Incomplir els terminis establerts per a facilitar la informació sollicitada, sense que hi hagi una causa legal que ho justifiqui.

3. Constitueixen infraccions greus en matèria de bon govern:

- a) Adoptar acords manifestament contraris a l'ordenament jurídic amb perjudici greu per a l'Administració, els interessats o els ciutadans.
- b) Adoptar decisions o intervenir en assumptes quan hi hagi deure d'abstenció o es donin les circumstàncies legals de conflicte d'interessos.
- c) No informar sobre els criteris seguits per a la designació dels alts càrrecs.
- d) Incomplir els requisits establerts per la llei per al nomenament dels alts càrrecs.

e) Rebutjar sense motivació les propostes d'iniciativa normativa que compleixin els requisits legals.

f) Els actes i les omissions que vulnerin els drets i les llibertats fonamentals i els drets estatutaris, quan no es pugui incloure en el supòsit de l'article 77.3.b.

g) Incomplir els principis de bona conducta establerts per les lleis i els codis de conducta quan no constitueixin una infracció molt greu.

4. Constitueixen infraccions greus en matèria de govern obert:

- a) Subministrar als ciutadans informació parcial o incompleta de les propostes sotmeses a la seva consideració, de forma que pugui alterar el sentit o el resultat del procés participatiu.
- b) Subministrar la informació amb la voluntat de dificultar-ne la comprensió o la valoració.
- c) No considerar el resultat del procés participatiu en la presa de la decisió final.
- d) No implementar mecanismes i instruments de govern obert, d'acord amb el que estableix l'article 68.

ARTICLE 79. INFRACCIONS LLEUS

1. Constitueixen infraccions lleus els actes i les omissions que impliquin descurança o negligència en el compliment de les obligacions establertes en aquesta llei i en l'atenció als ciutadans quan exerceixin els drets que garanteix.

2. La reincidència dins el termini de dos anys en la comissió d'infraccions lleus comporta l'aplicació a les infraccions reiterades de les sancions establertes per a les infraccions greus.

ARTICLE 80. SUBJECTES RESPONSABLES DE LES INFRACCIONS

1. Són responsables de les infraccions establertes per aquest capítol els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració pública i de les institucions i organismes públics als quals s'aplica aquesta llei als quals sigui imputable l'acció o omissió constitutiva d'infracció, d'acord amb les funcions i les competències que tinguin atribuïdes. També en són responsables les persones físiques i jurídiques d'acord amb el que determina l'article 84.

2. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública pot emetre informes amb relació als conflictes d'atribucions que es puguin suscitar als efectes que estableix l'apartat 1, d'acord amb el procediment que estableix el reglament d'aquest òrgan.

ARTICLE 81. SANCIONS APLICABLES ALS ALTS CÀRRECS

1. Les sancions que es poden aplicar als alts càrrecs són les següents:

a) Per la comissió d'infraccions lleus:

1r. L'amonestació.

2n. La declaració d'incompliment amb publicitat.

b) Per la comissió d'infraccions greus:

1r. La suspensió de l'exercici del càrrec entre tres i sis mesos.

2n. Una multa d'entre 600 i 6.000 euros.

3r. La reducció de fins al cinquanta per cent o la pèrdua de la pensió indemnitzatòria a què puguin tenir dret en el moment de cessar en el càrrec.

4t. La inhabilitació per a ocupar un alt càrrec durant un període màxim d'un any.

c) Per la comissió d'infraccions molt greus:

1r. La destitució del càrrec.

2n. Una multa d'entre 6.001 i 12.000 euros.

3r. La pèrdua de la pensió indemnitzatòria a què puguin tenir dret en el moment de cessar en el càrrec.

4t. La inhabilitació per a ocupar un alt càrrec durant un període d'entre un any i cinc anys.

2. Per a cada supòsit d'infracció es pot imposar una o més de les sancions establertes per les lletres corresponents de l'apartat 1. Els criteris aplicables per a determinar l'abast de la sanció, si escau, són els que estableix la legislació de règim jurídic i procediment administratiu. També es valora l'existència de perjudicis per a l'interès públic, la repercussió de la conducta en els ciutadans i, si escau, els danys econòmics o patrimonials produïts.

3. No són aplicables als alts càrrecs electes les sancions establertes pels apartats 1r i 4t de les lletres *b* i *c* de l'apartat 1.

ARTICLE 82. SANCIONS APLICABLES AL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. Les sancions aplicables al personal al servei de les Administracions públiques són les que estableix la legislació de la funció pública per als casos d'infraccions molt greus, greus i lleus.

2. Si el supòsit d'infracció pot quedar inclòs en alguna de les infraccions disciplinàries establertes per la legislació de la funció pública, s'aplica únicament aquest darrer règim sancionador.

ARTICLE 83. RÈGIMS ESPECIALS

1. En el cas d'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article 55.l.f relatives a la gestió i aplicació

dels recursos públics, és aplicable la normativa reguladora de la responsabilitat comptable i, si escau, la legislació específica que reguli aquesta matèria.

2. L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats o declaracions a realitzar per alts càrrecs al servei de la Generalitat és sancionat d'acord amb el règim especial establert per la legislació sobre incompatibilitats dels alts càrrecs.

ARTICLE 84. SANCIONS APLICABLES A ALTRES PERSONES PER INCOMPLIMENT DE LES OBLIGACIONS ESTABLERTES PER AQUESTA LLEI

1. Les infraccions comeses per persones físiques o jurídiques que no tenen la condició d'alts càrrecs o de personal al servei de les administracions públiques poden ser sancionades amb:

a) Una multa d'entre 6.001 i 12.000 euros.

b) La suspensió o la inhabilitació per a poder contractar amb l'Administració o ser beneficiari d'ajuts públics, per un període màxim de sis mesos en el primer cas i de cinc anys en el segon.

c) Amb la suspensió per un període màxim d'un any o la cancel·lació definitiva de la inscripció en el Registre de grups d'interès.

2. En els supòsits establerts per aquest article són aplicables els articles 81.2 i 85. La competència per a incoar, instruir i resoldre l'expedient sancionador correspon al titular del departament de la Generalitat competent en matèria d'Administració pública o, si escau, a l'alcalde o president de l'ens local.

ARTICLE 85. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment sancionador aplicable és el que estableix la legislació de règim jurídic i procediment aplicable a les administracions públiques de Catalunya.

2. El procediment sancionador per les infraccions d'aquesta llei es pot iniciar d'acord amb el que estableix la normativa a què es refereix l'apartat 1.

3. En el cas de denúncia, l'òrgan competent ha d'incoar el procediment sancionador quan els fets denunciats presentin indicis mínimament consistents o creïbles d'infracció.

ARTICLE 86. ÒRGANS COMPETENTS PER A ORDENAR LA INCOACIÓ DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Són competents per a ordenar la incoació del procediment sancionador:

a) El Govern en el cas d'alts càrrecs que tinguin la condició de membres del Govern, el secretari del Govern, el portaveu del Govern i els secretaris generals.

b) La persona titular del departament competent en matèria d'Administració pública, en el cas d'altres alts càrrecs.

- c) L'alcalde o el president dels ens locals o el ple, en els cas d'alts càrrecs al servei de l'Administració local.
- d) Els òrgans competents en matèria de funció pública en el cas del personal al servei de l'Administració pública.
- e) El rector en el cas de les universitats públiques.
- f) Els titulars o òrgans rectors col·legiats en el cas de les institucions i organismes a què es refereix l'article 3.5.

ARTICLE 87. INCOACIÓ DEL PROCEDIMENT A INSTÀNCIA DEL SÍNDIC DE GREUGES, LA SINDICATURA DE COMPTES I EL DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

1. Quan, en l'exercici de les seves funcions, el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes o l'Oficina Antifrau de Catalunya tinguin coneixement de fets que poden constituir una infracció molt greu o greu de les establertes per aquesta llei, poden instar els òrgans competents a què es refereix l'article 86 a incoar el procediment sancionador.
2. Si l'òrgan competent decideix no incoar el procediment, la resolució ha de ser expressa i motivada.

ARTICLE 88. COMPETÈNCIA PER A INSTRUIR EL PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. La instrucció del procediment sancionador quan el responsable sigui un alt càrrec o una de les persones a què es refereix l'article 84 correspon a l'òrgan del departament competent en matèria d'Administració pública que es determini per reglament.
2. Quan el responsable de la infracció sigui personal al servei de l'Administració pública, la instrucció del procediment correspon als òrgans que determina la legislació de la funció pública.
3. En l'àmbit de l'Administració local, la instrucció correspon a l'òrgan que correspongui d'acord amb la normativa de règim local.

ARTICLE 89. COMPETÈNCIA PER A RESOLDRE EL PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. L'òrgan competent per a resoldre els procediments sancionadors que afectin els alts càrrecs a què es refereix l'article 86.a és el Govern.
2. En el cas dels altres alts càrrecs al servei de la Generalitat, la resolució de l'expedient correspon a un òrgan col·legiat integrat per la persona titular del departament competent en matèria d'Administració pública, un representant de la Comissió Jurídica Assessora i un jurista de reconegut prestigi designat pel Parlament de Catalunya, no vinculat a cap Administració o institució pública, llevat de les universitats. Aquest òrgan col·legiat és designat a l'inici de cada legislatura i exerceix

les seves funcions durant la legislatura i fins a la nova designació.

3. Si el responsable de la infracció és personal al servei de l'Administració pública, s'aplica el que estableix la legislació de la funció pública.
4. La competència per a resoldre el procediment sancionador en l'àmbit local correspon al ple quan es tracti d'alts càrrecs i a l'òrgan que correspongui d'acord amb la legislació aplicable als ens locals quan es tracti de personal al servei de l'Administració local.
5. En el cas dels alts càrrecs a què es refereix l'article 86.a i dels càrrecs electes locals, la proposta de sanció o, si escau, l'arxivament de l'expedient ha de ser informat prèviament per l'òrgan a què es refereix l'apartat 2.
6. En el cas de les universitats públiques, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador és el rector.
7. En el cas de les institucions i organismes a què es refereix l'article 3.5, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador és el seu titular o l'òrgan rector col·legiat.

ARTICLE 90. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS I LES SANCIONS

La prescripció de les infraccions i de les sancions es produeix al cap de tres anys en el cas de les infraccions molt greus, al cap de dos anys en el cas de les greus i al cap d'un any en el cas de les lleus.

TÍTOL VIII. DE L'AVALUACIÓ DE L'APLICACIÓ DE LA LLEI

ARTICLE 91. AVALUACIÓ DE LA LLEI

Resten subjectes a avaluació el compliment de les obligacions de transparència establertes pel títol II, els deures derivats del Registre de grups d'interès que regula el títol IV, les obligacions i mesures de bon govern i govern obert establertes pels títols V i VI i l'aplicació del sistema de garanties establert pel títol VII.

ARTICLE 92. COMPETÈNCIA PER A AVALUAR

1. L'avaluació del compliment d'aquesta llei, d'acord amb el que determina l'article 89, correspon al Síndic de Greuges.
2. L'organisme avaluador ha d'establir els indicadors objectius que han de servir com a referència per a realitzar la tasca avaluadora.
3. Aquesta avaluació s'entén sens perjudici de l'avaluació interna de l'aplicació de les regles sobre la transparència a què es refereix l'article 6.3.

ARTICLE 93. INFORMES D'AVALUACIÓ

1. El Síndic de Greuges ha d'elaborar anualment un informe general d'avaluació de l'aplicació d'aquesta llei, que ha de ser lliurat i presentat al Parlament.

2. També pot elaborar informes específics d'avaluació amb relació als organismes i entitats inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei o en àmbits materials concrets. Els informes específics han de ser lliurats al Parlament i en la seva elaboració s'ha de donar audiència a l'organisme o entitat afectat perquè pugui presentar-hi alegacions, les quals han d'incorporar-se a l'informe.

3. Les autoritats i el personal al servei de les administracions, les entitats i els organismes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei tenen el deure de col·laborar amb el Síndic de Greuges per a l'elaboració dels informes d'avaluació.

4. L'elaboració dels informes d'avaluació s'ha de realitzar, si escau, d'acord amb les directrius o el pla de treball que determini el Parlament.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. REGULACIONS ESPECIALS DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. L'accés als documents dels procediments administratius en curs per part dels que tenen la condició d'interessats es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.

2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regula per la seva normativa específica, i per aquesta llei amb caràcter supletori.

SEGONA. PLA DE FORMACIÓ

L'Administració de la Generalitat ha d'elaborar i aprovar, en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta llei, un programa específic de formació per als alts càrrecs i els altres servidors públics i les altres persones obligades per aquesta llei, amb relació als drets i les obligacions que estableix aquesta llei. L'elaboració d'aquest programa s'ha de fer en col·laboració amb les entitats associatives dels ens locals de Catalunya.

TERCERA. PORTAL DE LA TRANSPARÈNCIA

El Portal de la Transparència, a què fa referència l'article 5.4, ha d'entrar en funcionament i estar en condicions de plena operativitat en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

QUARTA. ADAPTACIONS ORGANITZATIVES I DE FUNCIONAMENT

Les administracions, les institucions, les entitats i els organismes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de promoure i realitzar les adaptacions organitzatives, procedimentals i de règim intern que siguin necessàries per a ajustar la seva activitat i complir el que estableix aquesta llei, abans de la seva entrada en vigor.

CINQUENA. AMPLIACIÓ DE LES OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA I BON GOVERN A ALTRES INSTITUCIONS NO ADMINISTRATIVES

Sens perjudici del que estableix l'article 3.5, les institucions i els organismes que hi queden compresos han de complir com a mínim, per mitjà dels seus propis instruments de publicitat i de manera adaptada a la seva pròpia naturalesa institucional, les obligacions de transparència a què es refereixen els articles 9.1.a, b, c, d, e i f; 9.2, 11, 13 i 14, 16 i 17. També els és aplicable el que estableixen els articles 55, 56 i 57 en el seu àmbit institucional. En el cas de l'apartat 3 de l'article 55, les institucions i els organismes han d'elaborar i aprovar els seus propis codis ètics i de bona conducta.

SISENA. RÈGIM ESPECIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. D'acord amb el principi d'autonomia parlamentària, el Parlament de Catalunya ha de promoure les modificacions necessàries en el Reglament del Parlament i en les seves normes de règim i govern interiors per tal de donar compliment als requeriments que estableix aquesta llei. Amb aquesta finalitat, ha de:

- a) Actualitzar i ampliar els procediments de participació dels ciutadans en el procés d'elaboració de les lleis, especialment amb la utilització de mitjans electrònics, d'acord amb el que estableix l'article 29.4 de l'Estatut.
- b) Establir i regular el seu propi portal de transparència.
- c) Facilitar l'accés a la documentació i la informació parlamentàries.
- d) Facilitar informació relativa al compliment de les obligacions dels càrrecs electes i dels alts càrrecs en matèria d'incompatibilitats, declaracions d'activitats i béns i altres deures i obligacions relatives al seu estatut.
- e) Facilitar l'accés públic als currículums de les persones proposades per a ocupar càrrecs públics el nomenament del qual és competència del Parlament.
- f) Definir i desenvolupar les regles de bon govern i govern obert en l'àmbit parlamentari.
- g) Crear el seu propi registre de grups d'interès.

h) Establir el seu propi sistema de garanties per a assegurar el compliment de les obligacions derivades de les lletres anteriors, que ha d'incloure, en tot cas, la creació d'un òrgan de reclamació inspirat en els principis que estableix el capítol IV del títol III.

2. La regulació que estableixi el Parlament ha d'establir les adaptacions necessàries derivades de la naturalesa institucional del Parlament, que en cap cas poden suposar un règim de garantia inferior al que preveu aquesta llei.

3. El Parlament de Catalunya també ha d'establir un procediment per a consolidar les lleis que siguin objecte de modificacions parcials amb la finalitat de simplificar l'ordenament, millorar-ne la qualitat i contribuir a la major seguretat jurídica. El procediment de consolidació ha de donar lloc a textos amb valor jurídic que substituïixin i deroguin les lleis objecte de la consolidació.

4. El Parlament ha de complir el que estableix aquesta disposició dins el termini d'un any.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

ÚNICA. DEROGACIÓ DE NORMES PER OPOSICIÓ AMB AQUESTA LLEI

1. Es deroguen els articles 27 i 28 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i els articles 34, 35 i 36 de la Llei 10/2001, del 13 de juliol, d'arxius i documents.

2. També queden derogades les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. NATURALESA DE LA LLEI

1. Aquesta llei té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties bàsiques en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i el funcionament de l'Administració pública.

2. Les lleis sectorials s'han d'interpretar sempre d'acord amb el que estableix aquesta llei, i les excepcions que puguin establir respecte del règim general, quan s'escaigui, han de ser explícites i respondre sempre a una causa que ho justifiqui.

SEGONA. DESPLEGAMENT I APLICACIÓ DE LA LLEI

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei, sens perjudici del que estableixen els apartats següents.

2. Els ens locals de Catalunya han d'adoptar les mesures normatives i executives necessàries per a desenvolupar aquesta llei d'acord amb el principi d'autonomia organitzativa.

3. Les universitats públiques i les institucions i els organismes a què es refereix l'article 3.5 han d'adoptar les mesures organitzatives i de funcionament necessàries per a aplicar aquesta llei, en els àmbits en què els afecta d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta, sens perjudici del que estableix la disposició addicional vuitena per al Parlament de Catalunya.

TERCERA. ENTRADA EN VIGOR

1. Aquesta llei entra en vigor al cap d'un any d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat dels títols V i VI, que entren en vigor l'endemà d'haver estat publicada.

2. Tanmateix, els terminis expressament establerts per aquesta llei per a realitzar actes d'aplicació o desenvolupament concret es compten sempre a partir de l'endemà de la publicació de la Llei.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

Lluís M. Corominas i Díaz i Antoni Font Renom, diputats del GP de CiU; Pere Bosch Cuenca i Gemma Calvet i Barot, diputats del GP d'ERC i, Pere Calbó i Roca i Sergio Santamaría Santigosa, diputats del GP del PPC

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Lluís M. Corominas i Díaz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Pere Bosch Cuenca, juntament amb una altra diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Pere Calbó i Roca, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 70229).

Tràmits afectats: des de l'inici de la tramitació.

Reducció de terminis: a la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: atesa la tramitació d'urgència acordada, 5 dies hàbils (del 19.06.2014 al 26.06.2014).

Finiment del termini: 27.06.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

3.01.03. DECRETS LLEI

— **Decret llei 2/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona**

Tram. 203-00012/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 70232 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 17.06.2014

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 17 de juny de 2014, ha pres coneixement del Decret llei 2/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, publicat al DOGC 6642, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 13 de juny de 2014.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Economia i Coneixement, s'aprova el Projecte de decret llei de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament. Aquest Decret llei és a proposta conjunta amb el conseller de Territori i Sostenibilitat.

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona el 10 de juny de 2014.

DECRET LLEI, DE 10 DE JUNY, DE MODIFICACIÓ
DE LA LLEI 31/2010, DEL 3 D'AGOST, DE L'ÀREA
METROPOLITANA DE BARCELONA.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

La Llei 1/2014, del 27 de gener, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014, dins del capítol d'ingressos, conté dues partides en els capítols 5 i 6,

respectivament, denominades «concessions administratives» i «alienació d'edificis i altres construccions». L'assoliment dels ingressos que s'hi preveuen es constitueix com un element essencial per tal de complir, per a aquest exercici pressupostari, els requeriments derivats de la normativa en matèria d'estabilitat pressupostària, en concret, l'objectiu que, per a la Generalitat de Catalunya i a l'empara del que disposen els articles 15 i 16 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, va fixar el Consell de Ministres en la reunió del 28 de juny de 2013 per a l'exercici 2014. A aquest efecte, l'Administració de la Generalitat de Catalunya, des de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos esmentada, està portant a terme les actuacions necessàries, una de les quals es concreta en aquest Decret llei, per tal d'aconseguir, amb garanties i abans de la fi del present exercici pressupostari, el compliment d'aquesta exigència.

La mesura que ara es proposa esdevé l'única alternativa viable a una primera opció que estava en estudi avançat i que si s'hagués portat a terme, hauria generat un ingrés d'import més elevat. Es fonamentava en la modificació, mitjançant la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, en aquell moment en tramitació, del marc normatiu bàsic en matèria de competències de sanejament. No obstant això, no va ser possible la seva modificació i, per tant, que s'implementés. Davant d'aquesta circumstància, s'ha fet necessari amb urgència, per mantenir l'objectiu de percebre l'ingrés en el present exercici, modificar-la substancialment i adaptar-la exclusivament al marc normatiu específic de la Generalitat de Catalunya.

El Decret llei dona una nova redacció a la disposició final segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i, així, estableix el reconeixement d'un pagament únic que compensarà les inversions en sanejament efectuades al llarg de la seva existència per part de l'Administració Hidràulica de la Generalitat de Catalunya, materialitzades en les instal·lacions de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i que estan gestionades per una entitat aliena. Atès que l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb els criteris del Sistema europeu de comptes nacionals i regionals (SEC), està classificada dins del sector administració pública de la Generalitat de Catalunya, aquest pagament únic ha de suposar per la Generalitat de Catalunya tant la reducció del seu dèficit pressupostari en termes del SEC, facilitant que es pugui assolir el nivell al qual per imperatiu legal està obligada a complir en aquest exercici, com un ingrés per a la seva tresoreria. En especial en relació amb aquest darrer aspecte, la no percepció dins del present exercici del pagament únic establert en el Decret llei, previst en l'estat d'ingressos del pressupost, generaria una manca de liquiditat per un import equivalent, que tenint en compte l'actual sotmetiment de la Generalitat de Catalunya als reque-

riments imposats pel fons de liquiditat autonòmic, no permetria satisfer el saldo de proveïdors, i tindria com a inevitable conseqüència el fet que no es podria fer front al pagament de capítols de despesa pressupostària amb una forta incidència social, és a dir, els de caràcter sanitari, social o els lligats a la funció pública, i obligaria a prendre noves mesures pressupostàries de caràcter restrictiu amb els efectes negatius que tindrien.

D'altra banda, els efectes positius envers les finances de l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han de predicar d'igual manera envers de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, raó per la qual la mesura implementada, que s'ha de desenvolupar en els oportuns documents que s'hauran de signar amb posterioritat, preserva la situació d'aquesta, de manera que, mitjançant l'ingrés provinent de l'actual entitat gestora del servei, se li garanteixi en termes comptables la neutralitat de la mesura.

Al mateix temps i per coherència amb la modificació plantejada, s'habilita un nou model de relacions entre la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, sense alterar el marc jurídic general de relació previst al vigent text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre. Així, d'una part es preveu l'assumpció per l'Àrea Metropolitana de Barcelona de noves competències relacionades amb el cicle hidràulic en els termes que determina l'apartat 2.a de la disposició addicional segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona aprovada pel present Decret llei, i, de l'altra, la signatura d'un conveni que regularà el règim d'atribució de recursos específic, mecanisme previst al text refós esmentat i que actualment es planteja en termes anuals, permetent un nou termini de, com a màxim, 30 anys, per tal de donar estabilitat temporal a aquest nou marc de relació, així com la determinació de la participació percentual en el finançament de les diverses actuacions.

La Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya vigent va entrar en vigor el 27 de gener de 2014, és a dir, una vegada ja iniciat l'actual exercici pressupostari i a partir d'aquesta data i, atenent aquest fet, de manera accelerada es va iniciar l'anàlisi de diverses opcions per complir les previsions contingudes en l'estat d'ingressos del pressupost i a les quals s'ha fet referència anteriorment, incloent-hi el seu contrast amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en particular, i amb el món local en general. La modificació normativa que aquest Decret llei conté i que com s'ha indicat és l'única alternativa viable a una primera opció, constitueix un instrument per donar compliment parcial a les previsions esmentades. La redacció de la norma ha anat precedida d'unes anàlisis prèvies de caire competencial, financer, pressupostari i tècnic, entre d'altres, les quals han permès en un curt període de

temps aprovar el present Decret llei. No obstant això, la complexitat de les actuacions que la implementació de la norma requereix fa necessari garantir, mitjançant la via del decret llei, uns terminis mínims que a partir de la seva aprovació permetin assolir la percepció del pagament únic abans de la conclusió de l'actual exercici pressupostari, fet que si no es produís, impediria assolir els objectius de dèficit fixats, amb l'efecte negatiu que això comportaria per a la Generalitat de Catalunya. Aquest requeriment, tot i emprar la via procedimental de la lectura única i d'urgència, no pot ser assegurat per raons temporals mitjançant la tramitació d'un projecte de llei. Així, des de la vessant de l'Administració financera de la Generalitat de Catalunya, s'ha de tenir en compte que les negociacions amb les entitats financeres titulars de drets de crèdit o de garantia envers l'Agència Catalana de l'Aigua, l'endeutament de la qual s'ha de veure afectat per la implementació de la norma, són complexes, de llarga durada, per raó dels tràmits interns de les referides entitats, i no es poden iniciar fins a l'aprovació del present Decret llei. De la mateixa manera, l'obtenció per l'Àrea Metropolitana de Barcelona dels ingressos corresponents per efectuar el pagament del pagament únic i que han de provenir de l'actual entitat gestora del servei de sanejament, requereix l'aprovació prèvia de la norma amb temps suficient perquè aquesta pugui concertar, en els mercats financers, en especial, els internacionals, les operacions adients, incloent-hi les de qualificació creditícia, les quals, atès l'import del pagament únic, requereixen negociacions molt tècniques i de dilatada tramitació.

A més de les consideracions anteriors, assolir la compensació exposada requereix la implementació del nou mecanisme de relació entre l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que s'ha de concretar en la signatura d'un conveni entre les dues parts, sens perjudici de la possible signatura d'altres documents entre aquesta i l'eventual cessionari. Tenint en compte que el contingut i l'eficàcia dels documents esmentats condiciona l'inici de les negociacions financeres abans descrites, resulta igualment necessari disposar d'un termini mínim per a la seva redacció, la posterior aprovació per part dels òrgans competents, d'acord amb els tràmits legalment previstos i, finalment, la seva formalització, moment a partir del qual s'han d'iniciar les negociacions financeres esmentades.

En conclusió, resulta urgent i necessari a partir de l'aprovació de la norma i per les raons exposades, disposar d'un període mínim que permeti l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la resta de parts implicades concloure amb temps suficient les respectives negociacions, formalitzar els documents corresponents i ingressar el pagament únic amb anterioritat a la fi de l'exercici pressupostari del 2014, aplicant-la al compliment de l'objectiu de dèficit legalment fixat i permetent igual-

ment, dins d'aquest exercici pressupostari, destinar l'ingrés esmentat al pagament de despeses de compliment prioritari en àmbits socialment sensibles, que si no es produeix l'ingrés, en funció de les actuals previsions de tresoreria, no pot, en cap cas, fer-se efectiu.

Per aquests motius, queda justificada per part del Govern la facultat legislativa excepcional del decret llei que li reconeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i que es refereix a la necessitat extraordinària i urgent de l'acció legislativa.

El present Decret llei es compon d'un article únic en què es dóna una nova redacció a la disposició addicional segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, preveient un nou marc de relació entre aquesta i l'Agència Catalana de l'Aigua, en relació amb l'exercici de determinades competències del cicle hidràulic, així com el pagament únic en favor de l'Agència esmentada, dues disposicions addicionals en què es determina, d'una banda, la destinació dels ingressos que se'n derivin, així com el règim d'autoritacions necessàries, i dues disposicions finals, que fan referència a l'eficàcia i entrada en vigor del Decret llei.

Finalment, s'ha d'indicar que la implementació d'aquest nou model és factible perquè la llei que ara es modifica, cataloga l'Àrea Metropolitana de Barcelona com a entitat local de l'aigua. Per tant, amb les adequacions normatives adients, seria possible traslladar el model esmentat a d'altres àmbits territorials catalans, si bé sota la premissa prèvia d'una planificació basada en el manteniment de la integritat i racionalitat de la gestió de les instal·lacions afectades per raó de la seva situació en les respectives conques.

Per tot això, en ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta dels consellers d'Economia i Coneixement i de Territori i Sostenibilitat, i d'acord amb el Govern,

DECRETO

ARTICLE ÚNIC

Es modifica la disposició addicional segona (*Entitat local de l'aigua*) de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que queda redactada de la manera següent:

«Segona

»*Entitat local de l'aigua*

»1. L'Àrea Metropolitana de Barcelona té la condició d'entitat local d'aigua bàsica de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament a l'efecte del Decret legislatiu 3/2003, del 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Així mateix, l'Àrea Metropolitana de Barcelona té la consideració d'entitat supramunicipal, a l'efecte

del que estableix l'article 89 del Reial decret legislatiu 1/2001, del 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, i d'ens públic representatiu dels municipis de l'aglomeració urbana que en conforma l'àmbit territorial, a l'efecte del que estableix l'article 3 del Reial decret llei 11/1995, del 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes

»2. Atenent el que disposa l'apartat 1 i la titularitat dels serveis establerts a l'article 14 C, que conformen actualment el servei metropolità del cicle integral de l'aigua, l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Àrea Metropolitana de Barcelona establiran, mitjançant la subscripció d'un conveni de col·laboració que ha d'ésser aprovat pel Govern, un marc d'atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua per fer front a les despeses d'explotació, de reposició i d'inversió dels sistemes de sanejament en alta, així com de les instal·lacions associades, incloses les d'aigües pluvials, i aquells tipus d'actuacions en el medi d'interès metropolità que es concretin en el conveni.

»El conveni de col·laboració contindrà:

»a) Els mecanismes de control, coordinació i col·laboració que s'hagin de desenvolupar entre les parts atorgants per a l'exercici adequat de llurs respectives competències, incloent-hi l'assumpció per part de l'AMB, durant el període de vigència del conveni, de la competència prevista a l'article 8.2.c del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya en relació exclusivament amb les instal·lacions i els serveis públics objecte del conveni.

»b) El règim jurídic de l'atribució de recursos provinents del cànon de l'aigua, que a l'efecte de gestió podrà dividir-se en diversos trams, així com els règims específics de pagament, garanties i cessions de l'atribució i dels recursos esmentats, incloent-hi les que comprenguin els drets i obligacions derivats del conveni.

»c) La durada del conveni, que no podrà ser superior a trenta anys, i el moment de l'efectivitat de les diferents previsions establertes en el conveni.

»d) El règim específic de responsabilitats en el cas d'extinció anticipada del conveni, així com el règim de penalitzacions.

»3. Atenent el desplegament competencial previst a l'apartat 2 i les inversions realitzades amb contribucions de l'Administració Hidràulica de Catalunya per a la construcció de les infraestructures de sanejament en alta de l'àmbit territorial que estableix l'article 2, l'Àrea Metropolitana de Barcelona realitzarà un pagament únic a l'Agència Catalana de l'Aigua que compensarà l'import de les inversions esmentades. L'import d'aquest pagament únic es determinarà en el conveni de col·laboració a què fa referència l'apartat 2, o en el conveni específic que puguin subscriure a tal

efecte l'Agència Catalana de l'Aigua i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que haurà d'ésser aprovat pel Govern.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

El pagament únic recollit a l'apartat 3 de la disposició addicional segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona no pot generar despesa no financera extraordinària de l'Agència Catalana de l'Aigua, sinó que l'impacte favorable en el seu resultat de l'exercici 2014 en termes del Sistema europeu de comptes nacionals i regionals ha de permetre compensar pel mateix import els ingressos previstos en concepte de concessions administratives en el pressupost de l'Administració de la Generalitat a la Llei 1/2014, de 27 de gener, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014.

SEGONA

S'autoritza l'Agència Catalana de l'Aigua i els òrgans competents del Departament d'Economia i Coneixement a efectuar les actuacions necessàries, per tal de donar compliment al que es disposa en el número anterior i, en especial, en relació amb els requeriments que derivin del conveni a què es refereix l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

Els preceptes continguts a la disposició addicional segona i el nou model d'atribucions previst en aquesta són d'aplicació preferent a la resta de normativa d'igual o inferior rang en l'àmbit a què fan referència.

SEGONA

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la data de publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui aplicable aquest Decret Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 10 de juny de 2014

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Economia
i Coneixement

Santi Vila i Vicente
Conseller de Territori
i Sostenibilitat

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

1. Text del Decret Llei aprovat en la sessió del Govern de 10.06.14.
2. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008.
3. Memòria econòmica.
4. Informe de la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor.
5. Informe de la Direcció General de Pressupostos.
6. Informe de la Intervenció General.
7. Informe jurídic.
8. Publicació DOGC.

N. de la R.: Els antecedents del Decret Llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Grup Mixt (reg. 70586).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

N. de la R.: La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

— **Proposta de resolució sobre les rotondes de la carretera C-55 d'accés al pla de les Vives I, de Sant Vicenç de Castellet**

Tram. 250-01075/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69805; 70014).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70258; 70288).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el manteniment del metge en les unitats d'atenció mèdica urgent i de les unitats de suport vital avançat a Calella i Blanes**

Tram. 250-01076/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69806; 70015).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70259; 70289).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la privatització dels serveis de control i vigilància perimetral dels centres penitenciaris**

Tram. 250-01077/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69807; 70016).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70260; 70290).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el poblat ibèric de Burriac, a Cabrera de Mar**

Tram. 250-01078/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69808; 70017).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70261; 70291).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el servei de transport interurbà entre Mataró i Barcelona i Mataró i la Universitat de Bellaterra**

Tram. 250-01079/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69809; 70018).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70262; 70292).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la reobertura del servei d'atenció continuada i d'urgències del CAP Jaume I, de Montcada i Reixac, i la recuperació dels horaris del servei d'oficina de farmàcia d'aquest municipi**

Tram. 250-01080/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69810; 70019).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70263; 70293).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de rebuig del projecte d'execució i declaració d'utilitat pública de la línia elèctrica entre Adrall i la frontera d'Andorra de Red Eléctrica de España**

Tram. 250-01081/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69811; 70020).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70264; 70294).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Mediterrània, de Viladecans**

Tram. 250-01082/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69812; 70021).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70265; 70295).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el garantiment de la dotació necessària de personal per a atendre els jutjats de violència de gènere**

Tram. 250-01083/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69813; 70022).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70266; 70296).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el trasllat del Laboratori Clínic Barcelonès Nord i Vallès Oriental del CAP Doctor Robert, de Badalona**

Tram. 250-01084/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69814; 70023).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70267; 70297).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la dotació dels mossos d'esquadra amb pistoles immobilitzadores Taser**

Tram. 250-01085/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69815; 70024).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70268; 70298).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'aprovació d'uns nous protocols per als operadors del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112**

Tram. 250-01086/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69816; 70025).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70269; 70299).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la base de dades del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112**

Tram. 250-01087/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69817; 70026).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70270; 70300).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el garantiment de la viabilitat de l'empresa Expafruit, de Sant Boi de Llobregat**

Tram. 250-01088/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69818; 70027).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70271; 70301).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el trasllat de la festa de la Comunitat Autònoma de Catalunya al 23 d'abril**

Tram. 250-01089/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69819; 70028).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70272; 70302).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el trasllat de la festa de la Comunitat Autònoma de Catalunya al 23 d'abril**

Tram. 250-01090/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69820; 70029).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70273; 70303).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la retirada d'una litografia de l'exposició «1714. Memòria gràfica d'una guerra» i sobre la destitució de la comissària d'aquesta exposició i del comissari dels actes del Tricentenari del 1714**

Tram. 250-01091/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69821; 70030).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70274; 70304).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la retirada d'una litografia de l'exposició «1714. Memòria gràfica d'una guerra» i sobre la destitució de la comissària d'aquesta exposició i del comissari dels actes del Tricentenari del 1714**

Tram. 250-01092/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69822; 70031).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70275; 70305).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre les inversions a la regió sanitària de Girona**

Tram. 250-01093/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69823; 70032).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70276; 70306).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la participació dels representants dels treballadors en el Consell d'Administració de l'Institut d'Assistència Sanitària**

Tram. 250-01094/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 69824; 70033).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 17.06.2014; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 70277; 70307).

Pròrroga: 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 18.06.2014; 09:30 h.

3.10.65. PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

— **Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit dels serveis bàsics d'aigua, electricitat, gas i transport**

Tram. 270-00010/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 69951; 69963).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 23.06.2014 al 25.06.2014).

Finiment del termini: 26.06.2014; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 17.06.2014.

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPEL·LACIONS

— Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre l'economia del tercer sector

Tram. 302-00174/10

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 70219 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu, Juli Fernandez Iruela, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre l'economia del tercer sector (tram. 300-00183/10).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Introduir mecanismes necessaris en els processos de contractació pública, que tinguin en compte les especificitats de les entitats del tercer sector, la introducció de clàusules socials, i la valoració dels preus finals amb IVA.
2. Dissenyar un pla de pagament dels deutes pendents a les entitats del Tercer Sector Social des del 2010 en el termini de tres mesos.
3. Redactar un pla de suport i incentius per a el foment de l'economia social i l'establiment de xarxes d'intercanvi comercial i col·laboració en matèries de qualitat, recerca, investigació o economies d'escala.
4. Impulsar un pla de millora per les necessitats financeres de les entitats del tercer sector que permeti l'accés al crèdit bancari amb una major implicació de l'Institut Català de Finances, faci que el fons de garantia de l'economia social sigui accessible per a les entitats del tercer sector, faciliti garanties a les empreses de l'economia del tercer sector i faciliti l'accés al crèdit. El Govern s'ha de comprometre a substituir progressivament les convocatòries de subvencions, per a procediments de subvencions plurianuals que agilitzin i redueixin els costos de gestió i de control i facilitar-ne l'accés.
5. Impulsar noves mesures que fomentin una estratègia d'incentivació i formació del voluntariat per a potenciar la solidaritat ciutadana i canalitzar els recursos cap a les entitats socials.
6. Impulsar actuacions que permetin millorar la col·laboració entre les entitats del tercer sector i el món

empresarial, estableixin contractes-programa amb les entitats socials i que apostin per la reserva social en la contractació pública. En aquest sentit, s'ha d'impulsar una cartera de projectes d'interès per el tercer sector que pugui abordar empreses interessades a desenvolupar projectes de RSC.

7. Comprometre's a la millora de la concertació de serveis socials per tal de contribuir a una millora en l'estabilitat de les finances de les entitats que presten als serveis, i garantir el manteniment de les bestretes en les convocatòries al voltant del 80-90%.

8. Agilitzar els mecanismes necessaris per complir el compromís assolit en el Pla de Suport al Tercer Sector d'impulsar la simplificació administrativa en tots els processos de sol·licitud, tramitació i justificació de subvencions, i també en el registre i els censos de les entitats.

9. Impulsar dels canvis legislatius per afavorir el mecenatge amb el finançament privat dels projectes, i la millora dels incentius fiscals.

Palau del Parlament, 11 de juny de 2014

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Juli Fernandez Iruela
Diputat del GP SOC

— Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre la situació actual del Cos de Mossos d'Esquadra

Tram. 302-00175/10

Presentació

Grup Parlamentari de Ciutadans
Reg. 70230 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Albert Rivera Díaz, president, Matías Alonso Ruiz, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·l·lació al Govern sobre la situació actual del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 300-00184/10).

Moció

1. El Parlament de Catalunya constata la necessitat de crear en seu parlamentària una Comissió d'Investigació per determinar la possible relació de la Fundació CESICAT en diferents casos d'espionatge polític dels que s'ha tingut coneixement al llarg dels darrers mesos.
2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a presentar en seu parlamentària en el termini d'un mes un informe sobre les investigacions internes

en relació a la possible implicació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en el cas de possible intrusió il·lícita en la xarxa del Sindicat de Polícies de Catalunya.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a adoptar totes les mesures necessàries per tal de

3.1 Desvincular la Fundació CESICAT de qualsevol tasca relacionada amb qüestions susceptibles d'investigació policial i/o judicial, que ha de ser responsabilitat directa d'una unitat específica i especialitzada del Cos de Mossos d'Esquadra.

3.2 Mantenir la Fundació CESICAT sota dependència del Departament d'Empresa i Ocupació, complint estrictament els objectius estratègics del Pla de Seguretat TIC a Catalunya, fomentant sinergies amb les empreses d'aquest sector i enfortint la seguretat de les infraestructures de la comunicació i la informació del sector públic, de les empreses i dels particulars, restant al marge de qualsevol vinculació directa amb la investigació de possibles delictes.

4. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a elaborar anualment una memòria de les activitats dutes a terme per la Fundació CESICAT i presentar-la, per a la seva discussió i debat, al si de la Comissió d'Empresa i Ocupació.

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a lliurar en seu parlamentària i publicar a la web del Departament d'Interior l'organigrama vigent del Cos de Mossos d'Esquadra, en què hi figuri l'estructura actual i hi constin de forma detallada totes les seccions específiques que hi puguin haver en el si de les diferents divisions.

6. Ateses les condicions especials de penositat i els riscos inherents a l'exercici de les seves funcions policials, i tal com ja s'ha fet respecte d'altres col·lectius de funcionaris de la Generalitat, el Parlament de Catalunya insta el Govern a constituir una mesa sectorial de la Policia de la Generalitat - Cos de Mossos d'Esquadra, com a mesa de negociació independent de la Mesa de la Funció Pública, per tal que els interessos dels Mossos d'Esquadra s'hi trobin legítimament representats i es garanteixi la participació en la determinació de les seves condicions de treball, ateses les particularitats pel que fa a les seves funcions, horaris i règim estatutari.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

Albert Rivera Díaz
President del GP de C's

Matías Alonso Ruiz
Diputat del GP de C's

— **Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la violència que generen els grups radicals i els organitzats**

Tram. 302-00176/10

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 70234 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Pere Calbó i Rocca, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la violència que generen els grups radicals i els organitzats (tram. 300-00185/10).

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya, vistos els incidents ocorreguts després del desallotjament de «Can Vies», al barri de Sants de la ciutat de Barcelona, dóna suport a les accions dutes a terme pels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana de Barcelona que amb la seva professionalitat han protegit a les persones i els béns amenaçats pels aldarulls i han restaurat l'ordre públic alterat i la seguretat ciutadana.

Tanmateix reconeix els esforços realitzats pels veïns i comerciants del barri de Sants, als que trasllada la seva solidaritat, i al Cos de bombers de l'Ajuntament de Barcelona, els serveis sanitaris i els voluntaris que han contribuït a palliar els danys ocasionats.

2. El Parlament de Catalunya considera que qualsevol objectiu polític i social queda deslegitimada per l'ús de la violència i no pot menys que condemnar fermament tota forma de protesta que comporti l'ús de qualsevol tipus de violència o la realització d'actes vandàlics que limitin els drets aliens o destrueixin el patrimoni de tots.

3. El Parlament de Catalunya promou l'aïllament i el rebuig social de la violència urbana i dels desordres públics. En aquest sentit, el Parlament convida tots els ciutadans i els mitjans de comunicació social a contribuir, cadascú des del seu àmbit, a expressar el rebuig a la violència urbana.

4. El Parlament de Catalunya instar el Govern de la Generalitat a:

a) Impulsar, de forma decidida, la investigació de les activitats dels grups radicals que aprofiten les concentracions de persones per actuar de forma violenta, d'aquells grups de l'esquerra radical que utilitzen la violència per assolir els seus objectius i dels grups organitzats anomenats popularment com bandes llatines.

En aquest sentit, el Departament d'Interior, en el termini de tres mesos, presentarà a la Comissió d'Interior d'un informe on es defineixi la tipologia d'aquests col·lectius així l'evolució dels mateixos en els darrers anys, els riscos que comporten per la seguretat pública i el balanç de l'activitat policial respecte a l'activitat delictiva que porten associada aquestes organitzacions.

Revisar l'organització i els mitjans de les unitats dedicades a combatre aquest tipus de delinqüència adoptant les mesures que siguin necessàries per millorar la resposta a aquests fenòmens i l'increment de les mesures d'investigació i vigilància.

b) Coordinar-se amb els ajuntaments afectats, per tal de garantir la personació com acusació particular, de la Generalitat o de l'ajuntament afectat, en aquelles procediments que se segueixin contra els responsables dels actes violents. La finalitat és garantir, en el marc dels procediments judicials instruïts a l'efecte, que els responsables dels desordres públics es facin càrrec dels danys produïts en la seva totalitat.

c) Intensificar la col·laboració amb la Fiscalia i el Poder Judicial per tal d'aplicar una resposta penal eficaç a les persones responsables d'aquests actes violents.

d) Donar compliment, amb caràcter d'urgència, a la Resolució 476/X del Parlament de Catalunya especialment pel que estableix: «*S'ha de redactar o revisar el protocol d'actuació dels mitjans de comunicació que cobreixen informativament desordres públics. Aquest protocol ha de garantir el dret dels ciutadans a la informació, l'exercici professional dels mitjans de comunicació, la integritat física dels ciutadans, periodistes i agents de policia i una actuació eficaç dels cossos policials. El dit protocol l'han de fer el Govern juntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya*».

e) Establir un fons econòmic destinat a la reparació dels danys, quan aquests no es cobreixen per les assegurances, que pateixen per actes vandàlics, en el marc d'aquests esdeveniments, comerços, serveis, particulars, institucions i la Corporació local, tot formulant una proposta d'aplicació del fons.

Palau del Parlament, 11 de juny de 2014

Josep Enric Millo i Rocher Pere Calbó i Roca
Portaveu del GP del PPC Diputat del GP del PPC

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural

Tram. 302-00177/10

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 70235 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Alicia Alegret Martí, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (tram. 300-00186/10).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Obrir línies de treball efectives entre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural i l'Agència Catalana de Turisme per promoure el treball conjunt i compartir dades i informació. En aquestes línies de treball haurà de col·laborar també, els serveis de turisme de les Diputacions provincials i dels ajuntaments catalans.
2. Elaborar, abans de finalitzar l'any 2014, un pla de màrqueting i comunicació de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural amb l'objectiu de definir els objectius i les estratègies a seguir per comunicar i difondre de forma efectiva el patrimoni cultural català vers el seu públic potencial.
3. Aprofitar els instruments que les tecnologies intel·ligents de la informació i la comunicació posen al nostre abast per a promoure i difondre el patrimoni cultural català per tal de captar nous públics i adaptar l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural a les noves dinàmiques experiencials de consum.
4. Incrementar les accions de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural per a donar un salt qualitatiu i buscar valor afegit a l'oferta patrimonial que tendeixin a l'oferta experiencial de visita.
5. Potenciar les accions de promoció i captació del turista de proximitat: tant el català com el de la resta d'Espanya
6. Buscar nous vincles complementaris entre patrimoni i territori, entre la marca cultural i turística genèrica Catalunya i les marques turístiques de Barcelona, Costa Brava, Costa Daurada, Costa Barcelona, Catalunya Central, Pirineus, Terres de Lleida, Terres de l'Ebre i Val d'Aran.

7. Definir els imports provinents de la taxa turística que estan previstos de destinar a matèria de promoció cultural i de patrimoni així com l'ús que té previst donar-hi el Departament de Cultura.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

Josep Enric Millo i Rocher Alicia Alegret Martí
Portaveu del GP del PPC Diputada del GP del PPC

— **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la reconfiguració del mapa comunicatiu**

Tram. 302-00178/10

Presentació

Grup Mixt

Reg. 70257 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

David Fernández i Ramos, portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la reconfiguració del mapa comunicatiu (tram. 300-00180/10).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

MERCANTILITZACIÓ DE L'ESPAI AUDIOVISUAL

REPLEGAMENT DE LA FUNCIÓ SOCIAL DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ EN BENEFICI DELS INTERESSOS PRIVATS MERAMENT LUCRATIUS

La voràgine neoliberal tampoc deixa indemne la comunicació i la cultura, que, com altres sectors, es transmutem ràpidament al compàs d'allò que dicta i mana el mercat. És a dir, la gran trinitat globalitzadora: el Fons monetari internacional, el Banc mundial i l'Organització mundial del comerç. Trinitat a la qual s'ha de suma un cosí disciplinat; la comissió europea. És aquest marc geoecòmic on s'ha produït una mutació radical dels mitjans de comunicació, els quals s'han replegat en grans grups de comunicació que concentren molt poder i, per tant, d'influència i de generació d'estats d'opinió. El pretès *superpoder* del «Ciutadà Kane» d'Orson Wells és ridícul en comparació amb el que tenen avui els megagrups mediàtics.

Enfront d'aquesta reconfiguració capitalista dels mitjans de comunicació, i, més encara, en el context polític, econòmic i social obert a Catalunya, ha arribat l'hora, com també hem plantejat en aquest cambra en el cas de la moció sobre economia social i solidària, de situar les persones i el dret a la informació en el centre neuràlgic i prioritari de les polítiques públiques en matèria audiovisual.

Un objectiu prioritari per combatre les dinàmiques de desdemocratització, concentració de poder, reducció del pluralisme i homogeneïtzació discursiva, i d'afavoriment dels interessos privats en clau oligopolística que s'esdevenen en l'àmbit audiovisual del país a remolc del que passa a escala internacional (global).

Vocento, Antena 3/Planeta, Grupo Zeta, Grupo Godó, Prisa, Telecinco, Unidad Editorial, Mediapro/Imagina i Prensa Ibérica són els grans grups mediàtics que controlen la generació d'opinió en aquest país i, com és obvi, no ho fan en benefici de l'interès públic, sinó que són la veu del seu amo. És a dir, l'oligarquia capitalista emparentada amb la banca, la qual percep aquells conglomerats empresarials de la informació, no com una font de beneficis, sinó de creació d'opinió; el valor dels mitjans de comunicació rau en els milions o centenars de milers d'audiències o lectors als quals es pot transmetre allò que interessa als manaires dels conglomerats de comunicació, però també (i això és clau) silenciar allò que no els interessa.

Aquesta transformació dels mitjans de comunicació en clau capitalista compte amb la connivència i suport dels poders públics, que fan mans i mànigues per convertir l'àmbit comunicatiu en un mer mercat desregulat. L'interès públic i la funció social dels mitjans de comunicació esdevé una anècdota, perquè allò prioritari és afavorir els interessos privats.

Uns quants exemples ho palesen:

Liberalització de l'espai radioelèctric

Entre el 2009 i 2010 s'han aprovat diverses normatives que aprofundeixen més en el procés de liberalització i privatització de les telecomunicacions i de l'espai públic radioelèctric. En aquest sentit, sobresurt la Llei de l'economia sostenible que modifica la Llei general de telecomunicacions espanyola, que liberalitza el sistema de llicències de l'espai radioelèctric. Això significa, primer, que els beneficiaris d'una llicència la poden comercialitzar i, segon, canviar-ne l'ús, de manera que, per exemple, un espai públic inicialment adjudicat per a emissions de televisió pot acabar servint per oferir teleporqueria de serveis comercials. És necessari recordar que l'espai radioelèctric és un bé públic i com a tal ha de satisfer els interessos col·lectius per garantir el dret a la informació veraç (art. 20 de la Constitució espanyola) i el dret a la comunicació.

En conseqüència, les noves normes no fan referència al dret ciutadà a usar l'espai radioelèctric a través dels anomenats mitjans comunitaris o també coneguts com a tercer sector de la comunicació (TSC).

La llei de la TDT va ratificar l'aposta per la mercantilització de l'espai audiovisual

La transició digital de la televisió va comportar una reorganització del mapa televisiu, especialment perquè es va ampliar exponencialment el nombre de canals als quals podia accedir la ciutadania. Tanmateix,

les adjudicacions de la TDT van beneficiar exclusivament els conglomerats mediàtics, que van utilitzar les llicències de TDT per promoure (bàsicament) espais comercials pèrfids i la teleporqueria. A més, és clar, la llei de la TDT va augmentar la descompensació (lavors ja flagrant) entre canals en català i castellà.

Reforma de les lleis de la CCMA i del CAC i desmentament dels mitjans públics de comunicació

El projecte de llei del Govern, presentat paradoxalment com una mesura per garantir la independència del CAC i del Consell de Govern de la CCMA, representa un reforçament del presidencialisme en aquests òrgans i no defensa retornar a la necessitat de majories qualificades a l'hora d'elegir-ne els membres, com la llei del 2007, acordada per tots els partits excepte el PP. En conseqüència, les reformes de les lleis de la CCMA i del CAC, promogudes pel govern, redueixen el control democràtic dels mitjans públics.

Tanmateix, el que és més greu, és que aquestes decisions apunten cap a un model de televisió pública inserida en el marc neoliberal, que implica (sobretot) externalitzar tot el que no siguin continguts informatius. El govern ja ho va intentar amb el departament comercial, encara que a última hora es va fer enrere gràcies a les vagues dels treballadors de TV3 i la ciutadania. Menys sort han tingut els mitjans de comunicació del País Valencià i les Illes Balears, en què l'atac frontal dels governs del PP els ha liquidat. L'última mostra de laminació dels mitjans públics s'ha materialitzat amb la decisió del govern espanyol de requisar un dels múltiples de Televisió de Catalunya, la qual cosa suposarà, si la mesura esdevé ferma, el tancament de diferents canals.

LA CIRERETA DEL PROCÉS DE MERCANTILITZACIÓ DE L'ESPAI AUDIOVISUAL: LA PERSECUCIÓ DELS MITJANS COMUNITARIS

A aquest procés de reconfiguració mercantilista de l'espai audiovisual s'hi ha de sumar la baula que tanca el cercle: la persecució i tancament dels anomenats mitjans comunitaris, també coneguts com a tercer sector de la comunicació (TSC).

La prova (mostra) més recent data del passat 27 de novembre de 2013, quan operaris del Departament de mitjans de comunicació de la Generalitat de Catalunya van clausurar l'emissor de LaTele.cat; un projecte comunicatiu comunitari que va néixer el 2005 de la mà de l'assemblea de la comunicació social (ACS) i de la campanya «Okupem les ones».

El fenomen dels mitjans de comunicació comunitaris a Catalunya no és nou, sinó que arrossega una tradició de més de 30 anys, ja sigui a través de les anomenades ràdios lliures (Contrabanda, Ràdio Pica, Ràdio Bronka o Ràdio Bala Manresa) o de les televisions sense ànim de lucre (comunitàries) com, per exemple, Televisió Cardedeu, la primera televisió en català de la història i la primera televisió local de l'Estat espanyol.

La característica comuna dels mitjans comunitaris és que sorgeixen de la societat amb l'objectiu de bastir un espai comunicatiu plural i democràtic que trenca el binomi integrat pels dos sectors de comunicació tradicionalment reconeguts: el públic governamental i el privat comercial. D'aquesta manera, aquests mitjans comunitaris es caracteritzen perquè:

1. Són mitjans d'iniciativa social que persegueixen també una finalitat social;
2. No tenen afany de lucre;
3. Són mitjans oberts a la participació més àmplia possible pel que fa a la propietat del mitjà; l'accés a l'emissió, així com també a les diverses decisions de programació, administració, operació, finançament i avaluació;
4. I són mitjans que persegueixen satisfer les necessitats de comunicació i habilitar l'exercici del dret a la informació i a la llibertat d'expressió de persones integrades en comunitats determinades.

TRAÇANT EL CAMÍ CAP A LA REORDENACIÓ EQUITATIVA DEL MAPA AUDIOVISUAL

El retrat i la descripció de l'àmbit audiovisual que hem fet fins ara ens traça un escenari en què tot, ja sigui la legislació o les apostes polítiques dels governs (català i espanyol), es decanta (i cada vegada de forma més accentuada) a favor dels grans emporis de la comunicació, mentre que els mitjans públics pateixen intents constants de laminació i els comunitaris (tercer sector de la comunicació) se'ls fa la vida impossible.

L'aposta del poders públics d'afavorir els conglomerats oligopolístics de comunicació; d'esberlar la pluralitat narrativa de l'espai comunicatiu; de desdemocratitzar-lo; i de vertebrar-lo al marge de la ciutadania, exigeix, de forma peremptòria i urgent, encetar un procés de reordenació del mapa audiovisual amb l'objectiu d'equilibrar equitativament la presència i el protagonisme dels tres actors presents en l'espai comunicatiu: (1) l'àmbit públic; (2) el privat; i (3) el comunitari.

UN PRIMER PAS: POTENCIAR, REFORÇAR I CONSOLIDAR ELS MITJANS COMUNITARIS

I aconseguir-ho exigeix d'entrada, i per començar, potenciar, reforçar i consolidar els mitjans comunitaris, perquè són un dels elements clau per garantir el pluralisme mediàtic. Uns mitjans que avui han de sobreviure desafiant greus dificultats econòmiques; patint les imposicions d'un marc legal quasi inexistent; i vivint pendent que els precintin l'emissora o la televisió per emetre sense llicència.

Una situació que contrasta amb el context en què vivim; un context en el qual es desenvolupen tecnologies de comunicació molt lleugeres i molt barates, i d'abast planetari, que doten els mitjans comunitaris d'un po-

tencial de creixement i expansió importantíssim que obre la possibilitat de situar-los en l'espai comunicatiu al mateix nivell que els mitjans públics i privats.

Tanmateix, i com hem apuntat, els poders públics no s'ubiquen en aquest escenari, sinó en el contrari. L'anàlisi de la legislació vigent ho confirma:

Llei catalana de l'audiovisual (2005)

Els articles 70 i 71 de la llei reconeixen els serveis de comunicació comunitària que preveu la reserva d'una fracció de l'espai públic de comunicació pels mitjans sense afany de lucre. Però, com especifica l'art. 70.7 aquesta reserva queda supeditada «als plans tècnics» i «sempre que l'espai radioelèctric ho permeti». És a dir, la reserva d'una fracció de l'espai públic als mitjans comunitaris resta supeditada a la voluntat política. No només això, sinó que l'activitat de foment d'aquests mitjans que l'article 71 atribueix als poders públics no s'han concretat en res.

La conclusió que es desprèn és que la llei catalana de l'audiovisual reconeix l'existència dels mitjans comunitaris, però no en regula la situació legal, que s'hauria de desenvolupar amb un reglament o en forma de llei.

Llei espanyola general de l'audiovisual (2010)

Malgrat que la norma reconeix i imposa un marc de regulació als mitjans comunitaris ho fa des d'una perspectiva restrictiva que en limita (al màxim) les possibilitats de desenvolupament, consolidació i creixement. Per exemple, la llei general de l'audiovisual determina que l'abast d'emissió dels mitjans comunitaris no pot superar l'àmbit local, la qual cosa els ubica en una situació d'inferioritat vers els mitjans de comunicació públics i privats.

Decret que estableix el Pla tècnic estatal de la TDT

La lògica de no permetre el desenvolupament dels mitjans comunitaris queda radicalment plasmada en el decret pel qual s'estableix el Pla tècnic estatal de TDT, encara que aquí la responsabilitat del vet als mitjans comunitaris s'ha d'atribuir a les Comunitats Autònomes. El decret només enumera freqüències disponibles i no fa cap referència als mitjans comunitaris, de manera que el greuge es va produir en els concursos de freqüències convocats per les comunitats autònomes, en els quals es van excloure expressament els mitjans comunitaris. Per tant, és una decisió exclusivament política i no pas jurídica, perquè com apuntàvem, el pla tècnic estatal de la TDT no exclou pas els mitjans comunitaris de poder concursar a una freqüència de TDT.

En el cas de Catalunya, com veurem més endavant, la llei catalana de la comunicació reconeix els mitjans comunitaris des del 2005 i, fins i tot, en contempla una reserva als concursos d'adjudicació de llicències de ràdio i TV, però aquest mandat s'ha incomplert; ja sigui en el concurs de TDT local del 2008 o en els con-

cursos de ràdio del 2006 i del 2013. Després d'aquests concursos, les freqüències disponibles s'han esgotat i, per tant, ja no queda espai per atorgar nous serveis audiovisuals.

Llei espanyola d'economia sostenible

Aquesta norma modifica la llei general de telecomunicacions per adaptar-la a les directives europees de liberalització de l'espai radioelèctric. D'aquesta manera, per exemple, si fins ara les llicències d'ús d'aquest espai s'associaven a determinats usos (televisió, ràdio, serveis comercials, etc.), ara, el sistema de llicències es liberalitza de manera que el beneficiari de l'adjudicació pot comercialitzar la llicència i canviar-ne (també) l'ús. Això és el que mana la Comissió europea; introduir mecanismes de mercat en l'administració de l'espai radioelèctric, perquè assegura que aquesta mesura sumará al mercat de telecomunicacions dels països de la UE un valor d'entre 8 i 9 bilions d'euros anualment. Recordem que l'espai radioelèctric és un bé públic i que, per tant, ha de satisfer els interessos col·lectius i no els privats exclusivament.

CONCLUSIÓ. En aquest context legislatiu, la conclusió és palmària: les ràdios i les televisions comunitàries viuen en una situació de plena indefensió i absoluta marginalitat. Sí, sobre el paper se'ls reconeix l'existència, però a la pràctica se'ls impossibilita la pervivència. I no només això, sinó que el marc legal vigent és del tot insuficient per garantir no només l'emissió, sinó el desenvolupament i consolidació dels mitjans audiovisuals comunitaris.

Aquesta situació (legislativa) ens situa molt lluny de l'objectiu que abans apuntàvem d'equilibrar equitativament la presència i el protagonisme dels tres actors presents en l'espai comunicatiu: (1) l'àmbit públic; (2) el privat; i (3) el comunitari. En aquest sentit, i arran del tancament de LaTele.cat, el Sindicat de Periodistes de Catalunya va reivindicar la modificació de la llei audiovisual catalana per garantir que tots els actors tinguin una presència justa i equilibrada en l'espai audiovisual. I no només això, sinó que s'ha d'actuar sobre les llicències ja repartides, per tal de fer lloc als mitjans de comunicació comunitaris.

UN EXEMPLE DE REORDENACIÓ DEL MAPA AUDIOVISUAL: EQUADOR

El 14 de juny de 2013, a l'Equador va entrar en vigor la llei orgànica de comunicació amb l'objectiu prioritari d'equilibrar el pes i el poder de la tríada d'actors que operen en l'àmbit audiovisual: (1) el públic; (2) el privat; i (3) el comunitari. Per assolir aquest objectiu, la llei fixa, entre d'altres, les següents premisses:

1. PROHIBICIÓ DEL CONTROL BANCARI DELS MITJANS. La legislació equatoriana és la primera que fixa la incompatibilitat del sector bancari amb la propietat dels mitjans de comunicació. És incompatible ser directiu o accionista important a una entitat financera i alhora

ser directiu o accionista important a un mitjà de comunicació;

2. **DEMOCRATITZACIÓ DELS MITJANS.** Ahora, la llei que estableix les autoritats públiques treballaran per «crear les condicions materials, jurídiques i polítiques per assolir i aprofundir en la democratització de la propietat i l'accés als mitjans de comunicació, així com en generar espais de participació i facilitar l'accés a les freqüències de l'espectre radioelèctric».

3. **DISTRIBUCIÓ EQUITATIVA DE LES FREQUÈNCIES.** L'espai radioelèctric es distribueix de forma equitativa en tres parts: (1) mitjans privats finançats per la publicitat; (2) mitjans públics finançats pels Estats (no pels governs); i (3) mitjans comunitaris, que visibilitzen els moviments socials i atorguen veu a la ciutadania.

4. **PROHIBICIÓ DE LA PROPIETAT ESTRANGERA DELS MITJANS.** Els mitjans de comunicació equatorians són de caràcter nacional i no podran pertànyer a empreses estrangeres ni a ciutadans estrangers;

5. **PROHIBICIÓ DE COMERCIALITZAR LES CONCESSIONS DE L'ESPAI RADIOELÈCTRIC.** La persona (física o jurídica) beneficiària d'una concessió de freqüència atorgada per l'Estat no la pot vendre, revendre, traslladar, transferir o llogar.

MESURES DE SUPORT ALS MITJANS COMUNITARIS. La llei fixa mecanismes de contractació preferent a favor de l'economia solidària, de manera que les entitats estatals han de contractar publicitat als mitjans comunitaris, així com serveis de disseny i altres.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat:

MOCIÓ

1. Garantir la consideració de «servei públic» als mitjans de comunicació comunitaris, perquè així no consta a la llei de la comunicació audiovisual de Catalunya.

2. Instar el govern espanyol que divideixi l'espai radioelèctric en terços; un terç pel mitjans públics, un terç pel mitjans privats i un terç pels mitjans comunitaris, per cada àmbit de cobertura (català i local).

3. Establir que, en cap cas, s'entendrà que els serveis audiovisuals sense afany de lucre impliquin necessàriament un servei de cobertura geogràfica restringida. L'àrea de cobertura quedarà definida per la finalitat pública i social del projecte.

4. Crear el Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària com a mecanisme de control ciutadà de l'aplicació de la normativa sobre mitjans sense ànim de lucre, així com en l'elaboració i l'aplicació de polítiques que afectin el sector. El Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària actuarà de forma independent en col·laboració amb el Consell de l'Audiovisual de Cata-

lunya, i serà consultat amb caràcter preceptiu en tots els procediments que afectin el sector.

5. Establir que les obligacions pressupostàries per als serveis audiovisuals comunitaris s'adaptin a la seva naturalesa sense afany de lucre i basada en el voluntariat, per tal que no constitueixin una barrera econòmica en l'exercici de la llibertat d'expressió, així com per garantir la sostenibilitat d'aquests serveis.

6. Els plans urbanístics hauran de contemplar reserva d'espai d'antenes per a la radiodifusió sense ànim de lucre, així com es fa per a antenes amb altres usos d'interès públic. Quan per requeriments tecnològics s'hagin d'utilitzar els serveis de prestadors privats que exploten comercialment el domini públic radioelèctric, s'establiran normes *must carry* per als serveis sense ànim de lucre i ajuts al finançament dels serveis de transmissió.

7. Introduir el dret d'accés a l'emissió de ràdio i televisió com a part del dret d'accés a la comunicació i introduir mecanismes d'informació i participació en l'elaboració dels plans tècnics que planifiquen l'ús de l'espai radioelèctric.

8. Regular la situació dels mitjans comunitaris via llei o reglament, perquè actualment la legislació vigent només en reconeix l'existència i fer-ho conjuntament amb la participació del sector.

9. Revisar les llicències ja concedides i reordenar el repartiment de l'espai radioelèctric en tres terços, atorgant, a la fi, el lloc que correspon als mitjans comunitaris.

10. Prohibir que els mitjans comunitaris s'utilitzin per promoure iniciatives proselitistes, racistes, sexistes, feixistes o en general contràries als drets humans. El Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària s'encarregarà de vetllar d'aquests aspectes.

11. Excloure de la categoria de mitjans sense ànim de lucre les associacions o fundacions vinculades a entitats comercials, partits polítics i organitzacions religioses. L'objectiu és garantir que el tercer sector no l'ocupin actors que ja gaudeixen de presència al sector públic o al sector privat comercial.

12. Garantir la sostenibilitat econòmica dels mitjans comunitaris a través de la creació d'un fons de garantia financera finançat a través d'un taxa del 2% sobre els ingressos comercials de les ràdios i televisions.

13. Anullar les sancions aplicades a mitjans de comunicació comunitaris i que tampoc s'instrueixin més expedients sancionadors per part de la Generalitat de Catalunya ni tampoc per part de l'Estat espanyol, amb la qual cosa instem al Govern que iniciï els tràmits necessaris per satisfer aquest objectiu.

14. Articular les mesures necessàries per fer efectiu el mandat de l'article 71 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalu-

nya, precepte en el qual s'atribueix als poders públics la responsabilitat de «fomentar les iniciatives orientades al desenvolupament de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre», així com «impulsar les iniciatives orientades a la constitució d'associacions de les entitats que desenvolupin una activitat audiovisual sense ànim de lucre».

15. Instar el Govern espanyol que compleixi i apliqui de forma immediata la disposició transitòria catorzena de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, que permet «als serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre que estiguessin en funcionament abans de l'1 de gener de 2009 [...] a optar a llicències o autoritzacions en l'àmbit de cobertura en el qual prestaven llur activitat».

16. Establir les mesures que permetin saber qui són els propietaris dels mitjans de comunicació que gaudeixen d'un llicència administrativa per usar l'espai radioelèctric definit com a bé públic.

17. Afavorir i potenciar el model de gestió basat en la coresponsabilitat i la cogestió entre la propietat i professionals en el marc del mitjans de la CCMA.

18. Garantir l'accés universal a les noves tecnologies, que s'ha de concebre com un servei públic, a través de polítiques públiques de connectivitat, telecomunicacions i processos d'alfabetització digital, així com la promoció de l'ús de plataformes obertes com ara el *software* lliure.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

David Fernández i Ramos
Portaveu del Grup Mixt

— **Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les mesures per a garantir la viabilitat i l'estabilitat de les entitats socials**

Tram. 302-00179/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya

Reg. 70279 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

J. Lluís Salvadó i Tenesa, portaveu adjunt, Pere Bosch Cuenca, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·llació al Govern sobre les mesures per a garantir la viabilitat i l'estabilitat de les entitats socials (tram. 300-00181/10).

Moció

El nostre país s'ha caracteritzat, des de fa una pila d'anys, per disposar d'un teixit associatiu amb un dinamisme i una vitalitat extraordinàries; bastit a partir de la participació cívica i solidària de molta gent. Durant els anys en què el pes de les administracions públiques era, en molts àmbits, pràcticament inexistent, les entitats van permetre atendre sectors vulnerables, reforçar la cohesió social, preservar i recuperar tradicions, introduir noves inquietuds i demandes de la ciutadania i contribuir a la preservació ambiental i al reforçament de la solidaritat amb d'altres països. En definitiva, van permetre mantenir el pols i la vitalitat del nostre país, sobretot tenint en compte la inexistència d'un Estat. Les entitats han constituït, durant molts anys, una de les principals estructures d'Estat del nostre país.

Avui, les entitats segueixen jugant un paper clau; i, al nostre entendre, cal que el segueixin jugant. A banda de l'aportació a la millora de la nostra societat, el fet associatiu ha contribuït a fomentar i vehicular la ciutadania responsable, que fa comunitat i estimula de participació ciutadana, que genera ocupació i participa de l'economia social, que introdueix els valors ètics i socials; i que es relaciona amb les administracions públiques a partir dels principis de la cooperació, la subsidiarietat i la independència. Tot i el pes que han adquirit les administracions en els darrers cinquanta anys, les entitats han seguit mantenint un paper remarkable, en bona part derivat de la voluntat de participació de la ciutadana i el sorgiment de noves necessitats socials, que demanen instruments molt més àgils i flexibles. Malgrat tot, la crisi actual està afectant directament el funcionament de moltes entitats, que travessen dificultats econòmiques que afecten i posen en perill un munt d'activitats i serveis. Cal trobar, doncs, mecanismes que preservin l'essència d'aquest immens patrimoni i que facilitin, des dels poders públics, el suport necessari per contribuir a la continuïtat dels seus projectes, atenent als principis de transparència, confiança mútua i simplificació administrativa.

El Govern de la Generalitat ha aprovat, des de fa alguns anys, diversos instruments per tal de concertar el suport al teixit associatiu. El 18 de març de 2008, després d'un procés participatiu llarg i intens, es va aprovar el Pla Nacional de l'Associacionisme i el Voluntariat, un instrument que contenia, a banda de mesures de suport al voluntariat (l'autèntic nervi de les entitats), d'altres destinades específicament a garantir un finançament suficient, a reforçar les estructures organitzatives, a millorar la transparència o a definir un nou marc de relacions amb l'Administració i les empreses.

En allò que fa referència a l'àmbit social, l'any 2003 es va aprovar el Llibre Blanc de Suport al Tercer Sector Social. Cinc anys més tard, s'aprovava el Pla de Suport al Tercer Sector Social 2008-2010. En aquest

document, es definien tot un seguit d'eixos estratègics, com ara garantir l'estabilitat econòmica del Tercer Sector Social, millorar la capacitació i la formació dels professionals de les entitats. Més recentment, el 17 de setembre del 2012, el govern va aprovar un nou Pla de Suport al Tercer Sector Social. Aquest document recull la voluntat «de col·laboració i suport mutu entre el Govern de la Generalitat i la Taula del Tercer Sector Social per tal de facilitar, potenciar i mantenir les activitats que les entitats socials duen a terme a Catalunya en l'àmbit de l'atenció a les persones». En el mateix document, es remarcava la voluntat «d'arribar a solucions i demostren que és possible trobar una nova manera de relació entre l'Administració i les entitats socials, que faci front a les adversitats sorgides de la crisi per tal de mantenir el nostre model de benestar social, la protecció social i els drets socials de les persones més vulnerables de la nostra societat». El document conté 41 compromisos directes per part del Govern (obviem aquells que fan referència a l'Estat o a la mateixa Taula), aplegats en quatre grans apartats.

En qualsevol cas, sense negar la rellevància d'aquests instruments, resulta necessari impulsar tot un seguit de mesures que concretin els compromisos assumits pels diferents governs de la Generalitat respecte les entitats; i, per damunt de tot, ens permetin avançar cap a un nou paradigma en les relacions entre aquestes i les administracions públiques, fonamentat en la simplificació dels tràmits, la confiança mútua i la transparència. En alguns casos, es tracta d'impulsar mesures noves, reivindicades per les entitats i les federacions; en d'altres, d'unificar els criteris dels diferents departament de la Generalitat o de generalitzar bones pràctiques que impulsen algunes administracions i/o departaments.

És amb aquesta vocació de trobar una nova manera de relació entre l'administració i les entitats (i no només les socials) que el grup parlamentari d'Esquerra Republicana planteja la present moció, bàsicament centrada en quatre grans blocs: d'una banda, la simplificació de la gestió de les subvencions de la Generalitat de Catalunya; en segon lloc, l'impuls d'un acord amb la resta d'administracions per tal de coordinar les actuacions en aquesta matèria; en tercer lloc, les mesures que garanteixin l'estabilitat i la suficiència pressupostària de les entitats; i, en quart lloc, l'aprovació de criteris que afavoreixin i impulsin les clàusules socials. Finalment, proposem la creació d'una taula específica per tal de fer un seguiment de les anteriors mesures.

Les mesures que proposem pretenen avançar, doncs, cap a un canvi de paradigma en les relacions entre administracions i entitats. Aquest canvi, fonamentat en els criteris de simplificació, transparència i confiança mútua, s'ha de traduir en mesures concretes, immediates; i també, en la implementació progressiva de nous instruments per a construir un nou país, en el que les entitats esdevinguin una peça bàsica de la nostra vida

comunitària i trobin el suport públic necessari per part de l'administració.

Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Aprovar, en el termini màxim de sis mesos, una instrucció interna, d'obligat compliment per a tots els departaments i organismes públics de la Generalitat, en la qual s'incorporin, com a mínim, les següents mesures destinades a simplificar la gestió de les subvencions de l'administració de la Generalitat per part de les entitats:

a. Sistematitzar i ordenar els terminis d'aprovació de les subvencions, fixant com a data límit per a la convocatòria el mes de febrer i per a la resolució, el mes d'abril.

b. Aplegar, en una mateixa convocatòria, tots els serveis d'una mateixa temàtica per tal de facilitar la tasca a les entitats que abasten un camp d'actuació més extens.

c. Clarificar i incorporar tots els requisits en les bases de cadascuna de les convocatòries.

d. Unificar, a través de les bases reguladores, els models d'instàncies, els requeriments i les modalitats de justificació de les subvencions; i, més concretament, reduir l'import requerit a les entitats a la mateixa quantitat concedida, fixant per a la resta una declaració responsable.

e. Introduir, de forma progressiva, la justificació econòmica a través d'una auditoria, d'una relació de les factures o de la tramesa de les mateixes per correu electrònic, bé i reservant-se la possibilitat de requerir els originals per a casos puntuals.

f. Concentrar les subvencions que reben les entitats de diferents departaments de la Generalitat, sense que això representi una disminució dels recursos que reben.

g. Incorporar la possibilitat que les entitats puguin destinar una quantitat mínima del 5% de la subvenció concedida a les despeses de personal, corrents o de funcionament ordinari, amb l'objectiu de garantir la seva estabilitat, sobretot en aquelles que, pel seu sector de treball, ho requereixin.

h. Establir i identificar clarament, per a cada subvenció, la persona de referència de l'administració, dedicada a fer un procés d'acompanyament de les entitats en tot el procés de relació amb l'administració, des de l'etapa de sol·licitud fins a la justificació de la subvenció. Aquesta persona facilitarà, a través de les federacions o dels recursos de la mateixa administració, els mecanismes de suport i formació necessaris per a la seva vinculació administrativa, atenent a la seva diversitat d'estructures i dimensions.

i. Incorporar, abans de cada convocatòria, sessions de formació obertes a les entitats, tan per donar compte

dels requeriments com per iniciar el procés d'acompanyament amb les entitats.

j. Reforçar el suport econòmic i/o material a les federacions d'entitats per tal de reforçar el seu paper com a prestadores de serveis comuns a les seves associades.

k. Avaluar, de forma sectorial i específica, el retorn social i associatiu de les convocatòries (a nivell d'incidència en l'estabilitat de l'entitat i en el territori, d'igualtat de gènere, per posar alguns exemples), com a mínim de forma bianual; i, d'acord amb aquesta, incrementar les subvencions i els convenis plurianuals destinats a les activitats i serveis que necessiten una mínima continuïtat.

2. Impulsar un acord amb les associacions municipalistes i les diputacions per tal de coordinar les actuacions de suport a les entitats del nostre país a partir dels següents objectius:

a. Coordinar els terminis de concessió, justificació i pagament de les subvencions per part de totes les administracions catalanes per tal de garantir la continuïtat dels projectes i la tasca de les entitats.

b. Creació d'un portal únic de suport a les entitats, amb l'oferta dels diferents ajuts atorgats per totes les administracions públiques catalanes i amb referències als ajuts de l'àmbit estatal i europeu.

c. Aconseguir que les entitats puguin sol·licitar, de forma conjunta, ajudes a diverses administracions per un mateix programa; i permetre, en els casos en que aquestes siguin concedides, que només hagin de justificar-lo a una d'aquestes.

d. Promoure un únic cens d'entitats, compartit per totes les administracions del nostre país, que substitueixi tots els registres públics existents i que esdevingui la base de dades suficient per a garantir les relacions d'aquestes amb les administracions. Establir el mecanisme d'actualització de les dades i d'utilització d'aquest cens per part de les diferents administracions.

3. Garantir l'estabilitat i la suficiència pressupostària de les entitats a través de les següents mesures:

a. Establir una línia de finançament de circulat per a les entitats del país, en concertació amb entitats financeres; i implementar mesures especials de suport financer per a les fundacions i associacions de l'economia social i del tercer sector, en matèria de serveis socials, sanitaris i educatius.

b. En el cas de les subvencions o altres sistemes de relació amb les entitats socials, el Govern fixarà en les bases o els convenis els terminis de pagament i, d'acord amb aquests, preveurà mecanismes de compensació en el supòsit que s'incompleixin, amb l'objectiu que les entitats socials no es vegin afectades per possibles endarreriments en els pagaments.

c. Garantir, de forma progressiva, el pagament de tot l'import de la subvenció a l'inici del projecte.

d. Agilitzar l'emissió dels certificats de reconeixement de deutes que demanen les entitats socials a fi de poder accedir a finançament bancari.

e. Impulsar mecanismes per automatitzar el pas de les subvencions als convenis plurianuals amb aquelles entitats que rebin subvencions per un mateix programa per un període mínim de dos anys.

4. Aprovar, en el termini màxim de sis mesos, una instrucció adreçada a tots els departaments de la Generalitat i a les empreses públiques, per tal d'introduir les clàusules socials en els contractes públics a través dels següents criteris:

a. Aplicar les recomanacions contingudes en l'Informe relatiu a la moció 3/X del Parlament de Catalunya sobre les polítiques de salut presentat a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya, tan aquelles que fan referència en l'acreditació; els plecs de clàusules i criteris d'adjudicació; la interlocució i execució contractual; la inspecció, control i exercici de la potestat sancionadora i el seguiment i avaluació contractual; i, igualment, les recomanacions de modificacions normatives.

b. Avaluar, de forma anual, l'aplicació de els clàusules socials, a través d'un informe que serà lliurat i presentat al Parlament de Catalunya.

5. Crear una Taula específica, amb presència dels agents socials, representants del tercer sector i els departaments implicats de la Generalitat, per tal de fer seguiment de l'aplicació de les clàusules socials i les mesures de simplificació, tal i com s'ha començat a implementar en alguns ajuntaments.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Pere Bosch Cuenca

Portaveu adjunt del GP d'ERC

Diputat del GP d'ERC

— **Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Projecte de llei orgànica per la qual es fa efectiva l'abdicació de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de Borbó**

Tram. 302-00180/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 70367 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Herrera Torres, president del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el Projecte de llei orgànica per la qual es fa efectiva l'abdicació de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de Borbó (tram. 300-00182/10).

Moció

El Parlament de Catalunya:

1. Lamenta el caràcter d'urgència amb el que s'ha aprovat la Llei Orgànica que regula l'abdicació del cap d'estat.
2. Lamenta que l'acte de coronació s'hagi produït sense convocar una referèndum consultiu al Conjunt de l'Estat sobre la conveniència de continuar amb la monarquia.
3. Constata que el pacte constitucional en que es fonamenta la successió s'ha trencat des del punt de vista territorial, social i democràtic, negant-li legitimitat al relleu del cap d'estat, sense que hi hagi hagut l'aval de la ciutadania.
4. Reclama un referèndum consultiu entorn a monarquia o república.
5. Lamenta l'actitud poc democràtica que no permet la consulta ni a Catalunya ni a l'Estat.
6. Constata que el futur democràtic, social i legal i de convivència s'ha de fundar en l'exercici del dret a decidir.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2014

Joan Herrera Torres
President del GP d'ICV-EUiA

4. **INFORMACIÓ**

4.67. **COMUNICACIONS DELS GRUPS PARLAMENTARIS I DELS DIPUTATS**

— **Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries**

Reg. 70586

Presentació

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret llei 2/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (tram. 203-00012/10), i d'una manera especial dels preceptes

EXTREMS OBJECTE DE PETICIÓ DE DICTAMEN I LA SEVA FONAMENTACIÓ

1. Possible infracció de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en relació a l'article 86.1 de la constitució espanyola.

Inexistència dels motius d'extraordinària i urgent necessitat que justifiquin l'aplicació de la figura excepcional de Decret llei per l'adopció de la modificació legislativa continguda en la part dispositiva, article únic de modificació de la disposició addicional 2ª de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

El Govern de la Generalitat, en ús de la potestat que li atribueix l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, ha aprovat el Decret Llei 2/2014 de 10 de juny de modificació de la llei 31/2010 del 3 d'agost de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'objecte d'aquest Decret-Llei és –veure l'article únic–: la modificació de la disposició addicional Segona, de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que en el text actualment vigent i que es manté íntegrament com a apartat 1 en el D.L., on es reconeix que l'AMB té el caràcter d'Entitat local de l'aigua bàsica (ELA) de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament, i es limita a afegir un apartat 2 en que es preveu la subscripció d'un conveni de col·laboració entre el govern de l'AMB i EL Govern de la Generalitat per establir un «marc d'atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua per fer front a les despeses d'explotació, de reposició i d'inversió dels sistemes de sanejament en alta, així com les instal·lacions associades incloses les d'aigües pluvials i actuacions en el

medi d'interès metropolità» i així és com es manifesta en el títol.

El reconeixement a favor del Govern de la capacitat per dictar normes amb valor i rang de llei –Decret llei com en el present cas– és objectivament una alteració del principi clàssic de divisió de poders, que tot hi estar admesa a la Constitució espanyola, pel que fa a l'administració general de l'Estat, i en el vigent Estatut d'autonomia de 2006 pel que fa a la Generalitat de Catalunya, és un instrument que s'ha d'utilitzar de forma restrictiva i sotmesa a condicions i límits que fixa el propi Estatut d'autonomia de Catalunya.

Així, en el nostre ordenament estatutari, article 64 EAC, sols es permet la utilització de la tècnica del Decret-lei en situacions de necessitat extraordinària i urgent; amb l'existència de matèries excloses de la intervenció del decret llei i sempre que el Parlament convalidi el decret llei en el termini de 30 dies següents a la seva promulgació.

Pels parlamentaris que instem aquest Dictamen l'acte legislatiu de convalidació del decret llei presenta un problema d'origen, ja que la norma a convalidar comporta una manca d'adequació al nostre Estatut d'Autonomia i a la Constitució espanyola, per no concurrència manifesta dels requeriments extraordinaris i limitatius dels referits articles

1.A. L'afegit de l'apartat 2 a la disposició addicional segona de la vigent llei de l'AMB és el simple desenvolupament i concreció quasi-reglamentària d'unes competències –en matèria de sanejament– i d'unes facultats –convencionals– de l'AMB que ja estan contemplades en la llei vigent i que no sols no revesteix cap índex d'urgència i excepcionalitat, sinó que ni tan sols requereixen de desplaçament de rang legislatiu.

No cal gaires argumentacions per sostenir que aquesta finalitat absolutament instrumental i de desenvolupament quasi-reglamentari d'una disposició legal vigent que ja contempla tant les competències respectives com les funcions –ELA–, preveient tant sols l'establiment d'un conveni de col·laboració interadministrativa, no sols està mancada de qualsevol fonament, característica o justificació de que sigui d'extraordinària i urgent necessitat la seva previsió legislativa, sinó que ni tan sols es requereix una disposició legislativa per fer possible el que ja ho és en el marc normatiu vigent, com és la possibilitat d'establir CONVENIS de col·laboració interadministrativa entre la Generalitat de Catalunya i l'AMB, pel desenvolupament de les seves respectives competències, tal com ja es preveu en l'article 12, 5 de la llei 31/2010 del 3 d'agost de l'Àrea Metropolitana de Barcelona,

«5. L'Àrea Metropolitana de Barcelona pot col·laborar en l'exercici d'activitats pròpies de l'Administració de la Generalitat, dels altres ens supramunicipals i dels municipis, per mitjà d'informació, convenis, encàrrecs

de gestió, delegació de competències i qualsevol altre instrument que sigui adequat.»

Per tant resulta que l'adopció d'aquesta disposició legislativa *no pot ser considerada de necessitat extraordinària i urgent*, sota cap concepte, quan ni tan sols es requereix habilitació legislativa per assolir la finalitat buscada.

1.B. Sense perjudici dels altres motius substantius de possible infracció constitucional i estatutària que s'invocaran en apartats anteriors, l'afegit del apartat 3 a la disposició addicional segona de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, així com les disposicions addicionals primera i segona, estan igualment mancats del requisit, ni que sigui indiciari, d'extrema urgència o excepcionalitat, amb infracció de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya en relació a l'article 86.1 de la Constitució espanyola, en la mesura que –*prima facies*–, no contenen més que elements de concreció i simple desenvolupament –quasi reglamentari– del nou apartat 2 afegit a la disposició addicional segona.

Pels mateixos motius invocats en l'apartat anterior, no s'entén que el seguit de indicacions, condicionants, limitacions i autoritzacions que es contenen en el nou apartat 3 que es vol afegir a la disposició addicional 2^a de la llei de l'AMB, així com en les disposicions addicionals Primera i Segona doncs no tenen caràcter substantiu per sí mateixos sinó merament instrumental per venir referits al contingut del «futur» conveni a establir entre el govern de la Generalitat i el govern de l'AMB per desplegar les previsions del nou apartat 2 afegit a la mateixa disposició addicional.

2. El contingut del punt 3 que s'afegeix a la disposició addicional segona de la llei de l'AMB, així com el seguit de condicionants, terminis i limitacions que s'imposen a l'AMB per a la subscripció del conveni, en les disposicions addicionals primera i segona del D.L., i molt especial la imposició que la llei fa d'un pagament únic a satisfer per l'AMB de Barcelona al Govern de la Generalitat «atenent a les inversions realitzades amb contribucions de l'administració hidràulica de Catalunya per a la construcció de les infraestructures de sanejament en alta» estan totalment mancats de fonamentació competencial de base estatutària o constitucional i infringeixen els principis d'autonomia local i capacitat normativa de les entitats locals, en aquest cas l'AMB, en l'ordenació i execució de les seves competències.

Possible infracció dels següents articles:

De l'Estatut d'autonomia de Catalunya: 84.1, 2.j i 3; 88 –principi de diferenciació– i 93;

De la Constitució espanyola: 137; 140 i 141.3; 142;

De la Carta europea de l'autonomia local

En relació a l'article 14, C.b de la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

L'Estatut d'Autonomia de 2006, en el seu article 93, indica que «els altres ens locals supramunicipals es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis i en el reconeixement de les àrees metropolitanes»

L'article 1, apartat 2 de la Llei de creació de l'AMB estableix que:

2. L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) és un ens local supramunicipal de caràcter territorial integrat pels municipis de la conurbació de Barcelona a què fa referència l'article 2, entre els quals hi ha vinculacions econòmiques i socials que fan necessària la planificació de polítiques públiques i la implantació de serveis d'una manera conjunta.

3. L'Àrea Metropolitana de Barcelona té personalitat jurídica pròpia i plena

capacitat i autonomia per a complir les seves finalitats.

4. L'actuació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona es regeix pels principis generals següents:

a) Autonomia local, que garanteix l'exercici de l'actuació sota la seva responsabilitat estricta.

En l'exposició de motius del D.L. objecte de petició de dictamen, s'expressa clarament com la urgència del D.L. no ve determinat pels aspectes de gestió del sistema de sanejament en alta o pels demés aspectes d'atribució de funcions –que no de competències a l'AMB– doncs aquesta entitat ja disposa de les competències en matèria de sanejament conforme al que disposa l'article 14 C.b de la seva llei reguladora– que és el que de fet constitueix l'objecte declarat de la disposició legal –veure Article Únic del D.L. quina revisió es reclama– tal com el mateix D.L. manifesta sense cap ambigüitat en la seva exposició de motius al expressa que –«[...] el projecte de Decret Llei conté les disposicions mínimes indispensables per afrontar aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat (de reducció del endeutament de la Generalitat, de forma general) que no pot ser atesa recorrent al procediment legislatiu ordinari perquè la conjuntura econòmica de la Generalitat requereix d'una acció normativa immediata.»

És aquesta voluntat merament recaptatòria, d'obtenir de l'administració local de l'AMB una aportació dinerària important en forma de pagament únic a desemborsar en l'exercici pressupostari 2014, per a ser destinat el seu import a eixugar part del deute de la Generalitat de Catalunya, el que vol imposar el govern de la Generalitat a l'Administració local que és l'AMB, –per mitjà de la introducció –via el D.L. objecte de la petició de dictamen– d'una disposició tan anòmala –pels motius que seguidament s'argumentaran– com la que s'afegeix en el nou apartat 3 de la disposició addicional segona de la llei del AMB, això és

la previsió que –sí o sí?– l'AMB farà «un pagament únic a l'Agència Catalana de l'Aigua» pel concepte de «les inversions realitzades amb contribucions de l'Administració Hidràulica de Catalunya per a la construcció d'infraestructures de sanejament en alta de l'àmbit territorial de la llei del AMB».

El redactat d'aquest apartat posa de manifest quina és la veritable voluntat del govern en aprovar aquest Decret legislatiu: obtenir importants recursos econòmics per cobrir el deute públic de la Generalitat de Catalunya. En efecte del contingut del preàmbul i de la seva part dispositiva en resulta que la modificació té un objectiu merament econòmic-financer: assolir els ingressos necessaris per tal de complir amb els requeriments derivats de la normativa en matèria d'estabilitat pressupostària, per tal d'imposar –paradoxalment per via aparentment d'un «conveni» amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona– que aquesta entitat local faci un pagament únic, d'import indeterminat, a favor de la Generalitat de Catalunya, dins el present exercici, i que alhora l'Àrea metropolitana de Barcelona obtingui dit import de l'entitat gestora dels serveis d'abastament d'aigua, Empresa Mixta de Servei (EMS) constituïda amb l'entitat mercantil AGBAR.

La Memòria justificativa que acompanya al Decret llei no s'amaga de dir que «les mesures contingudes en aquest Decret Llei son congruents amb la finalitat perseguida que no es altra que assolir els ingressos necessaris per tal de complir amb els requeriments derivats de la normativa en matèria d'estabilitat pressupostària [...], les mesures que adopta la proposta de Decret Llei surten al pas d'una situació imprevisible nascuda com a conseqüència del fracàs de tota una línia d'actuació de la Generalitat que tenia com a pressupòsit una modificació legislativa de les bases estatals del règim local que haurien permès obtenir els ingressos mitjançant la contractació a tercers de l'explotació de les infraestructures de sanejament.»

Per això resulta encara més sorprenent que seguidament, en la mateixa exposició de motius es digui que «l'aprovació d'aquest decret llei per si sol no té cap impacte econòmic ni per la Generalitat de Catalunya ni per l'Agència Catalana de l'Aigua ni per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en la mesura que el decret llei estableix que les parts (AMB i ACA) concretaran els aspectes econòmics corresponents, mitjançant la formalització d'un o diversos convenis. Per tant, el decret llei en si mateix no té impacte econòmic, sinó que obre la porta a què les parts (AMB i ACA), amb la corresponent aprovació del Govern, puguin establir el règim d'atribució de recursos pel finançament del sanejament i la compensació de les inversions efectuades, concretant així els impactes econòmics corresponents.»

Aquesta darrera afirmació és una veritable tautologia, doncs aquí es parla del caràcter merament convencional, no impositiu, del conveni a subscriure i que serà el

conveni el que determinarà els continguts i els efectes econòmics, quan en els paràgrafs anteriors i el que és més significatiu a efectes del dictamen, en el nou apartat 3 que s'afegeix a la disposició addicional segona de la llei del AMB i en les disposicions addicionals del propi D.L. qüestionat, es conté amb tot detall i de forma imperativa no sols la realització d'un pagament únic a fer per l'AMB dins el present exercici 2014, sinó també es regulen tots els aspectes relatius a la seva atribució de pagament dins l'organització interna de l'AMB, a efectes comptables i més específicament a efectes de còmput de l'endeutament de les administracions públiques.

És de ressaltar com –en el D.L. qüestionat– primer s'afirma que la seva finalitat és estrictament econòmicofinancera i que la urgència ve motivada per la necessitat de disposar, abans de finalitzar el present exercici 2014, dels recursos econòmics procedents del «pagament únic» que haurà de fer –sí o sí– l'AMB a la Generalitat, i seguidament s'afirma que es tracta sols «d'obrir la porta» (j) a què les parts (AMB i ACA), amb la corresponent aprovació del Govern, puguin establir el règim d'atribució de recursos pel finançament del sanejament i la compensació de les inversions efectuades.

Doncs, si es tracta sols «d'obrir la porta» que les parts –Administració de la Generalitat i AMB– «pugin establir el règim d'atribució de recursos» resulta evident que:

1. No hi ha cap raó d'urgència, ni d'excepcionalitat, per tal que aquesta disposició s'imposi per via excepcional del D.L. tant més quan, com seguidament es veurà, afecta extraordinàriament i de forma greu a les competències i al mateix patrimoni de l'AMB com administració local.

2. La imposició del pagament únic a l'AMB, el termini per realitzar-lo, la forma de computar-lo a efectes d'impacte pressupostari i comptable, i els demés condicionants i limitacions que s'imposen a l'AMB constitueixen una clara infracció dels principis d'autonomia local, de capacitat d'ordenació pressupostària, d'organització funcional, de distribució de funcions, etc que corresponen a l'AMB com a entitat local que és, en aplicació dels principis i disposicions constitucionals, estatutaris i de la Carta europea de l'autonomia local, citats, i els seus concordants, invocats en l'encapçalament d'aquest apartat.

Aquesta manifesta invasió competencial i intromissió econòmicopressupostària, i les contradiccions internes i infraccions del D.L. impugnat es continuen posat en evidència quan, més endavant en la seva exposició de motius, afirma «tot i que el decret llei estableix que aquest mecanisme s'establirà mitjançant conveni, previsiblement aquest es materialitzarà mitjançant la cessió d'una part del rendiment de cànon de l'aigua.». És a dir, es confirma el caràcter merament «potenci-

al» –«possible»– dels sistema d'atribució de recursos –rendiments *futurs* del cànon del aigua per part de l'ACA a l'AMB– però alhora s'imposa ja un pagament únic per mitjà d'un conveni encara a establir però que, en virtut de la Disposició addicional Primera del mateix DL és diu ja com ha de ser, com s'ha de comptabilitzar i es determina –que haurà de tenir el seu impacte favorable en els resultats financers de l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici 2014.

Fins i tot de la lectura de la Memòria econòmica, resulta que el govern de la Generalitat ja *preveu que l'AMB es vendrà els seus actius –hipotèticament cedits*: «l'Àrea Metropolitana de Barcelona necessita disposar del temps suficient per dissenyar, desenvolupar i tancar un procediment de licitació que inclourà almenys els processos principals següents:

- »1. Oferir i establir els requeriments dels licitadors que optin a l'adquisició dels actius per a la seva gestió.
- »2. Els licitadors requeriran valorar els actius i negociar amb entitats financeres l'obtenció dels recursos necessaris per fer la inversió.»

3. Possible infracció del principi de contribució justa a les càrregues públiques, del article 31 de la Constitució espanyola, –prohibició de la doble imposició o imposició inequitable– en la mesura que el D.L. imposa a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) un pagament únic a satisfer per contribuir de forma retrospectiva al pagament d'inversions fetes anteriorment per l'Administració Hidràulica de Catalunya (ACA) en matèria d'infraestructures de sanejament en alta, quan els ciutadans i ciutadanes usuaris del servei de subministrament d'aigua del territori del AMB ja han estat contribuint a les mateixes finalitats amb el pagament del cànon des de la seva vigència.

L'article 31 de la Constitució espanyola de 1978 estableix que:

- 1. Tothom contribuirà al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori.
- 2. La despesa pública realitzarà una assignació equitativa dels re-cursos públics i la programació i l'execució respondran als criteris d'eficiència i economia.

La doctrina constitucional i dels Tribunals ha determinat que una de les formes d'infringir aquest principi de «contribució justa a les càrregues públiques» seria l'establiment d'una doble imposició, o el que és el mateix aplicat al cas objecte de la present petició de dictamen, al fet que es vulgui fer contribuir als ciutadans de l'AMB a través del pagament únic que el D.L. imposa a la seva administració metropolitana, el import indeterminat d'un conjunt d'inversions en infraestructures de sanejament en alta ja executades amb anterior-

oritat per l'administració hidràulica de Catalunya, en aquest cas l'ACA i que ja van ser objecte de contribució per mitjà del pagament dels cànon de sanejament acreditats en el seu moment, quin cànon, com impost de finalitat ambiental, està específicament adscrit a sufragar les despeses d'implantació, gestió, explotació i renovació de les infraestructures de sanejament.

En aquest sentit, resulta evident que el D.L., objecte de la petició de Dictamen, imposa a l'entitat local que és l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i en base al seu caràcter d'Entitat Local de l'Aigua (ELA), l'obligació de fer un pagament únic amb caràcter *retroactiu*, per unes inversions ja realitzades per l'òrgan competent en matèria d'inversions en sanejament en alta, com és l'administració hidràulica de Catalunya, ara ACA, que en el seu moment ja ha ingressat els cànon de sanejament acreditats pels consums d'aigua en tot l'àmbit de l'AMB.

En aquest sentit s'impugna per inconstitucional el contingut del nou apartat 3 de la disposició addicional Segona de la llei del AMB que el D.L. introdueix en el seu article únic i que, recordem-ho, disposa:

«3. Atenent el desplegament competencial previst a l'apartat 2 i les inversions realitzades amb contribucions de l'Administració Hidràulica de Catalunya per a la construcció de les infraestructures de sanejament en alta de l'àmbit territorial que estableix l'article 2, l'Àrea Metropolitana de Barcelona realitzarà un pagament única l'Agència Catalana de l'Aigua que compensarà l'import de les inversions esmentades.

A major abundament, el D.L. imposa fins i tot la forma i modalitat de pagament i l'annualitat en que s'haurà de fer-, per un concepte que, com seguidament es veurà no estava previst constitucionalment ni estatutàriament ni legalment, i tant menys quan es tracta d'imposar un pagament amb caràcter retroactiu, quan ja s'han obtingut els recursos impositius destinats a la mateixa finalitat.

En les disposicions del D.L. objecte de dictamen es reconeix que els rendiments del cànon de l'aigua que l'Agència Catalana de l'Aigua haurà de cedir via conveni, a l'AMB son rendiments d'un cànon que té caràcter «d'impost finalista del cicle de l'aigua, de titularitat de la Generalitat de Catalunya i, per tant, regulat per les competències legislatives que Recauen en el parlament de Catalunya.», però malgrat això el D.L. no introdueix *cap modificació* en la regulació legal del cànon de l'aigua continguda en l'article 62 del referit Decret Legislatiu 3/2003 text refós de la llei d'aigües de Catalunya.

Article 62. Ingrés específic:

62.1. Es crea el cànon de l'aigua com a ingrés específic del règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, la naturalesa jurídica del qual és la d'impost amb finalitat ecològica.

És a dir el cànon ja existeix ha estat satisfet pels usuaris de l'aigua de l'AMB com a contribuents durant tots aquests anys, i els seus ingressos s'han d'haver destinat per l'Agència catalana de l'aigua precisament a satisfer les despeses de construcció i instal·lació de les infraestructures de sanejament, que ara es volen tornar a cobrar dels contribuents de l'AMB per mitjà d'un «pagament únic» de la seva entitat local.

I si, com diu el referit nou apartat 3, de la disposició addicional Segona, «les inversions en infraestructures de sanejament en alta ja s'han realitzat amb les aportacions de l'administració hidràulica de Catalunya», els ciutadans i ciutadanes del àmbit territorial del AMB també «han realitzat» les seves «aportacions» a dites infraestructures, amb els seus pagaments del cànon de sanejament durant tots aquests anys, cànon ingressat íntegrament per la mateixa administració hidràulica de Catalunya que ara vol tornar a cobrar- amb un pagament únic- aquelles inversions [...].

Això sense passar per alt que moltes d'aquestes infraestructures de sanejament al territori de l'àrea metropolitana de Barcelona van ser objecte d'aportació econòmica a fons perdut d'entre el 50 i el 70% per fons de cohesió de la Unió europea, és a dir que no és cert que hagin estat pagats per l'administració hidràulica de Catalunya.

Altres cosa seria que el D.L. establis que –a partir de la seva entrada en vigor– i una vegada feta efectiva la cessió de les instal·lacions i infraestructures de sanejament, l'AMB assumís el cost de manteniment, reposició de les infraestructures existents i execució de les noves, amb càrrec a la part del rendiment del cànon de sanejament que sigui objecte de cessió, en el marc del futur conveni.

En aquest sentit cal tenir en compte que en el Decret Legislatiu 3/2003 de 4 de novembre text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, pel que fa al caràcter i competències de les ELA's conté la següent definició en el seu article 2:

«Entitat local de l'aigua bàsica (ELA bàsica): l'ens local o l'agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per a gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals i el sistema o sistemes d'abastament d'aigua en alta i de subministrament d'aigua en baixa dels municipis que el componen.

10. Entitat local de l'aigua qualificada (ELA qualificada): l'ens local supramunicipal o l'agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia adequats per a la gestió integrada de l'aigua en una conca o porció de conca fluvial, l'àmbit territorial dels quals és definit per la planificació hidrològica. Aquesta adequació de l'ens no implica, necessàriament, la gestió de tots els serveis compresos en la gestió integrada de l'aigua.

I en l'article 52, que fa referència a les competències de «gestió» dels sistemes de sanejament d'aigües residuals es disposa:

52.1 El sistema públic de sanejament d'aigües residuals, definit per l'article 2.13, és gestionat per les ELA que han assumit l'exercici de les competències municipals de sanejament, sens perjudici de la titularitat de les instal·lacions.

52.2 La gestió del sistema públic de sanejament d'aigües residuals s'efectua per qualsevol de les formes establertes per als serveis públics.

52.3 Mentre les ELA no assumeixin la gestió del sistema de sanejament definit per aquesta Llei, les instal·lacions que en formen part són gestionades per l'Administració competent. (és a dir, fins ara per l'ACA)

Resulta manifest doncs, que un D.L. no pot imposar a una administració local com l'AMB la realització d'un pagament únic per contribuir *de forma retroactiva*, al pagament d'unes infraestructures i instal·lacions indeterminades, ja executades, que no són de la seva titularitat, i a quin finançament ja han contribuït els usuaris d'aigua per mitjà del pagament del cànon de sanejament com impost específic destinat a aquestes funcions, durant tots aquests anys –o ha estat pagat per fons de cohesió de la Unió europea–, i sobretot que l'AMB no té obligació d'assumir, *doncs el D.L. no introdueix cap modificació normativa en dites disposicions del text refós de la llei d'aigües de Catalunya*.

És en base a aquestes consideracions que es demana al Consell de Garanties estatutàries que de conformitat amb el previst en l'article 76, apartats 2 b) i d) del vigent Estatut d'autonomia de Catalunya llei orgànica 6/2006 de 19 de juliol, emeti el seu Dictamen sobre la adequació o no de les disposicions contingudes tant en l'article Únic com en les disposicions addicionals citades del Decret llei 2/2014 de 10 de juny de modificació de la llei 31/2010 del 3 d'agost de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, per possible infracció de les Normes constitucionals i estatutàries citades i les demés que el Consell consideri vulnerades.

Palau del Parlament, 16 de juny de 2014

Dolors Camats i Luis, portaveu, i Salvador Milà i Solsona, diputat del GP ICV-EUiA, i Quim Arrufat Ibáñez, portaveu adjunt del Grup Mixt

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I COMUNICACIONS DEL GOVERN I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.01. COMPOSICIÓ DEL GOVERN, DELEGACIONS DE FUNCIONS I ENCÀRRECS DE DESPATX

— Encàrrec del despatx del conseller d'Empresa i Ocupació al conseller de la Presidència
Tram. 330-00060/10

Presentació

President de la Generalitat

Reg. 70316 / Coneixement: 13.06.2014

A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Benvolguda Presidenta,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller d'Empresa i Ocupació, del 15 al 20 de juny de 2014, ambdós inclosos, s'encarregarà del despatx del seu Departament el conseller de la Presidència

Cordialment,

Barcelona, 12 de juny de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

N. de la R.: El Decret 89/2014, de 12 de juny, d'encàrrec del despatx del conseller d'Empresa i Ocupació al conseller de la Presidència, del 15 al 20 de juny, ambdós inclosos, és publicat al DOGC 6643, de 13 de juny de 2014.

— **Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat per la vicepresidenta del Govern**

Tram. 330-00061/10

Presentació

President de la Generalitat

Reg. 70573 / Coneixement: 17.06.2014

A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Benvolguda Presidenta,

Em plau donar-vos compte que durant la meva absència des del dia 16 fins al dia 19 de juny de 2014, i de conformitat amb el que disposa l'article 6 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, exercirà la suplència en l'exercici de les funcions de la presidència de la Generalitat la vicepresidenta del Govern.

Cordialment,

Barcelona, 11 de juny de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

N. de la R.: El decret 88/2014, d'11 de juny, pel qual es determina la persona que exercirà la suplència en l'exercici de les funcions de la Presidència de la Generalitat des del dia 16 fins al dia 19 de juny de 2014, és publicat al DOGC 6644, de 16 de juny de 2014.